

ΧΡΗΣΤΟΣ ΤΣΟΥΡΑΚΗΣ
ο Βιτ'λιώτης

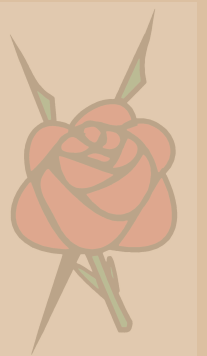

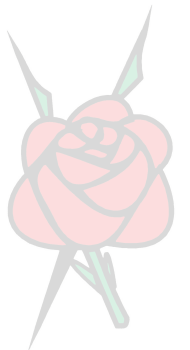
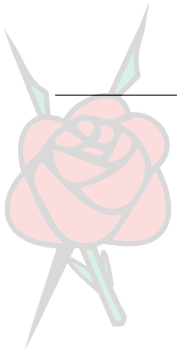
Ρουμελιώτικες Μαντινάδες

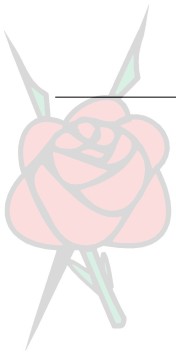
Ύμνοι και Κοινωνικοπολιτικές σάτιρες

ΛΑΜΙΑ 2013

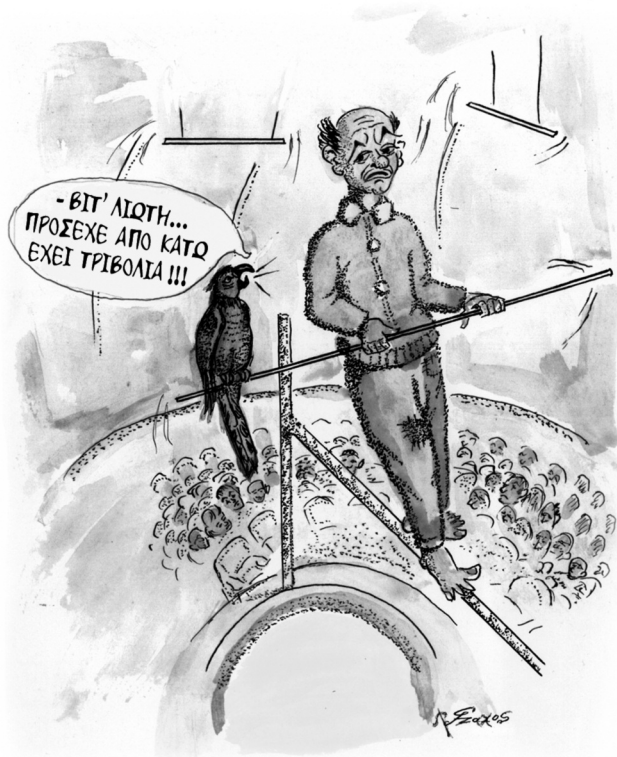

ΧΡΗΣΤΟΣ ΤΣΟΥΡΑΚΗΣ
ο Βιτ'λιώτης

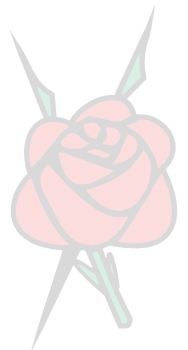
Ρουμελιώτικες Μαντινάδες

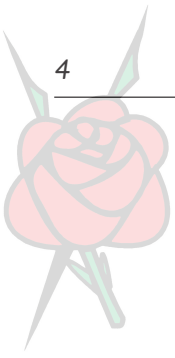

Ύμνοι και Κοινωνικοπολιτικές σάτιρες

ΛΑΜΙΑ 2013

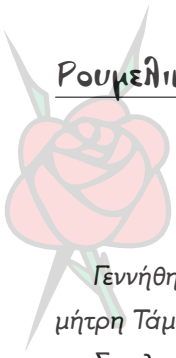

Εικόνα Εξωφύλλου: Ο Ισορροπιστής είναι δια χειρός Γ. Ζάχου, για τις ανάγκες του βιβλίου. Τον ευχαριστώ θερμά.

Ο τσέλιγκας είναι από φωτογραφία είναι του Γάλλου φωτογράφου Frederic Boissonnas (1858-1946). Βοσκοί στην κορυφή του Παρνασσού, 1903.

Εικόνα Οπισθοφύλλου: Η Βίτωλη από πίνακα της κας Ξέρα που δείχνει τα Τσουκανείικα στην “Κούλια”.

Γεννήθηκα το 1947 στη Φτέρη Φθιώτιδας, από την Αλίκη και το Δημήτρη Τάμπου.

Σε ηλικία ενός έτους έχασα τον πατέρα μου, και η μάνα μου, λόγω φτώχειας, με έδωσε για υιοθεσία στην αδελφή της Ερασμία Τσουράκη, που ζούσε στη Βίτωλη Φθιώτιδας μαζί με τον άντρα της Γιάννη.

Εκεί πήρα τα πρώτα μου γράμματα και στη συνέχεια τέλειωσα το εξατάξιο Γυμνάσιο - Λύκειο Σπερχειάδος - Μακρακώμης.

Παρά την εμμονή τού πατέρα μου να μείνω στο χωριό, μετά το στρατιωτικό μου, έφυγα για καλύτερη τύχη στην Αθήνα.

Εκεί εργάσθηκα ως υπάλληλος στα γραφεία του ΚΤΕΛ Φθιώτιδας, σπουδάζοντας παράλληλα λογιστική.

Αργότερα επέστρεψα στη Λαμία, άνοιξα το λογιστικό μου γραφείο και παντρεύτηκα τη σύζυγό μου Μαίρη Πιτσοθανάση όπου μαζί της απέκτησα δύο υπέροχα παιδιά, τον Γιάννη και την Ερασμία.

Με το στίχο ασχολήθηκα για πρώτη φορά στα γυμνασιακά μου χρόνια, όπου το 1963 δημοσιεύθηκαν στη φιλολογική Βραδυνή οι πρώτοι μου στίχοι.

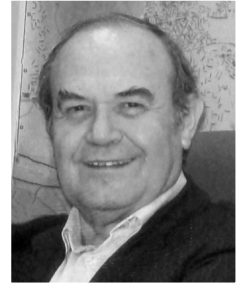
Η προσπάθειά μου όμως για επιβίωση και η ενασχόληση μου με τη λογιστική δεν κατάφεραν να συνυπάρξουν με το στίχο, με αποτέλεσμα να βρεθούμε σε «διάσταση» για σχεδόν σαράντα χρόνια.

Τώρα, μετά την συνταξιοδότησή μου, με ξαναφλέρταρε ανεπάντεχα και... υπέκυψα.

Με το στίχο ασχολούμαι εντελώς ερασιτεχνικά, παρόλα αυτά έχουν ήδη δημοσιευθεί περί τις τριακόσιες (300) Ρουμελιώτικες Μαντινάδες στο "Λαμιακό Τύπο" και περί τα σαράντα (40) βιωματικά στιχουργήματά μου.

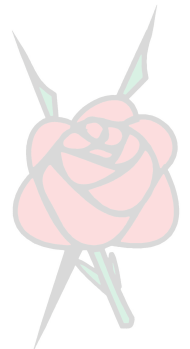
Δεν θεωρώ τον εαυτό μου ποιητή, στιχουργό, ούτε καν στιχοπλόκο.

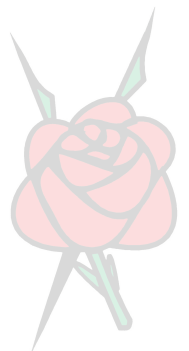
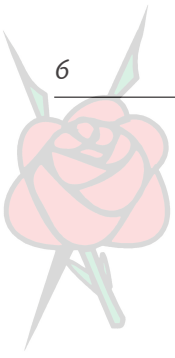
Μαζί του (με το στίχο) διασκεδάζω και αυτός μου επιτρέπει να είμαι ένας λαθρεπιβάτης του.-

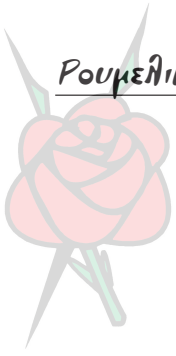

ΧΡΗΣΤΟΣ ΤΣΟΥΡΑΚΗΣ

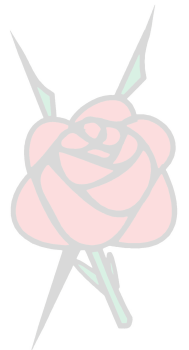
ο Βιτ'λιώτης

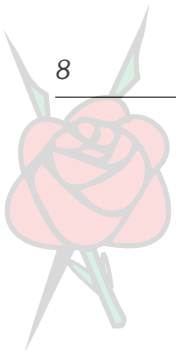

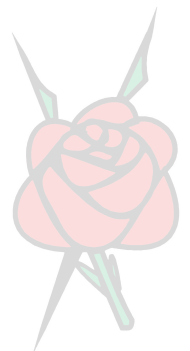

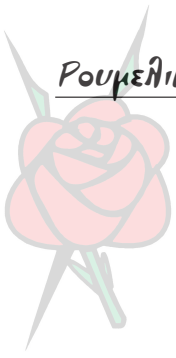
Εις μνήμην
του αδελφού μου
Μιχάλη

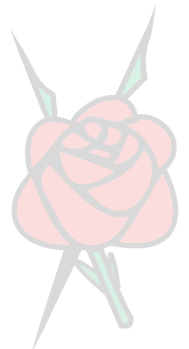
Ευχαριστώ όλους τους κριτικούς
των “Ρουμελιώτικων Μαντινάδων
από καρδιάς.

«...Ελλάς, Πατρίς μεγάλη
ποιος ήμπορεί να ψάλη,
το τωρινό σου χάλι?
Πολλά τα ξαφνικά σου
κρώζουν για σε κοράκια
και τρων' τα σωθικά σου
λογής λογής σαράκια....»

Γεώργιος Σουρής
«Τα κοράκια» (1882)

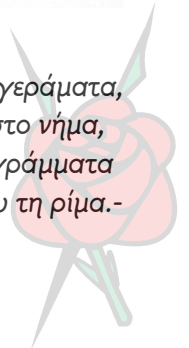
Ο ΙΣΟΡΡΟΠΙΣΤΗΣ

Από παιδί ασκήθηκα,
με την ισορροπία,
με πρώτη τη διαδρομή,
Μάνα - υιοθεσία.

Αργότερα, σαν το ζογκλέρ,
ως επαγγελματίας,
ανάμεσα στ' αφεντικό
και της φορολογίας.

Και τώρα, στα γεράματα,
σχοινοβατώ στο νήμα,
ανάμεσα στα γράμματα
των στίχων μου τη ρίμα.-

Χ.Τ. ο Βιτ'λιώτης

ΑΝΤΙ ΠΡΟΛΟΓΟΥ

Η ΣΥΜΒΟΥΛΗ

*Ο νους μου λέει τι μπορώ και η καρδιά τι θέλω·
μου λένε, όμως και τα δύο· - Πάντα να επιμένω.*

Χ.Τ. ο Βιτ'λιώτης

Φίλε (η), αναγνώστη (τρια).

Το βιβλίο αυτό που κρατάς, προέκυψε από τη συγκέντρωση των Ρουμελιώτικων Μαντινάδων, οι οποίες ήδη έχουν δημοσιευθεί στην εφημερίδα «Λαμιακός Τύπος» από τις 11 Νοεμβρίου 2011 και συνεχίζουν.

Οι Ρουμελιώτικες Μαντινάδες είναι έμμετροι σατιρικοί ομοιοκατάληκτοι στίχοι με επίκαιρο, για την περίοδο που γράφηκαν, πολιτικό και κοινωνικό περιεχόμενο.

Σ' αυτούς (τους στίχους) προσπαθώ να μεταφέρω σε σένα την ατόφια, ανόθευτη σκέψη και ντοπιολαλιά, όπου είναι εφικτό, του απλού Ρουμελιώτη πολίτη.

Η ντομπροσύνη, η κουτοπονηριά και το πρώτο πρόσωπο, που συχνά χρησιμοποιείται στους στίχους αυτούς, εναλλάσσονται με την υπερβολή- συχνά «χονδροκομμένη» - με σκοπό να προκαλέσουν το γέλιο, την ευχαρίστηση, την ταύτιση των απόψεων, αλλά και τον προβληματισμό.

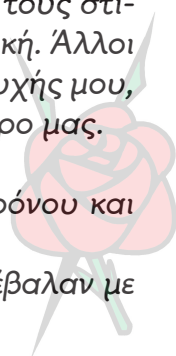
Οι Ρουμελιώτικες Μαντινάδες δεν απηχούν πάντα προσωπικές μου απόψεις, αλλά αποτελούν μια προσπάθεια να καταγράψουν τον απόηχο του ελληνικού καφενείου, της πλατείας, της αγοράς, εκεί δηλαδή που «χτυπά η καρδιά» του λαού και η πραγματική ζωή.

Βέβαια δε διεκδικώ δάφνες λογοτέχνη ή ποιητή. Πολλοί από τους στίχους μου -τουλάχιστον οι αρχικοί- δεν αντέχουν σε σοβαρή κριτική. Άλλοι πάλι «πάσχουν» ποικιλοτρόπως. Είναι ωστόσο, «παιδιά» της ψυχής μου, της σκέψης μου και της ανησυχίας μου για όσα συμβαίνουν γύρο μας.

Γ' αυτό, λοιπόν, ζητώ την επιείκεια στην κριτική σου.

Πιστεύω ότι οι «παιδικές αρρώστιες» με την πάροδο του χρόνου και της εμπειρίας θα εξαλειφθούν.

Παρ' όλα αυτά, οι αναγνώστες του «Λαμιακού Τύπου» περιέβαλαν με

αγάπη τις Ρουμελιώτικες Μαντινάδες και επίμονα ζήτησαν να συγκεντρωθούν σε βιβλίο.

Νιώθω την ανάγκη να τους ευχαριστήσω για την αγάπη τους και να τους αφιερώσω το πρώτο μου αυτό βιβλίο.

Ο τίτλος «Ρουμελιώτικες μαντινάδες» σχετίζεται με την πρόθεσή μου, να «διασκεδάσω», καυτηριάζοντας πρόσωπα και πράγματα της επικαιρότητας που επηρεάζουν τη ζωή τού μέσου Έλληνα, ή να ρίξω λίγο «βάλσαμο» πάνω στις υπάρχουσες «πληγές» της ελληνικής κοινωνίας και να «γλυκάνω» κάπως τον πόνο και τις δυσκολίες του.

Το ψευδώνυμο Χ.Τ. ο Βιτ'λιώτης το επέλεξα, προσπαθώντας να συμπεριλάβω, κυρίως με τ' αρχικά Χ.Τ, τ' αρχικά των φυσικών και των θετών γονιών μου.

Το Βιτ'λιώτης για να τιμήσω το χωριό μου που με φιλοξένησε στα παιδικά μου χρόνια και σημάδεψε τη ζωή και τη σκέψη μου .

Κλείνοντας, θα ήθελα να ευχαριστήσω αρχικά όλους τους άγνωστους σε μένα, επώνυμους αναγνώστες της εφημερίδας «Λαμιακός Τύπος» για την αποδοχή των στίχων αυτών, αλλά και τους «φάν» φίλους των Μαντινάδων που μ' ενθαρρύνουν να συνεχίσω.

Επίσης, ευχαριστώ θερμά τους αδελφούς Δημήτρη και Σπύρο Ρίζο, ιδιοκτήτες του «Λαμιακού Τύπου», για την ηθική συμπαράστασή τους στην έμμετρη αυτή προσπάθειά μου, καθώς βέβαια και για την έκδοση του βιβλίου αυτού.

Τέλος, μέσα από την καρδιά μου θα ήθελα να ευχαριστήσω όλη την οικογένειά μου.

Κυρίως , όμως, ένα μεγάλο ευχαριστώ στο γιό μου, Γιάννη Τσουράκη, φιλόλογο, για τη σημαντική κριτική του ματιά στους στίχους, αλλά και στην αγαπημένη μου σύζυγο Μαίρη Τσουράκη – Πιτσοθανάση για την υπομονή και την αν(τ)οχή της.-

Η ΛΥΤΡΩΣΗ

*Η πράξη είναι λύτρωση και δίνει απαντήσεις,
σε όποια θέλω της καρδιάς πιέζουνε για λύσεις.*

Χ.Τ. ο Βιτ'λιώτης

ΚΑΛΟ ΤΑΞΙΔΙ....

Από παιδί, η λόξα μου
έψαχνε την ατάκα,
να την σερβίρω, έξυπνα,
στους φίλους μου, για πλάκα.

Αργότερα, μου ζήτησε,
και άλλα μεγαλεία·
μολύβι, γόμα και χαρτί
κι' ομοιοκαταληξία.

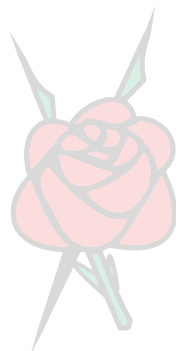
Και όσο την κανάκευα
και της γλυκομιλούσα,
αυτή ζητούσε πιο πολλά,
μα 'γώ δεν ευκαιρούσα.

Και έκτοτε ησύχασα
για χρόνια στη ζωή μου,
όμως το χούϊ κρύβονταν
κάτω απ' την ψυχή μου.

Οπότε ... πάλι μαθητής
με ρήματα και ρίμες,
και, να σου, γέρος ποιητής,
κι' αυτό δεν είναι φήμες.

Τα μαζωχτάρια μου πολλά
τα κότσια μου πιο λίγα,
και όμως το τσουβάλι μου
γιόμισε ως τη ρίγα.

Πρόσφατα μού απαίτησε
την έκδοση βιβλίων,
προς τέρψη, ίσως, των ψαριών,
των ιχθυοπωλείων!!!

- // -

Και τώρα... Να το πρώτο μου
και το παρθενικό μου,
με του πρωτάρη τα τρωτά,
μ' ελπίδα στο «θεό μου».

-Εμπρός, μοναχοπαίδι μου,
άνοιξε τα φτερά σου,
και δείξε τις σελίδες σου
στα νέα αφεντικά σου.

Και πες τους, η υπερβολή
με τη λεξηλαγνεία,
είναι μια φίνα συνταγή
που φέρνει ευθυμία.

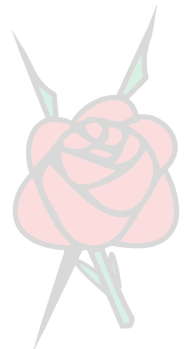
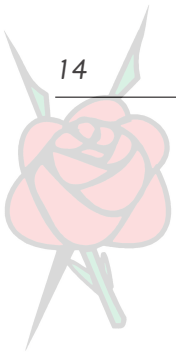
Θ' ακούσεις σχόλια πολλά
βρισιές και ειρωνείες,
από τους ξένους κριτική,
κι 'απ' τους γνωστούς κακίες.

Μπορεί να σε πετάξουν
και μέσα στα σκουπίδια,
όμως εσύ τους στίχους σου,
κράτα τους για στολίδια.

Κι' αν σε υιοθετήσουν
και μπεις μες τα σαλόνια,
αυτούς να τους ευγνωμονείς
για όλα σου τα χρόνια.

Κι' αν δεις ότι χαμογελούν
στα «τιτιβίσματά» σου,
τότε θα πει πως πέτυχες,
κι' αξίζεις τα... φτερά σου.

Καλό ταξίδι «τζίνι» μου,
και όπου και να φτάσεις,
το γέρο τον πατέρα σου,
ποτέ να μην ξεχάσεις.-

ΤΟ ΛΙΜΑΝΙ ΜΑΣ

Πρώτη φορά ο πανικός
έθιξε και το χρήμα·
και από θύτης έγινε,
παγκόσμια, το θύμα.

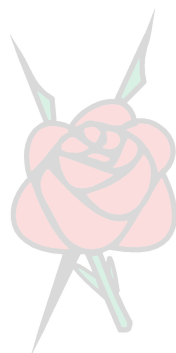
Αιώνες τώρα μέσα του
έχει στη δύναμή του
μιαν έλξη δυσανάλογη
απ' ό,τι η τιμή του.

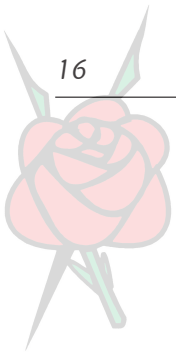
Κοντολογίς, θεότητα
μάς έγινε σε όλους,
πολύ δε περισσότερο
για ορισμένους... ρόλους.

Κι όταν προχθές κλονίστηκε
κι έπεφτε η τιμή του,
μ' αλλοφροσύνη τρέχαμε
όλοι οι οπαδοί του.

Κι έσπειρε ανασφάλεια,
ακόμα και τη σκέψη
πως και το χρήμα δεν μπορεί,
για να μας προστατέψει.

Οπότε, μη γελιόμαστε,
λιμάνι δεν υπάρχει,
εκτός από τον Ένα μας
όπου στα πάντα άρχει.

Η ΑΣΤΟΧΙΑ ΤΩΝ ΕΠΙΛΟΓΩΝ

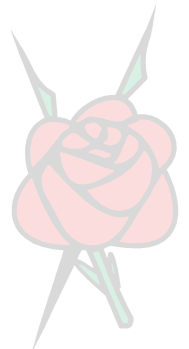
Καθένας απ' τους αρχηγούς,
πρωθυπουργό προτείνει
κάποιον που να 'ναι πρόθυμος
να γίνεται... πατίνι.

Ο ένας λέει το μακρύ
κι ο άλλος το κοντό του,
μέχρι να κάτσει το χαρτί
στον άσσο το δικό του.

Και παραλίγο φίλοι μου
να γίνει και... η πλάκα!...
Να κάνουνε πρωθυπουργό
του Πρίγκιπα τον Τσάκα.

003

11/11/2011

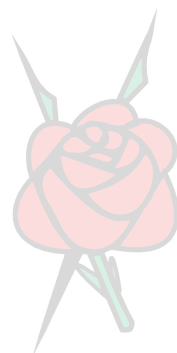
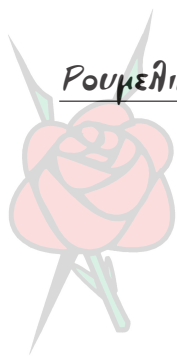
ΤΙΤΑΝΙΚΟΣ

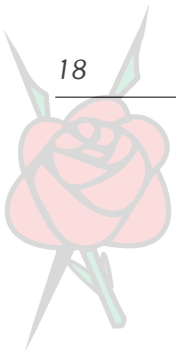
Τιτανικό την βάφτισε
ο Γιώργος την Ελλάδα,
και μέσα στον ωκεανό
την έβγαλε βαρκάδα.

Και σήμανε συναγερμός
σ' όλες τις συνοικίες
απ' την μανία του παιντιού
να κάνει... ακακίες.

Κι η πλάκα θά 'ναι Γιώργη μου
να θέλεις πάλι ψήφο.
Να σε ρωτήσω φιλικά,
μικρός πέρασες τύφο;

- Αυτοί δεν είναι Έλληνες
δεν έχουν περηφάνεια.
Σκέφτονται, δρουν και φέρονται
όπως και τα χαϊβάνια.

Η ΔΙΑΓΡΑΦΗ
του Σωτήρη Χατζηγάκη

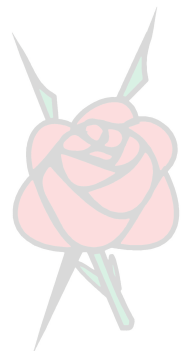
Αντώνη, το παράκανες
και συ με το σβηστήρι·
για δυο σταγόνες φασισμό
έδιωξες το Σωτήρη;

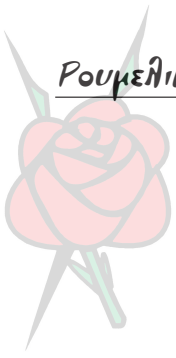
Θα σου κοπεί αν τον τραβάς
τόσο πολύ το σπάγγο,
γιατί θα θέλεις αλλαγή
και δεν θα έχεις πάγκο.

Θα 'ρθει καιρός που θα ζητάς
μια ψήφο να σε σώσει,
και τότε είμαι σίγουρος
πως θα 'χεις μετανιώσει.

005

16/11/2011

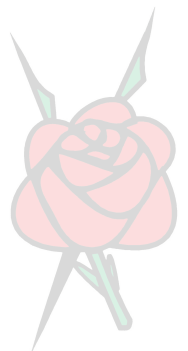
ΚΑΛΩΣ ΟΡΙΣΕΣ, ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΕ!

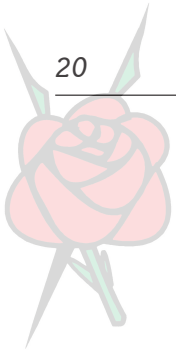
Λουκά, να ξέρεις ο λαός
δεν θέλει πια μπαλκόνια.
Θέλει δουλειά και προκοπή
και κάτσε δέκα χρόνια.

Δεν περιμένω τίποτα
μα, πρέπει να ελπίζω,
για νά 'χω το δικαίωμα,
αργότερα να βρίζω.

006

17/11/2011

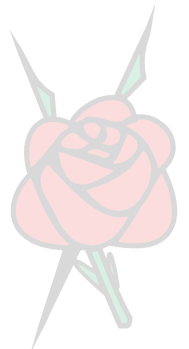

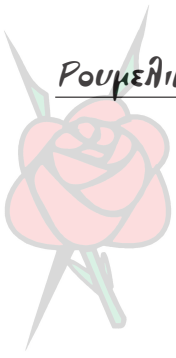
38 ΧΡΟΝΙΑ ΜΕΤΑ...

Ψωμί - Παιδεία - Ελευθερία
Εδώ Πολυτεχνείο.
Συντελεστές - συνθήματα ίδια·
Εδώ... Τρελοκομείο!

007

18/11/2011

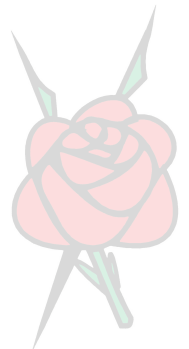
ΤΙ ΠΑΠΑΔΗΜΟΣ, ΤΙ ΠΑΠΑ...

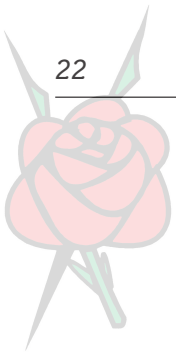
Όλοι οι Παπά-δες τελικά
ψάλλουν μια ψαλμωδία·
Τρέξετε πληρώστε όλοι σας
ξανά στην Εφορία.

Τη μόνη σας διαφορά,
Λουκά, που διακρίνω.
- Είναι που βρίζω πιο πολύ
τώρα όταν τα δίνω.

008

23/11/2011

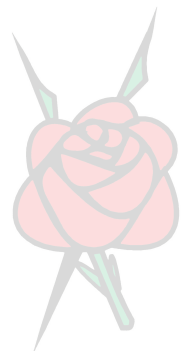
ΡΕ ΚΟΛΛΗΜΑ
(με την παροιμία...)

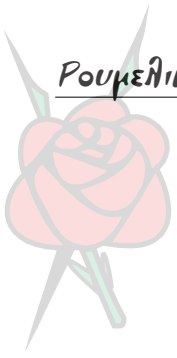
Κλείσε τα μάτια, Αντώνη μου,
και βαλ' την ακριβή σου.
Κρέμεται όλη η Ελλάς
απ' την... υπογραφή σου.

Υπόγραψε, να στείλουμε
στη χώρα μας τα γιούρο
και πες τους, θα ξοφλήσουμε
στων γουρουνιών τον κούρο.

009

25/11/2011

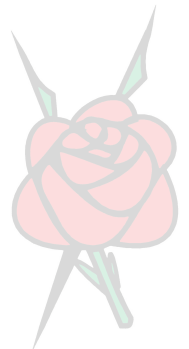
ΠΑΡΟΙΜΙΑΣ ΣΥΝΕΧΕΙΑ...

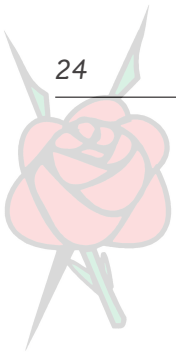
Φαρδιά-πλατιά τη σφύριξες,
Αντώνη μου, τη... τζίφρα·
γι' αυτό θα σε προτείνουμε
και πρόεδρο στη Γλύφα.

Τα μάτια σ' όμως τέσσερα,
αγαπητέ Αντώνη,
μη σου ζητήσουν τίποτα
κι από το παντελόني...

010

25/11/2011

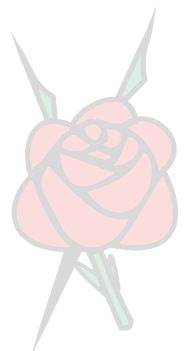
ΤΙ ΣΚΟΥΠΙΔΙΑ, ΤΙ Α...ΝΤΙΔΙΑ

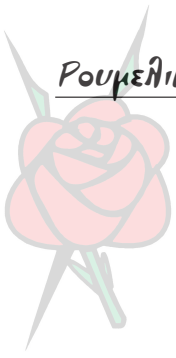
Είναι κομμάτι δύσκολο,
σαράντα χρόνια τώρα
ν' αλλάξουμε περπατησιά
σ' αυτήν εδώ τη χώρα.

Ο κόσμος έφυγε μπροστά
κι εμείς μεσ' στα σκουπίδια,
τη λύση περιμένουμε
απ' τα γνωστά α...ντίδια.

011

27/11/2011

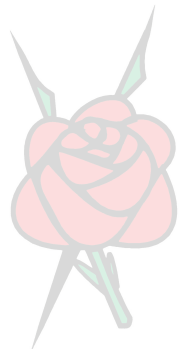

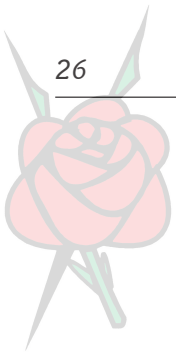

ΤΟ ΜΠΟΪ ΤΟΥ ΑΝΤΩΝΗ

Κουβέντες είπε κι ο λαγός,
Αντώνη, στην αρκούδα
και μόλις την αντίκρυσε
το γύρισε στη... μπούρδα.

Γι' αυτό, ποτέ μην το μετράς
το μπόι σου στο δείλι·
το μεσημέρι μέτρα το
σου ήλιου το καντήλι.

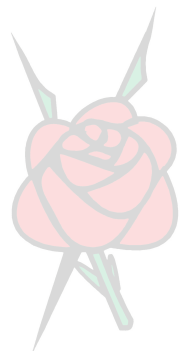
ΣΤΟΝ ΤΑΚΟΥΛΗ ΜΑΣ...
(Εις μνήμην του Τάκη Πρέντζα)

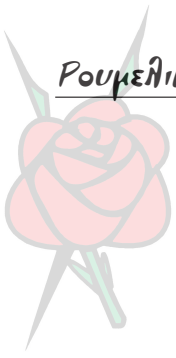
Έφυγε ο μάγκας-άρχοντας,
της πόλης μας τ' αστέρι,
της ομορφιάς ο εραστής
και της Φωφώς το ταίρι.

Το γέλιο κι η αγάπη σου,
Τακούλη, θα μας λείψει,
μα ο Χριστός για όλα αυτά,
φίλε, θα σ' ανταμείψει.

013

30/11/2011

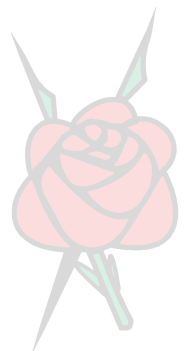
Μ.ΑΛΛΙ ΚΑΠΕΛΟ

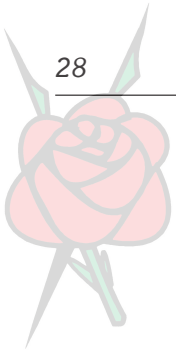
Αυτοί που σχεδιάσανε
το παζλ της εφεδρείας,
μπερδέψανε τη συνταγή
μ' αυτήν της μ...αλαισίας.

Ήταν που το Δημόσιο
ήταν μ.αλλί καπέλλο,
τώρα που το πειράξανε
το κάνανε μπου...γέλο.

014

01/12/2011

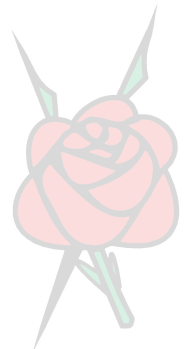
Η ΛΙΓΟΥΡΑ ΤΗΣ ΕΞΟΥΣΙΑΣ

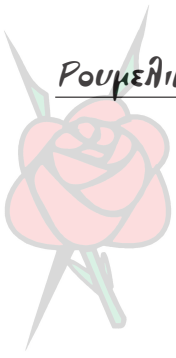
Περάσανε οι εποχές
με τα χουβαρδαλίκια
με τη χλιδάτη τη ζωή
και με τα μεζεκλίκια.

Γι' αυτό, μην τρέχεις βιαστικά,
Αντώνη, στην κουτάλα.
Μη μείνεις στ' ανακάτεμα
με δίχως... φασουλάδα.

015

02/12/2011

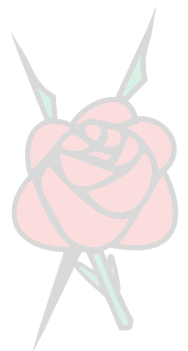
ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΙΑΤΙΚΗ ΛΑΜΙΑ 2011

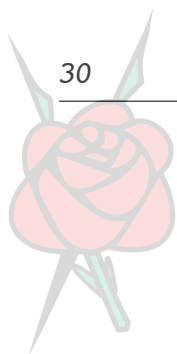
Σκοτείνιασε η αγορά
σαν μαύρη καλιακούδα
κι η πόλη μας ερήμωσε,
λες και περνά αρκούδα.

Παρών μονάχα ο καστανάς
στη γνώριμη γωνιά του,
και παραδίπλα ο βιολιστής
να παίζει στη σκιά του.

016

04/12/2011

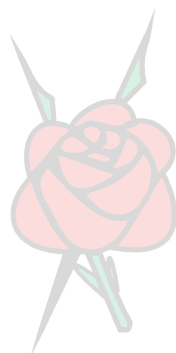
ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΠΡΩΤΟΤΥΠΙΑ

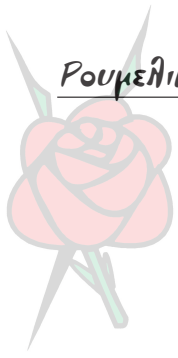
Σ' όλο τον κόσμο ολόκληρο
μπροστά στην καταιγίδα
τα βρίσκουν οι πολιτικοί,
να σώσουν την Πατρίδα.

Οι ντόπιοι όμως, φίλοι μου,
ποτέ δεν συμφωνάνε·
τα βρίσκουν μόνο στο φαΐ
και όταν κατουράνε...

017

06/12/2011

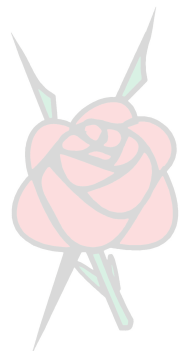
ΤΑ ΠΑΓΩΝΙΑ

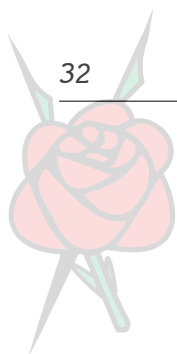
Πού να μας πήγαινε ο νους
πριν εβδομήντα χρόνια
πως θα παραδινόμασταν
στη Δύση σαν... παγώνια;

Εμείς με τόση πονηριά
και μ' αρχηγό αλάνι,
αντί να τους γελάσουμε
μάς πήρανε φαλάγγι.

018

07/12/2011

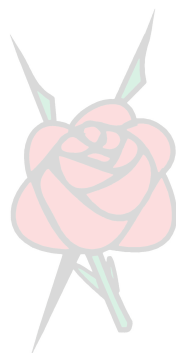
Ο ΕΡΓΟΛΑΒΟΣ

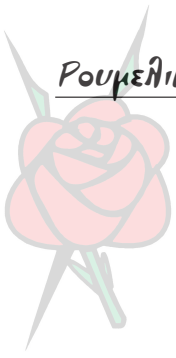
Γιώργο μου, σε παρακαλώ,
μην το παιδεύεις άλλο.
- Παράτησε τις παπαριές
κι άντε και στο... Μπράλο!

Θυμίζεις πια στους Έλληνες
κηδείας εργολάβο,
που, για το ανδραγάθημα,
θέλει ν' ακούσει μπράβο.

019

08/12/2011

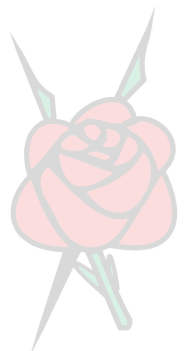
Η ΕΓΚΑΤΑΛΕΙΨΗ...

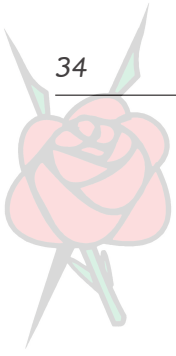
Τ' αφεντικό σου Γιώργη μου,
ο μπλακ Αμερικάνος,
σε παρακόντυνε πολύ
και φιγουράρεις νάνος.

Γι' αυτό, ποτέ μην καβαλάς,
σύντροφε, ξένο άτι,
γιατί θα σε γκρεμίζουνε,
αν δεν ταΐζεις... κάτι.

020

09/12/2011

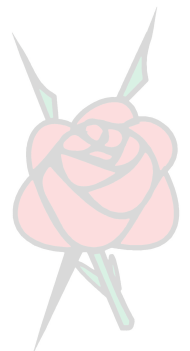
ΠΑΓΚΑΛΙΟΥ ΡΗΣΗΣ...

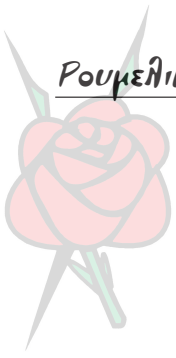
Αυτοί εκεί στο Σύνταγμα
τριάντα χρόνια τώρα,
άλλη δουλειά δεν είχανε
και σκότωναν τη χώρα.

Μας λεν μαζί τα φάγαμε
τα γιούρο στην Ελλάδα.
- Μα ίσα τρώει έν' αρνί
ίσα μια αγελάδα;

021

11/12/2011

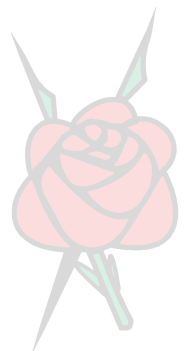
ΑΜ ΚΛΕΦΤΕΣ, ΑΜ ΠΡΟΔΟΤΕΣ...

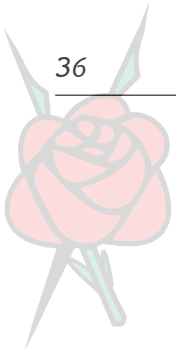
Άρπαγες αρχοντάδες μας
κι Ελβετοκαταθέτες,
αμ, θα σας πάρει τώρα πια
ο κόσμος με τις πέτρες.

Κι, αν βγει κι η λίστα τσ' αρπαχτής,
θα γράψει η ιστορία
και ας μιλήσει το Γουδί
γι' αυτή την προδοσία.

022

13/12/2011

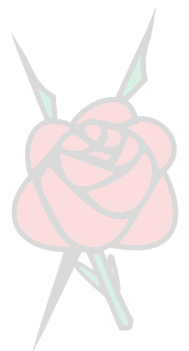
Η ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΜΑΣ ΕΛΠΙΔΑ

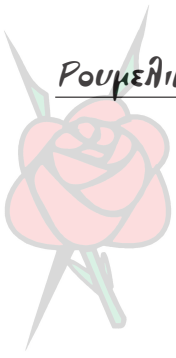
Αυτή η κατάρα που 'πεσε
θα μας εξαφανίσει·
ξυπνάμε και νυχτώνουμε
με το μυαλό στην κρίση.

Κανείς πια τώρα δεν μπορεί
λύση, για να μας δώσει,
μόνο το χέρι του Θεού
μπορεί να μας γλιτώσει.

023

14/12/2011

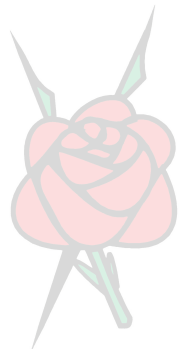

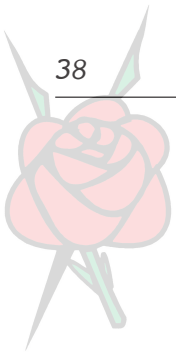

Η ΡΟΖ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

Χρόνια μάς κυβερνούσατε
με ροζ-πολιτική
κι απ' ό,τι ξέρετε, αυτή
δεν αισθάνεται ντροπή.

Ποτέ δεν τα ζυγίσατε
του φουκαρά τα δίκια,
μα ούτε κι η κουβέντα σας
ήταν ποτέ αντρίκια.

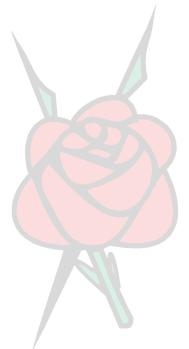

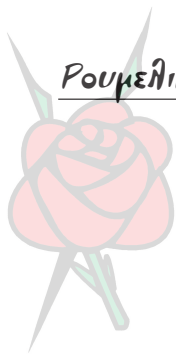

ΤΟ ΠΤΩΜΑ...

Λένε πως το εμπόριο
ποτέ του δεν πεθαίνει
και πως συμβαίνει σπάνια
για λίγο ν' αρρωσταίνει.

Εφέτος όμως στις γιορτές
μάς έπεσε σε κώμα,
και μάς μυρίζει άσχημα
σαν να βρωμάει... πτώμα.

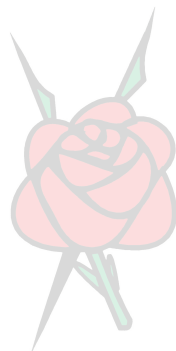

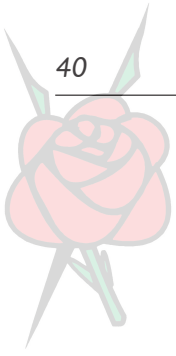
ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ ΜΕ... ΖΟΧΙΑ

Εφέτος τα Χριστούγεννα,
εκτός από το κρύο,
θά 'χουμε στο τραπέζι μας
ψωμί με το δελτίο.

Γι' αυτό οι μεγαλύτεροι
που ξέρουμ' από φτώχεια,
ας φάμε τα Χριστούγεννα
κι ένα καπάκι ζόχια.

Όμως στα πιτσιρίκια μας,
που είναι η χαρά μας,
ας δώσουμε για τις γιορτές
κάτι απ' την καρδιά μας.

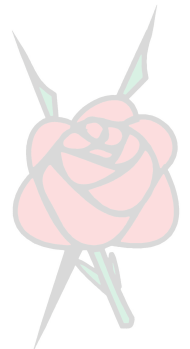
ΛΑΜΙΑ ΣΑΝ ΕΣΕΝΑ! ΚΑΜΙΑ...

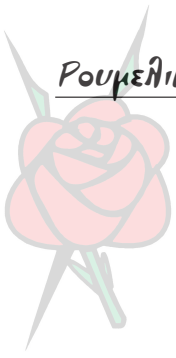
Η εργατιά μας χάθηκε,
φύγαν οι μετανάστες,
οι φοιτητές διέκοψαν,
και μείναμε οι γλάστρες.

Ερήμωσε η πόλη μας
από την ανεργία,
κι έμεινε ο Διάκος μοναχός
στη μέση στην πλατεία.

027

21/12/2011

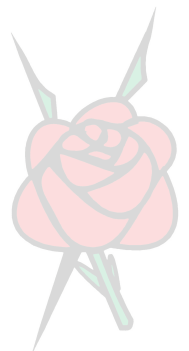

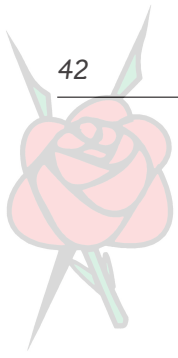

ΤΣΟΥΚΝΙΔΕΣ ΠΑΤΡΙΩΤ'

Καλήν ημέραν άρχοντες,
Έλληνες κι Ελληνίδες,
καλού κακού ας μάθουμε
να ζούμε με τσουκνίδες.

Για σένα όμως πατριώτ'
που ξέρω τον καημό σου,
μάθε να ζεις, όπως παλιά,
ο γέρος στο χωριό σου.

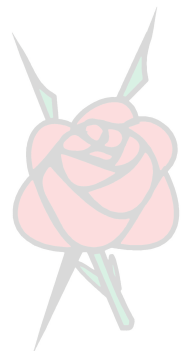

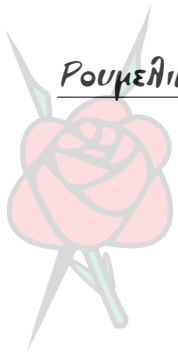
ΤΟ ΣΑΛΙΟ ΜΑΣ

Καλήν ημέραν άρχοντες
και μη ζητάτε ακόμα,
μας πήρατε το σάλιο μας
μέσα από το στόμα.

Μην αμελείτε τον λαό,
και μην τον αδικείτε,
αξίζει περισσότερα
απ' ότi προσπαθείτε.

Και σεις εδώ οι τοπικοί
κάντε λιγάκι κράτει.
Πολλές φορές τα έργα σας
μάς μπαίνουνε στο μάτι.

SIEMENS:

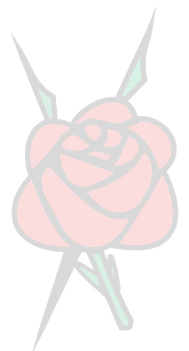
(Το πλυντήριο της Βουλής)

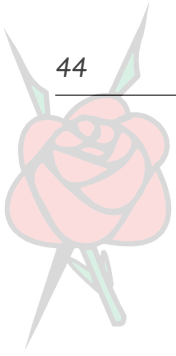
Ποιός είδε βλάχο στο βουνό
που να ψαρεύει ψάρια,
και ναυτικό στη θάλασσα
να βόσκει τα κοπάδια;

Ποιός είδε μέσα στη Βουλή
πλυντήριο να βάζουν,
και τις βρωμιές των υπουργών
ολόλευκες να βγάζουν;

030

28/12/2011

ΜΟΝΟΣ ΚΑΥΓΑΣ ΔΕΝ ΓΙΝΕΤΑΙ...

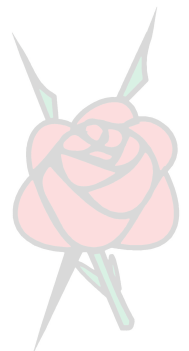
(Στον π. Εφραίμ)

Παπά μου, σε σταυρώσανε
οι μάγκες εν ψυχρώ
και δίχως τσίπα σ' έστειλαν
μες τον Κορυδαλλό.

Γι' αυτό, παπά μου, μη ντραπείς
- δεν είναι αμαρτία -
δώσε τους τυφλοπόντικες,
να γράψεις ιστορία.

031

29/12/2011

ΧΡΟΝΙΑ ΠΟΛΛΑ

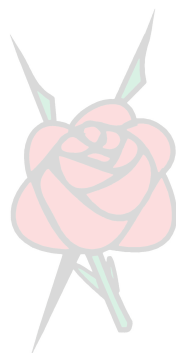
Άγιος Βασίλης έρχεται,
αδέρφια μου, τρεχάλα
και φέρνει δώρα πιο σκληρά
κι αλλιώςτικά από τ' άλλα.

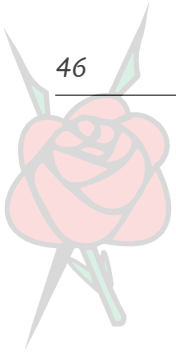
Μας φέρνει και μια συμβουλή
για υπομονή μεγάλη,
αφού μέσα στο δώδεκα
προβλέπει παραζάλη.

Θα γίνει λέει πόλεμος,
χωρίς εχθρό - κανόνια,
που θα 'χει θύματα πολλά
και θα κρατήσει χρόνια.

Και Προσοχή! Μη μείνουμε
με σταυρωμένα χέρια,
να είμαστε πολεμιστές
με αρχηγούς αστέρια.

Γιατί στη νέα μας χρονιά
θα παίζουμε τα ρέστα
κι αν δε μας κάτσει ο βαλές,
θα κάνει η πείνα φιέστα.

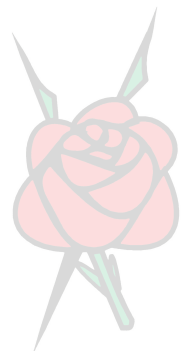
ΕΥΧΕΣ ΣΤΟΥΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΕΣ

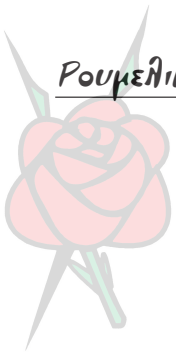
Χρόνια πολλά σε όλους σας
στον Λιά και στη Μπιρμπίλω
και στα παιδιά που μάχονται
να βγει αυτό το φύλλο.

Χρόνια πολλά στους πονηρούς
και σ' όλες τις κυράδες
που τις διαβάζουν και γελούν,
αυτές τις... μαντινάδες.

033

03/01/2012

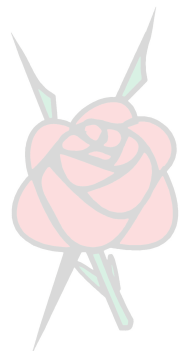
ΤΑ ΛΑΜΟΓΙΑ ΤΩΝ ΥΠΟΥΡΓΩΝ

Ποιός είδε λύκο στο βουνό
κατσίκες να φυλάει,
και ποιος δεν είδε Έλληνα
να μην παραμιλάει;

Ποιός είδε και τον υπουργό
νά 'χει δεξί του χέρι
έναν με χέρια μακριά
όπως του... Κουλοχέρη;

034

04/01/2012

ΕΦΡΑΙΜ-ΙΑΔΑ

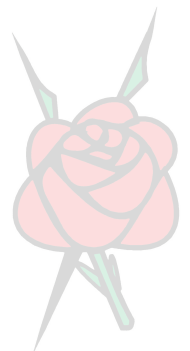
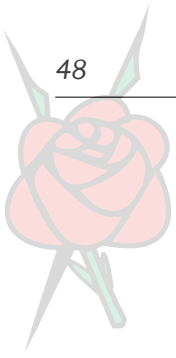
Έτσι κι αλλιώς δεν βλέπουμε
στον τόπο άσπρη μέρα
και δεν αλλάζουν οι ταγοί
με φύσημα τ' αγέρα.

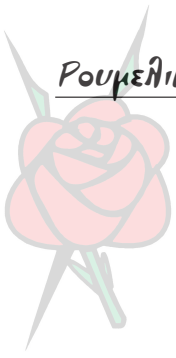
Γι' αυτό το λέμε όλοι μας,
κανάλια και FM,
να φέρουνε πρωθυπουργό
τον Γέροντα Εφραίμ.

Αυτός σε δύο τέρμινα
θα φέρει επιτυχία·
θα δώσει το σκατόρεμα
να πάρει τη... Ρωσία.

035

05/01/2012

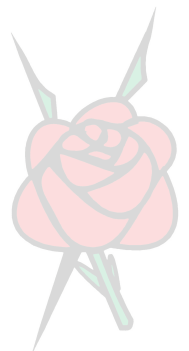

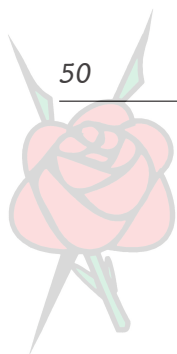

Η ΤΡΙΚΥΜΙΑ ΤΟΥ Γ.Α.Π.

Φύγεις, δε φύγεις, Γιώργο μου,
ο κόσμος σ' έχει αδειάσει.
Θα σου 'λεγα, κοντολογής,
πως σ' έχει και ξεχάσει.

Γι' αυτό, να φύγεις σήμερα
των Φώτων μέρα που 'ναι,
να δεις για ύστερη φορά
να σε... χειροκροτούνε.

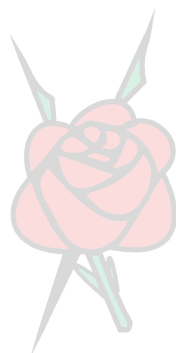
ΑΛΛΑΞΤΕ ΒΙΟΛΙ

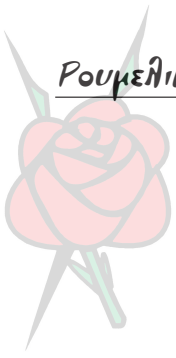
Καλώς, κακώς αλλάξανε
τα πάντα στη ζωή μας,
και ευτυχώς που άλλαξε
και η υπομονή μας.

Δεν άλλαξαν όμως οι ταγοί
και η πολιτική τους,
κι ακούγεται ξεκούρδιστο
και φάλτσο το βιολί τους.

037

10/01/2012

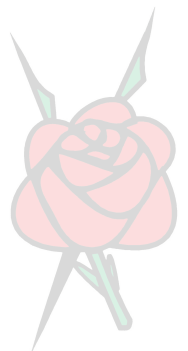
ΜΠΑΓΙΑΤΙΚΟ ΚΟΥΛΟΥΡΙ

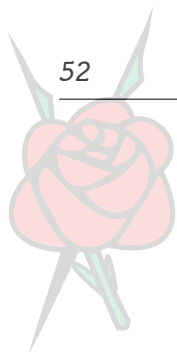
Άκουσα, βγήκε παγανιά
πράσινο-παλληκάρι
και παραλίγο κανα-δυό
ο Χάρος να τους πάρει.

Σαν φάντασμα νυχτιάτικο
έκανε νταβαντούρι.
Παλιές φουρνιάς κατάλοιπο
μπαγιατικό κουλούρι.

038

11/01/2012

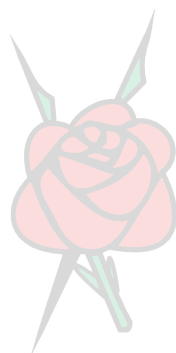
ΧΡΩΣΤΩΜΥΚΙΝΗ

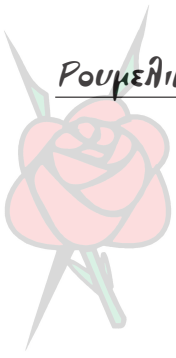
Κανείς δεν συλλογίζεται,
φίλε, για τ' όνομά σου,
μα, αν χρωστάς, προσεύχονται
όλοι για την υγείά σου.

Γι' αυτό, πατριωτάκι μου,
μην εξοφλές κανένα(ν):
όσο χρωστάς θα 'σαι καλά,
κι αλλοίμονο σε... μένα.

039

12/01/2012

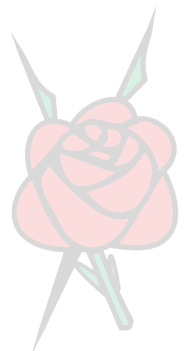
ΠΑΡΑΕΙΣΤΕ ΠΡΟΚΛΗΤΙΚΟΙ

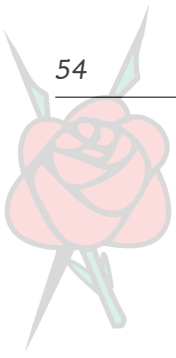
Λοιπόν, αυτά τα κόμματα
δεν ντρέπονται λιγάκι,
αντί να κόψουν, παίρνουνε
πιο πάνω παραδάκι.

Με τις προκλήσεις τους αυτές,
τα στέκια τους θα κλείσουν,
θα πέσουνε σε ποσοστά
και θα χρεωκοπήσουν.

040

13/01/2012

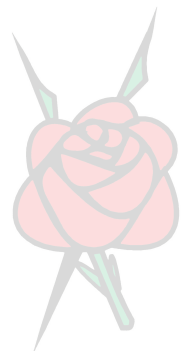
ΕΘΝΙΚΗ ΥΠΕΡΗΦΑΝΕΙΑ

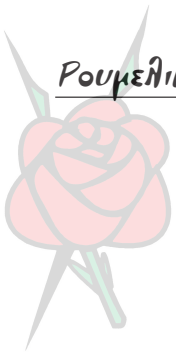
Οι τρόικες ξανάρχονται
τί θα ζητήσουν πάλι;
Σκέφτομαι, και το αίμα μου
παγώνει στο κεφάλι.

Τί τάχα θα μου πάρουνε ,
αφού λεφτά δεν έχω;
Φοβάμαι όμως μη μου πουν:
- Σκύψε! Και δεν... αντέχω.

041

17/01/2012

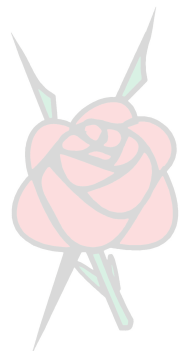
ΠΡΟΕΚΚΛΟΓΙΚΕΣ ΠΡΟΒΛΕΨΕΙΣ

Προβλέψεις γίνονται πολλές,
για πού θα πάει η ψήφος·
όμως το αποτέλεσμα
ήταν και θα 'ναι γρίφος.

- Έχω όμως προαίσθημα
ότι θα βγει κουνέλι
απ' το καπέλο του γνωστού
του Φώτη του Κουβέλη.

042

17/01/2012

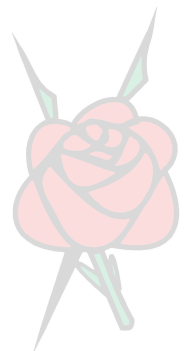
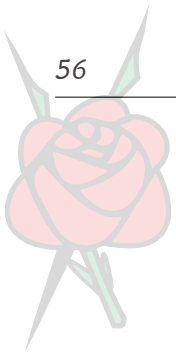
ΤΑ ΜΠΑΖΑ

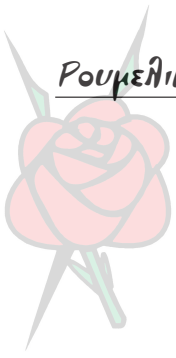
Σπίτι με υλικά παλιά
δεν γίνεται να χτίσεις
και είναι προτιμότερο
στα μπάζα να τα ρίξεις.

Έτσι και της πολιτικής
τα μπάζα, λένε τώρα,
ότι μπορούν με σιγουριά
να χτίσουνε τη χώρα.

Και κάνει έκκληση ο λαός
στα ραδιοκανάλια:
- Μαζέψτε τους, μας κάνανε
τα νεύρα μας τσατάλια.

Δεν τους γουστάρει ο λαός
χωρίς να δικαστούνε.
Τη νύχτα, μάς σκοτώνουνε
τη μέρα, μάς θρηνούνε.

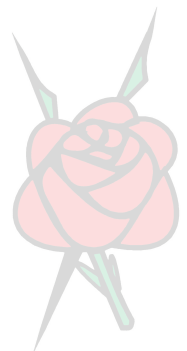
**ΑΝΤΑΛΛΑΚΤΗΡΙΑ ΑΓΟΡΑ
(της Λαμίας)**

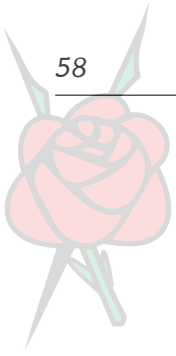
Ανταλλακτήρια αγορά
έγινε στη Λαμία.
Σε μια απόδειξη τρανή
πως δεν υπάρχει μία.

Πήγα κι εγώ τη λύπη μου
να βρω να την αλλάξω,
όμως δεν έφερε κανείς
λίγη χαρά, ν' αρπάξω.

044

19/01/2012

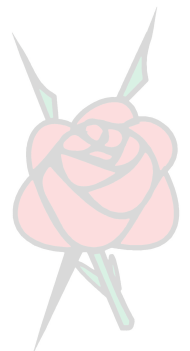
ΛΕΣ ΝΑ ΤΗ ΓΛΙΤΩΣΟΥΜΕ;

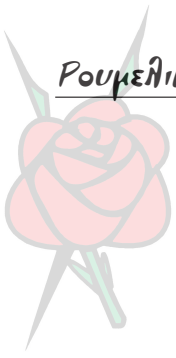
Τελειώνει και το κούρεμα
πάει και το Πι-Ες-Άι,
κι όπως φυσάει ο βοριάς,
κάπου αλλού ξεσπάει.

Λένε, θα βάλουν στο λαό
φόρο για τις συμπτώξεις,
και εξαιρούν τους γέροντες
μ' απόχρωσες ενδείξεις.

045

20/01/2012

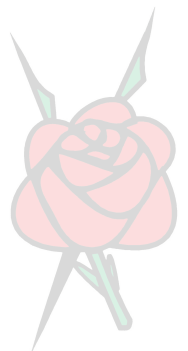
ΠΡΩΤΑ ΠΑΤΡΙΔΑ ΚΙ ΥΣΤΕΡΑ...

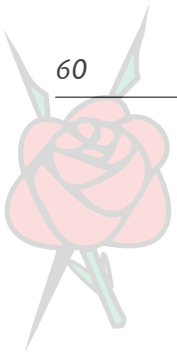
Δεν πολυαναφέρεσαι
Αντώνη, στην πατρίδα,
καίγεσαι μόνο και ζητάς
ν' αρπάξεις την παρτίδα.

Κάνε λιγάκι υπομονή,
κάνε λιγάκι κράτει,
θα πάθεις σαν τη χήρα μας
απάνω στο κρεβάτι.

046

22/01/2012

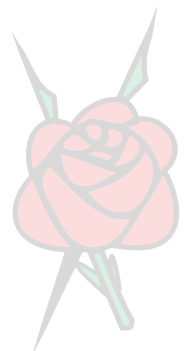

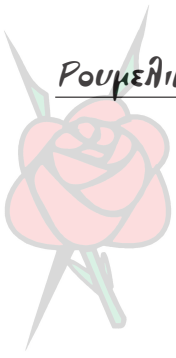
*** ΔΥΣΤΥΧΩΣ ΠΑΝΤΑ Ο ΛΑΟΣ**

Γιώργο μας, αν τα φούσκωσες,
για χάρη του μοιραίου,
μπράβο, αποκατέστησες
τ' όνομα Παπανδρέου.

Κι εμείς που σε νομίζαμε
πως ήσουνα... της πλάκας,
απέδειξες περίτρανα·
πως ένας είν' ο βλάκας*.

Τώρα σε καταλάβαμε
πως έχεις εξυπνάδα,
αφού με μια σου κίνηση
γά...ζωσες την Ελλάδα.

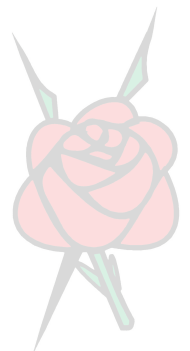

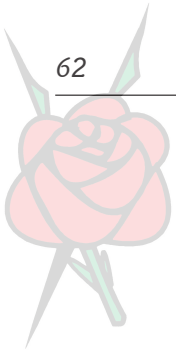
SIEMENS; ΡΕ, ΤΙ ΜΕ ΛΕΣ;

Μέχρι που να ξεχάσουμε
το φόβο των ES-ES,
να σου κι ο εφιάλτης μας
ονόματι χαφιές.

Κι, ώσπου να ανασάνουμε
απ' τις παλιές ζημιές,
πάρτε τη Siemens για καφέ
και δείπνο CDS.

Τα σώβρακα μάς πήρανε
με τόσες λαμογιές,
ας τους φωτίσει ο Θεός
ν' αφήσουν τις... ελιές.

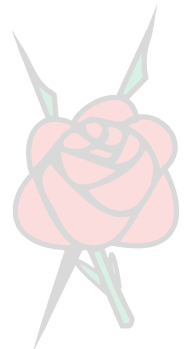

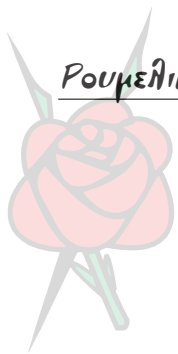
ΝΤΕΝΕΚΕΔΕΣ ΞΕΓΑΝΩΤΟΙ!

Αδιάβαστους μάς έστειλες,
φίλε Χρυσοχωνίδα,
δεν σου 'κοψε τ' αφεντικό
πως θα μας φάει το... φίδι;

Γι' αυτό κάτσε και διάβασε
την τάξη να περάσεις
κι αν θες να γίνεις τσέλιγκας,
στο Γιώργο σου να μοιάσεις.

Καλά ρε, πού τους βρήκαμε
αυτούς τους σκερβελέδες;
Αυτοί δεν κάνουν στο μαντρί
ούτε για ντενεκέδες.

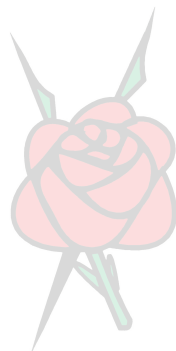

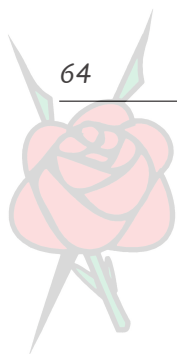
ΤΑ ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΑ ΜΕΤΡΑ
(του Παπαδήμου)

Κι, ενώ εδώ ψηφίζονται
μαχαίρια για κιμάδες,
αυτοί την κοπανήσανε
για άλλους μαχαλάδες.

- Ρε, βάλτε κάποιον να φυλά
αυτή την έρμη χώρα!
Έστω το νούμερο αυτό
να το φυλά η Ντόρα.

Αδιάφοροι για τον λαό
με βάρη τον φορτώνουν,
κι όσο αυτός σγκομαχεί
αυτοί μας καμαρώνουν.

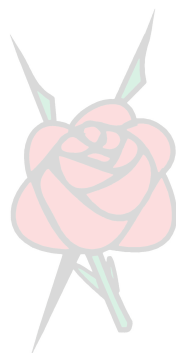
ΚΑΛΟ ΤΑΞΙΔΙ, ΘΟΔΩΡΕ!
Εις μνήμη του Θ. Αγγελόπουλου

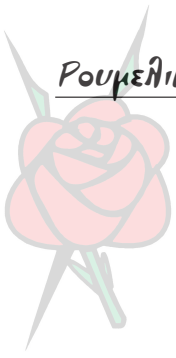
Θόδωρε, χειροκρότησα
κι εγώ το σκήνωμά σου
και δάκρυσα αληθινά
μ' αυτό το γύρισμά σου.

Κι ένιωσα υπερήφανος
που 'μαστε Ελληνάκια.
Στη χώρα που ξεχάσαμε
τη λέξη παλαμάκια.

051

29/01/2012

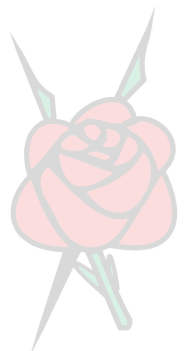
ΔΙΑΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΧΡΕΟΥΣ

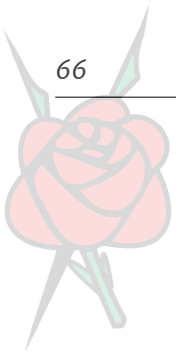
Εσύ το βλέπεις σόϊκο
μ' αυτούς τους Ευρωπαίους
να θέλουν σώνει και καλά
να μας χαρίσουν χρέος;

Εμένα δεν μου κάθεται
η θεϊκή τους πράξη
και να, που θέλουν πιο πολλά
κι ο κόσμος θα ρεκάξει.

052

31/01/2012

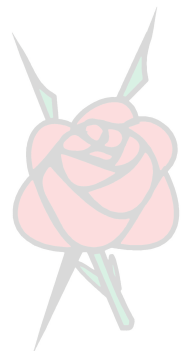

ΟΙ ΓΕΡΜΑΝΟΙ ΞΑΝΑΡΧΟΝΤΑΙ

Οι Γερμανοί ξανάρχονται,
για να μας συμμορφώσουν
κι ό,τι αφήσανε μισό,
να τ' αποτελειώσουν.

Θα βάλουν, λέει, μπάστακες
σ' όλα τα υπουργεία
και στου Μαξίμου την οδό
θα 'χουν καγκελαρία.

Θέλουν και την Ακρόπολη
Ρόδο και άλλα μέρη,
για να μας πάρουν τη ρεβάνς
για το παλιό χουνέρι.

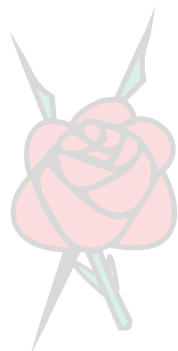

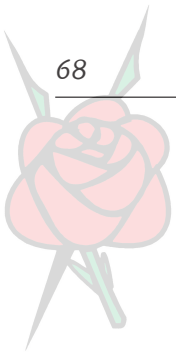
ΑΕΙ... ΧΑΣΟΥ!

Δυο χρόνια ήταν αρκετά
Γιώργο, να κυβερνήσεις,
και δυστυχώς σου φτάσανε
τη χώρα να... γκρεμίσεις.

Όσο για τη διαδοχή
και τη διαδικασία,
είναι η τελευταία σου
νομίζω μα...εστρία.

Και ποιός να 'ρθει και τί να πει
και τί να μολογήσει;
Δεν έχει ο κόσμος αντοχή
άλλους να συγχωρήσει.

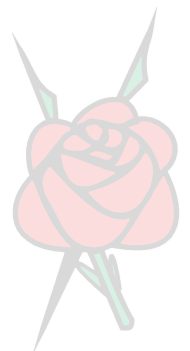
Η ΠΡΟΦΗΤΕΙΑ

Εσύ τη σβήνεις τη φωτιά
Λουκά μ', κι αυτή ανάβει.
Όμως τα μάτια σ' τέσσερα
κι ο νους σου στο καράβι.

Πρόσεχε τους συνέταιρους,
τα ξενικά λαμόγια,
να μη μας στείλουν στην ουρά
και τρώμε με κουπόνια.

055

03/02/2012

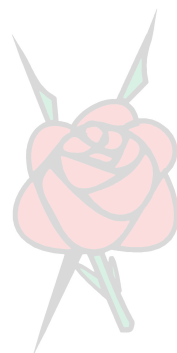
Η ΠΕΙΝΑ ΤΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ

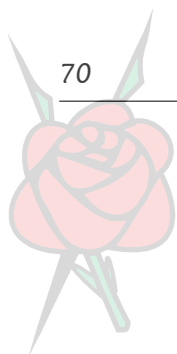
Η πείνα μας απλώθηκε,
λείπει και το ψωμάκι
και το βλαστάρι στο σχολειό
δεν έχει κουλουράκι.

Ούτε για μεσημεριανό
θα βρει κάτι να φάει
και θα ξαπλώσει νηστικό,
κι έτσι σχολειό θα πάει.

Κι εμείς καβάλα στο Ντορή
πάμε χωρίς τιμόνι,
με το μυαλό μας αραχτό
μέσα στο παντελόνι.

- Ελλάδα φανφαρόπληκτη
με τα πολλά μνημεία
βάλε τουλάχιστον σειρά
στα σχολικά θρανία.

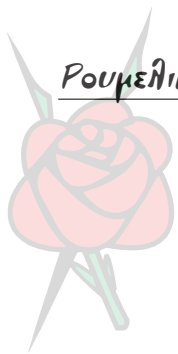
ΟΙ ΔΙΑΠΡΑΓΜΑΤΕΥΣΕΙΣ
(του Βαγγέλη)

Ανένδοτη οι τρόικα
και με το ζοριλίκι
ζητήσανε απ' όλους μας
να δώσουμε φυστίκι.

Κι ενώ ήταν αμείλικτοι
κι αδίστακτοι σαν πρώτα,
δεχτήκανε η πράξη τους
να γίνει με... καροτα.

Μα ο Βαγγέλης πίεσε
κάτι να πάρει ακόμα
κι, απ' ό,τι ξέρω, κέρδισε
επιλογή στο χρώμα.

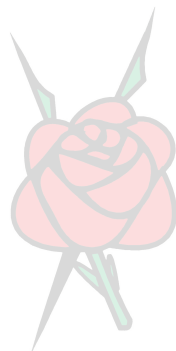

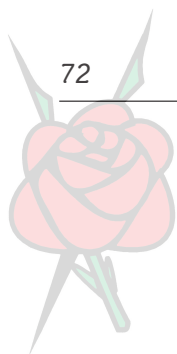
ΜΙΑ ΚΩΛΟΤΟΥΜΠΑ
(του Αντώνη)

- Αντώνη, πού 'ναι οι μαγκιές
πού 'ναι τα μπαϊράκια;
- Το 'μαθες πως μας πέτσωσαν
δυο τρία λογιστάκια;

Έλεγες και ξανάλεγες
πως θα 'κανες παζάρια
και τώρα που 'δες το ντορό
το 'βαλες στα ποδάρια.

Στο λέω πάντως καθαρά
ότι θα πάρεις πίκρα,
αφού στα καφενεία μας
το ρίξανε στα... τσίπρα.

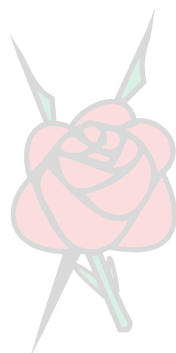

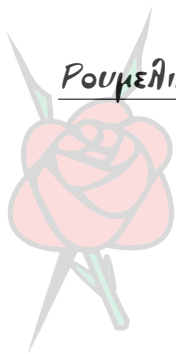
Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΑΠΡΑΞΙΑ
(της κυβέρνησης Παπαδήμου)

Πολύ μεγάλο βάσανο
είναι αυτές οι μέρες,
γιατί σφυρίζουν δίπλα μας
τα δις όπως οι σφαίρες.

Κι οι τρεις μας οι συνέταιροι
πιασμένοι χέρι χέρι
σφυρίζουν αδιάφορα
κρυμμένοι στο καρτέρι.

Έτσι περνούν οι μέρες τους
κι οι ώρες του καιρού τους
και, όταν βλέπουν εμπλοκή,
πηγαίνουν προς νερού τους.

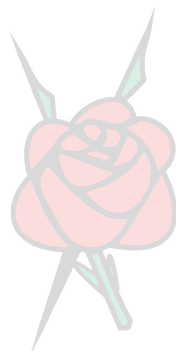

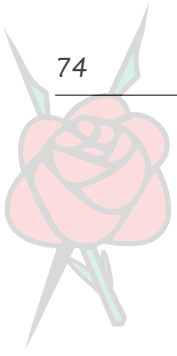
ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ...

Πάγωσε όλος ο ντουινιάς,
τα χιόνια ένα γόνα,
κι όμως το κηδειόχαρτο
το βάλαν στην κολόνα.

Κηδεύουν την πατρίδα μας
και μεις οι τεθλιμμένοι
μείναμε τώρα άστεγοι
και καταχρεωμένοι.

Κι αυτοί σε θέατρο σκιών
δίνουνε παραστάσεις
με τραγωδία εθνική.
- Πήγαινε να γελάσεις.

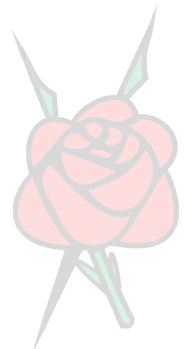

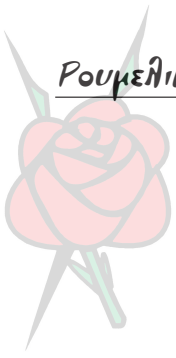
ΤΟ ΚΟΚΚΙΝΟ ΠΑ...ΝΤΖΑΡΙ

Τώρα εδώ που φτάσαμε
τί άλλο πια μας μένει;
- Μολών λαβέ στους δανειστές
και μεις αγκαλιασμένοι.

Αφού η φτώχεια με τιμή
δεν είναι ρεζιλίκι,
καλύτερα ξυπόλητοι
παρά με καμουτσίκι.

Και, όσο για την Άνγκελα,
ας έρθει να μας πάρει
το πιο μεγάλο κόκκινο
του κήπου μας πα...ντζάρι.

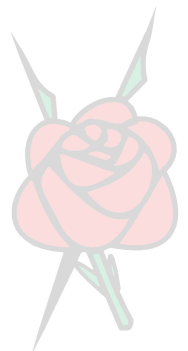

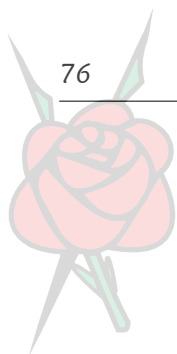
ΧΩΡΙΣ ΠΡΟΠΟΝΗΤΗ
(είμαστε καφενείο...)

Την Κυριακή του Άσωτου
διάλεξε η μανία
ν' αρπάξει την απαντοχή
και την περιουσία.

Δεν έμεινε πια τίποτα
απ' τα χρυσαφικά μας,
μόνο ελπίδες αμυδρές
για τα δισέγγονά μας.

Μας κλείσανε μονότερμα
και παίζουμε με άγχος.
Κι είναι χειρότερο για μας
που δεν υπάρχει... πάγκος.

ΤΟ ΡΕΠΟΡΤΑΖ
(προσωπικό)

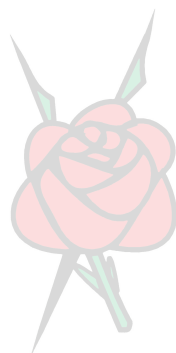
Ενώ καιγόταν η Ελλάς
κατά του μνημονίου,
με πήγανε για ρεπορτάζ
εκ του νοσοκομείου.

Εκεί μου κάναν ρεκτιφιέ,
μετρήσαν τις βαλβίδες·
κι όσες ξελασκάρανε
τις σφίξανε τις βίδες.

Γι' αυτό τα εύγε στους γιατρούς,
μα και στους νοσοκόμους.
Προσφέρουν πράγματι ζωή
σ' όλους τους... παρανόμους.

063

15/02/2012

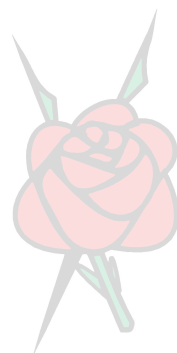
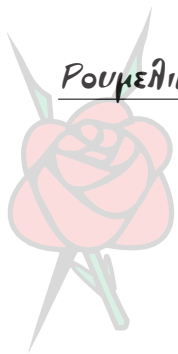

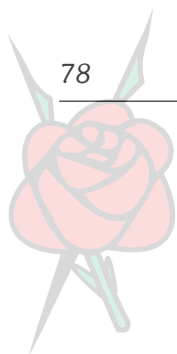
ΟΙ ΟΡΧ...ΙΔΕΕΣ

Στο ένα αστοχήσατε,
τ' άλλο σάς πήγε λάθος,
το τρίτο σάς διέφυγε
και κάποια άλλα τάφος.

Έτσι το κυβερνήσατε,
λεβέντες μας, το κράτος.
Τουλάχιστον, για πέστε μας,
είναι βαθιά ο πάτος;

Γι' αυτό και έχουμε πεισθεί,
πως με παλιές ιδέες,
ούτε για γλάστρες κάνετε
ούτε για ορχ...ιδέες.

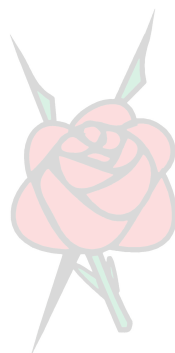

Τ' ΑΣΤΕΡΙ ΜΑΣ..!
(Για τις απειλές των Γερμανών κλπ)

Ό,τι κι αν κάνει η χοντρή
και ο στραπαλαμένος,
αυτός ο τόπος ήτανε
και θα 'ναι ευλογημένος.

Θα 'χει πάντα την τσίκνα του,
ήλιο και καλοκαίρια
και όλα του τα δύσκολα
θα γράφει στα χαμπέρια.

Κι αν μας ζηλεύουν κι απειλούν
οι δυτικοί εταίροι,
να ξέρουν πως με τίποτα
δε σβήνει το αστέρι.

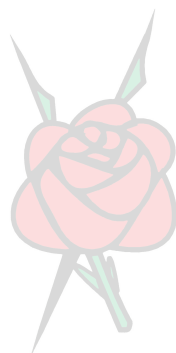
ΜΑΣΚΑΡΙΛΙΚΙΑ... ΓΕΝΙΚΩΣ

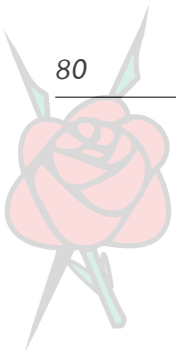
Άνοιξε το Τριώδιο
και τα μασκαριλίκια·
γι' αυτό και μέσα στη Βουλή
γίνονται ρεζιλίκια.

Και παίζει ο Αντώνης μας
τάχα το Βενιζέλο
και κείνος βάφει με μπογιά
τον ήλιο του... καπέλο.

Και ο Καρατζαφέρης μας,
που δε σηκώνει μύγα,
φόρεσε μάσκα θηλυκιά
και μοιάζει Παπαρήγα.

Κι ο Πρόεδρος στη σύσκεψη
τους τά 'χωσε στα ίσια
και κάναν θόρυβο πολύ
παρ' ότι... γεροντίσια.

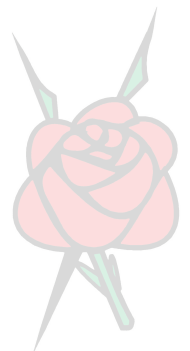

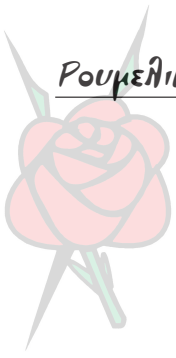
ΟΙ ΦΙΛΕΛΛΗΝΕΣ...

Γιατί τόσοι φιλέλληνες
σ' Ανατολή και Δύση;
Μήπως, γιατί τον άρρωστο
προσμένουν να τα φτύσει;

Τί έγινε και ξαφνικά
γινήκαν όλοι φίλοι;
Μήπως γιατί χωρίζουμε
και μας κουνούν μαντίλι;

Μας θεωρούν καρκίνωμα
και ετοιμάζουν δόση
ή πρόκειται το Σόι-μπλε...
να μας ξεχαρβαλώσει;

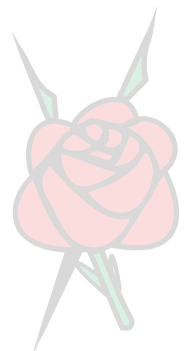

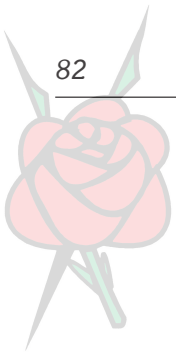
ΠΑΡΑΠΛΕΥΡΕΣ ΑΠΩΛΕΙΕΣ...
(Του μνημονίου)

Το φάρμακο εγκρίθηκε
για την περίπτωσή μας,
κι από δω και στο εξής
αυτό θα 'ν' η ζωή μας.

Θα' χει και παρενέργειες
σ' όλα τα όργανά μας:
κορμί, στομάχι, όραση,
μπορεί και στ' αχαμνά μας.

Γι' αυτό, μη μας κακοφανεί
φέτος στην παραλία,
αν βλέπουμε τις βόρειες
να φεύγουν για... Τουρκία.

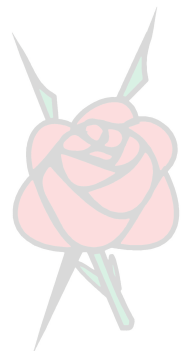

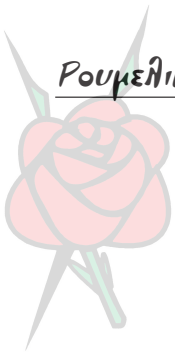
**ΓΙΑΤΙ ΕΜΕΙΣ 42 ΚΙ ΑΥΤΟΙ 12;
(Για την διαφορά υπουργών Ελλάδας – Ιταλίας)**

Και δεν υπάρχει Έλληνας,
που ζει σ' αυτή τη χώρα,
που να μην ξέρει πως και ποιοι
μας φέρανε την μπόρα.

Γι' αυτό, ας μην εκλέγουμε
τριακόσιους βο-λεφτάδες,
γιατί 'ναι φύρα ακριβή
τόσες περικοκλάδες.

Κι ας φέρουμε για υπουργούς
τριάντα Παριζιάνους
κι ακόμα, για πιο σίγουρα,
δώδεκα Ιταλιάνους.

ΤΣΙΚΝΟΠΕΜΠΤΗ 2012

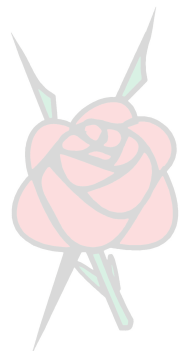
Ακούμε δις να τριγυρνούν,
στ' αυτιά μας να βουίζουν
κι όμως της φτώχειας οι κοιλιές
πιο δυνατά μουγκρίζουν.

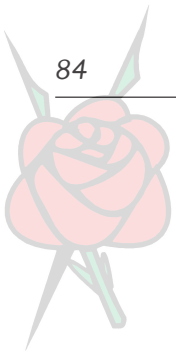
Κι, ενώ όλοι ψαχνόμαστε
έστω για μια δουλίτσα,
στης Τσικνοπέμπτης το σεβντά
δεν έπεφτε καρφίτσα.

- Ρε, μπας αυτά που βλέπουμε
να είναι όλα μύθος;
Και να υπάρχει άφθονο
συσσωρευμένο λίπος;

070

24/02/2012

GRECO ΜΑΣΚΑΡΑ!!...
(Καρναβάλι 2012)

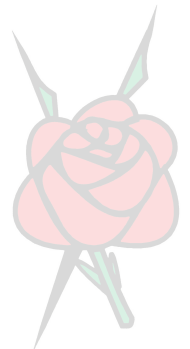
Το καρναβάλι της Βουλής,
χωρίς θρόνο και μάσκες,
θα παρελάσει αύριο
φορώντας μόνο κάσκες.

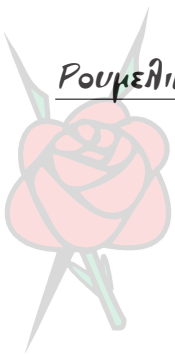
Κουστούμια θα 'χουνε απλά,
τα καθημερινά τους,
και, λόγω της περίπτωσης,
τα αδιάβροχά τους.

Δεν θα δεχθούνε κομφετί,
αλλά για το μεράκι,
αυγά, γιαούρτια μοναχά
και κάνα νεραντζάκι.

Δεν θέλουν ποδοβολητά,
φωνές και καραμούζες,
αρκούνε πέντε φάσκελα
και δεκαπέντε μούντζες.

- // -

- // -

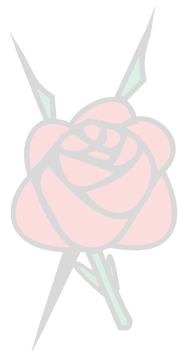
Και ούτε του Καρνάβαλου
θα κάψουνε το σώμα.
Αυτό καιρό λαμπάδιασε
και καίγεται ακόμα.

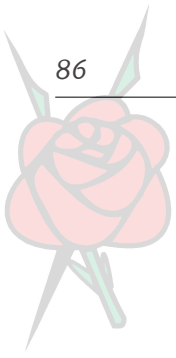
Γεια και χαρά σου, μασκαρά,
και ραντεβού του χρόνου!
Εμείς χορτάτοι στο χορό
κι εσύ επί του θρόνου.

Μασκάρεψαν τα όνειρα
του γένους των Ελλήνων
και γίναν χαρτοπόλεμος
στα χέρια αρλεκίνων.

071

26/02/2012

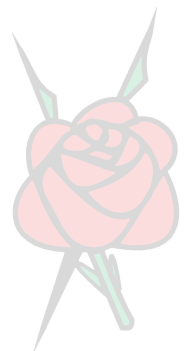
Μ. ΣΑΡΑΚΟΣΤΗ 2012...

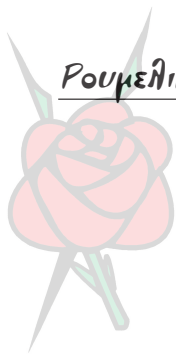
Μας βάλανε για τη ζημιά
πείνα για τιμωρία,
κι ήρθε καπάκι από χθες
κι η μακριά νηστεία.

Μ' αυτές τις δύο συνταγές
η σάρκα θ' ατονίσει,
κι, ενώ το πνεύμα πρόθυμο,
αυτή θα τα 'χει φτύσει.

Γ' αυτό, παπά, μεσίτευσε,
σ' αυτή τη δυστυχία,
φέτος να επιτρέπεται
και λίγη αμαρτία.

Κι, αν το εγκρίνει ο Δέσποτας,
που είναι ευλογημένος,
θα βολευτούμε όλοι μας
κι εγώ ο κολασμένος.

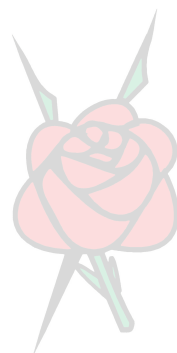

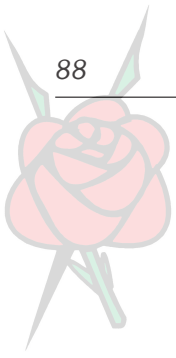
ΟΙ ΚΑΤΗΓΟΡΙΕΣ...
(Εις βάρος της Ντόρας)

Αφού οργανωθήκανε
και βρήκαν τα κλεμμένα,
κάποιοι διαπιστώσανε
πως ξέφυγε το ένα.

Κι εδώ το εκατομμύριο,
και ποιος το πήρε τάχα,
στο τέλος το φορτώσανε
πως τ' άρπαξε μια βλάχα.

Κι αυτή, από τη στάνη της,
είπε στους πατριώτες:
- "Αλλού τα κακαρίσματα
κι αλλού γεννάν οι κότες".

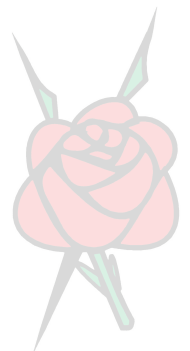

ΚΟΠΙΑΣΤΕ ΝΑ ΦΑΜΕ!

Τα ψέματα τελειώσανε,
σωθήκαν οι κουβέντες,
οι Εφορίες γίνονται
γερμανικές Mercedes.

Στέλνουνε, λέει, μπάστακες
να βάλουνε μια τάξη,
μήπως και η ρευστότητα
βελτιωθεί στην πράξη.

Όμως, το βλέπω καθαρά,
να φεύγουν αλλαγμένοι
κι από την υγρασία μας
όλοι διαβρωμένοι.

Ω, ΛΕ ΛΕ, ΜΑΝΟΥΛΑ ΜΟΥ!!!!

Ορίσανε τις εκλογές
να γίνουμε το Μάη,
γι' αυτό και τις δηλώσεις μας
τις βάλανε stand by.

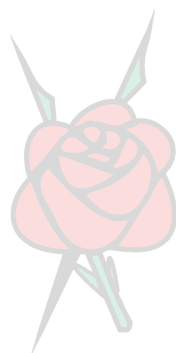
Γι' αυτό κανείς τους δε μιλά,
πάνε να μας κοιμίσουν
κι, αφού μας πάρουν τα χαρτιά,
μετά θα μας... φιλήσουν.

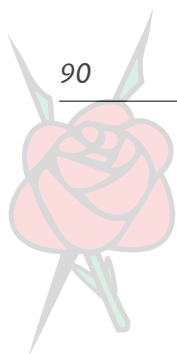
Γιατί, αν πας στο λογιστή
και πάρεις την καούρα,
αντί να πάρουνε κουκιά,
θα πάρουνε μαγκούρα.

Σ' όσες δηλώσεις κάναμε
για φέτος δοκιμές,
βγήκαν μισές για κλάματα
κι οι άλλες για βρισιές.

075

04/03/2012

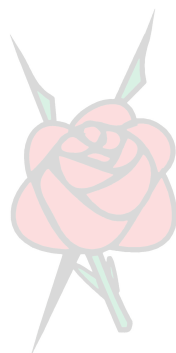

ΠΡΟΕΚΛΟΓΙΚΗ ΑΚΥΒΕΡΝΗΣΙΑ!!!

Το κράτος καταργήθηκε,
δεν έχει αρχές και νόμους
κι ανέλαβαν να το κρατούν
οι Έλληνες στους ώμους.

Κατέρρευσε σαν χάρτινο
σπιτάκι στο τσουνάμι,
κι εμείς χιλιάδες ναυαγοί
έχουμε αποκάμει.

Κι, ενώ ο κόσμος τους ζητά
κάπου, για ν' ακουμπήσει,
οι μπόμπιρες μαλώνουνε
ποιος θα μας κυβερνήσει.

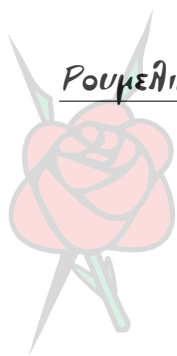

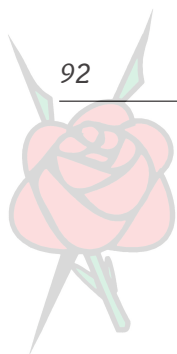
Η ΠΑΡΕΛΑΣΗ...

Έρχεται η παρέλαση
και θα μας σχεδιάσουν,
πώς τα πιστεύω του λαού
θα τα παραβιάσουν.

Θέλει λιγάκι οργάνωση
και συνετό κεφάλι,
μη γίνει η παρέλαση,
όπως το καρναβάλι.

Φωνάξτε και τους μαθητές,
ψάξτε και το διότι
κι ας αποτίσουνε τιμές
στου Πάρκου το στρατιώτη.

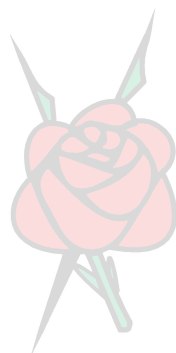
Η ΚΡΙΣΗ ΔΗΜΙΟΥΡΓΕΙ... ΕΥΚΑΙΡΙΕΣ!!!

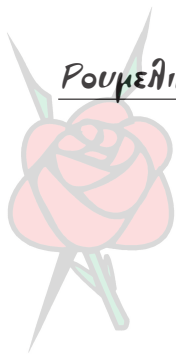
Η κρίση έχει τ' άσχημα,
έχει και τα καλά της,
κι από τον οίκο η γιαγιά
ξανάρθε στα παιδιά της.

Τρέξανε και μαλώνανε
ποιος θα την πρωτοπάρει,
γιατί εισπράττει σύνταξη
κοντά στο τρακοσάρι.

Θα έχει βέβαια εκεί
ελαττωμένη δράση,
και θά 'ναι δύσκολο πολύ
ακόμα και να κλάσει.

Ωστόσο στην αρρώστια της
κανείς δεν κλείνει μάτι,
κι αγωνιούν μη χάσουνε
για πάντα τον πελάτη.

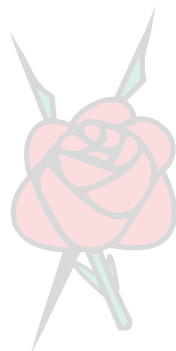
ΜΑΚΡΑΚΩΜΗΣ vs ΣΠΕΡΧΕΙΑΔΑΣ
(Η αιώνια διένεξη)

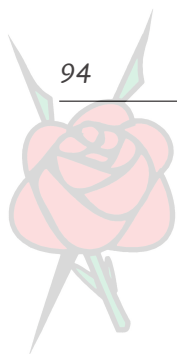
Όσο ο ήλιος τά 'λουζε,
δεν φαίνονταν τα πάθη,
πάνω όμως στο λιόγερμα,
φανήκαν και τα λάθη.

Τώρα, πια, τα τυλίγετε
με σελοφάν κουλτούρας
και είν' αιτία όλα αυτά
και αφορμή μουρμούρας.

Αυτός ο γάμος που 'γινε
χωρίς θέλω κι αγάπη,
σ' αυτούς που ξέρουν τι και πώς,
λειτούργησε σαν χάπι.

Γι' αυτό προτείνω αίτηση
λευκού διαζυγίου.
Αλλιώς... τέσσερα λάστιχα
υπό του Δημαρχείου.

ΣΤΗ ΔΟΜΝΑ ΣΑΜΙΟΥ
(με σεβασμό)

Αηδόνι, που δεν άφησες
ρούγα να μη λαλήσεις,
σήμερα μες στην παγωνιά
διάλεξες να σιγήσεις.

Εσύ, που σταχυομάζεψες
του τόπου τα τραγούδια,
κι αφού τα ριζοβόλησες,
μας τά 'δωσες λουλούδια.

Δόμνα, γλυκομαστόρισσα,
καλό ταξίδι μόνο,
τι 'ναι η πένα μου φτωχή
και στάζει μόνο πόνο.

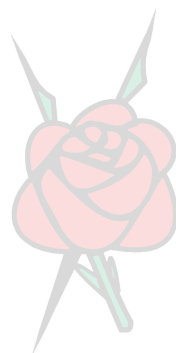

**ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΤΩΝ ΕΚΛΟΓΩΝ
(του Μαΐου 2012)**

Πρεμιέρα χθες στο θέατρο
παίξαν οι μονομάχοι,
κι, όπως ήταν φυσικό,
σκεφτήκανε σα... βλάχοι.

Πρώτα ορίσαν το μαντρί,
ύστερα φτιάξαν σάλα
κι αρχίσανε το κάλεσμα,
να φέρουμε το γάλα.

Ίδιοι και απaráλλαχτοι,
ίδια η τακτική τους,
με το κουστούμι το παλιό
και τ' άπλυτο βρακί τους.

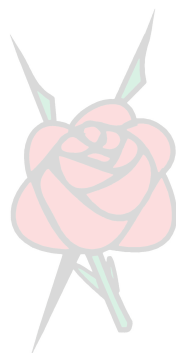
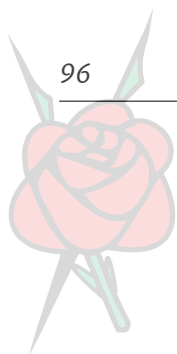
ΤΑ ΛΑΘΗ ΜΑΣ!

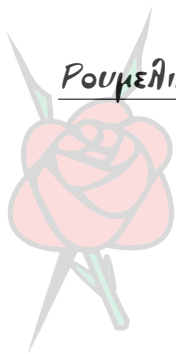
Αν δέχεσαι τα λάθη σου,
είσαι η Ευφυΐα.
Έτσι μας λένε οι σοφοί
και γράφει η Ιστορία.

Για τα δικά του ο Πονηρός
ψάχνει δικαιολογίες,
κι είναι πολλοί στον τόπο μας
με τέτοιες αμαρτίες.

Και όμως ο Ανόητος
τ' αρνείται παντελώς,
κι είμαστε όλοι στο χωριό,
εγώ, εσύ κι αυτός.

Όσο για τη Διαφθορά,
π' άλλη δουλειά δεν κάνει,
κομπάζει για τα λάθη της
και τα επαναλαμβάνει.

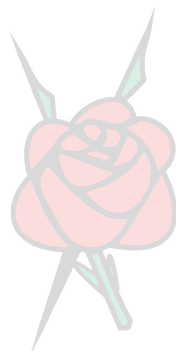

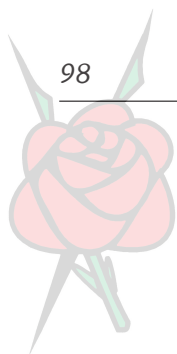
ΤΑ ΣΚΑΝΔΑΛΑ ΤΟΥ ΙΚΑ

- Ρε, τι είναι αυτά που βλέπουμε;
- Τί αρπαχτές ακούμε;
Μα είναι έτσι δυνατόν
απ' τη θηλιά να βγούμε;

“Τον ΙΚΑ” τον ρημάξανε,
τ' αδειάσαν τα ταμεία.
Πέσαν πέντε-έξι ύαινες
και δεν αφήσαν μία.

Και σεις μας λέτε για θεσμούς,
κράτος και θεωρίες,
μα ο λαός σιχάθηκε
ν' ακούει... αηδίες.

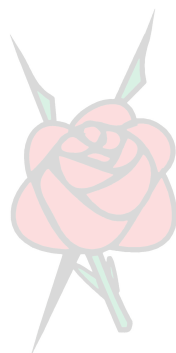
ΖΕΧΝΕΙ Ο ΤΟΠΟΣ
(απ' τα σκάνδαλα)

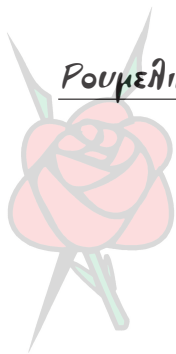
Καλά, αυτό το μαγαζί
κανείς δεν το φυλάει;
Όποιος γουστάρει γι' αρπαχτή,
μπαίνει και το βαράει;

Και σεις καρεκλοκένταυροι
τί είστε της ληστείας;
Μήπως τάχα τα θύματα
ή αρχηγοί μαφίας;

Βρωμάει όλη η Ελλάς
απ' την πολλή σαπίλα
και δεν μας φτάνει η φτώχεια μας,
γίναμε και ξεφτίλα.

Αφού κι οι φίλοι, δάχτυλο
μας δείχνουν να θυμήσουν,
πως είναι επιβήτορες,
κι ότι θα μας... γλεντήσουν.

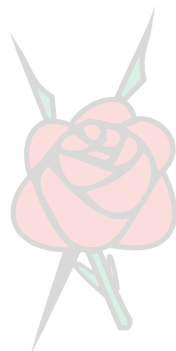

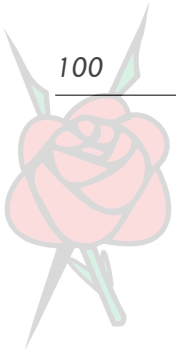
ΤΟ ΚΛΕΙΣΙΜΟ ΤΗΣ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΤΙΚΗΣ

Μαύρη Δευτέρα σήμερα
για όλη τη Λαμία,
μιας κι η Συνεταιριστική
μπήκε στην ιστορία.

Σα βόμβα ταρακούνησε
τους συναλλασσομένους
και τους Λαμιώτες έκανε
πιο στεναχωρημένους.

Θύμα κι' αυτή της λογικής,
του μπάτε σκύλοι, αλέστε.
Τράπεζα δίχως μπούσουλα:
Πάρτε και δε βαριέστε.

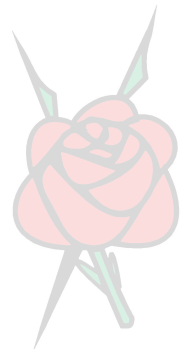
ΤΑ ΚΟΥΚΟΥΛΩΜΑΤΑ

Σ' όλους είναι πρωτόγνωρο
που σκάνε οι ρεμούλες
και προξενούνε στο λαό
νεύρα και αναγούλες.

Κι, όπως είναι φυσικό,
δεν πρέπει να κρυφτούνε
και όλες να εντοπιστούν
και ν' αποκαλυφθούνε.

Αν έρθουν όμως αιρετοί,
ποιος θα τ' αποφασίσει;
Και, αν πιέζει ο σταυρός,
ποιος θα τον αμελήσει;

Γι' αυτό σταυρό και στους μικρούς,
μέσ' στην Βουλή να μπούνε
μήπως τα κουκουλώματα
λιγάκι μειωθούνε.

ΣΤΟΥΣ ΓΟΝΕΙΣ ΤΗΣ ΧΡΥΣΑΣ*

Χαροκαμένοι μας γονείς,
της Χρύσας δωρητές,
θερμά συγχαρητήρια,
είστε καθηγητές.

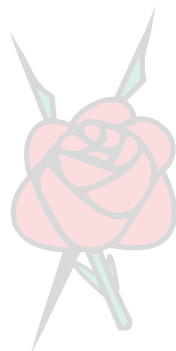
Σήμερα μάς διδάξατε
πως μέσα στη μιζέρια
υπάρχουν ζεστές καρδιές
που δίνουν τα χέρια.

Και τ' άσπρο περιστέρι σας,
που 'φυγε από κοντά μας,
θα ζει για πάντα άτρωτο
βαθιά μες στην καρδιά μας.

087

22/03/2012

• Η Χρύσα έφυγε από ατύχημα και
οι γονείς της, έγιναν δωρητές των οργάνων της.

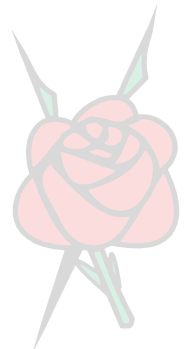
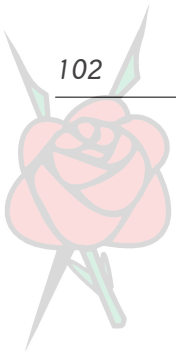
Η ΣΤΑΧΤΗ...

Σιγά σιγά η μέγγενη
μάς σφίγγει το λαιμό μας
κι αυτοί το ίδιο το βιολί
βαράνε στο λαό μας.

Αυτοί που οδηγήσανε
τη χώρα στην αφάνεια,
βγαίνουνε τώρα και μας λεν
μπούρδες με περηφάνεια.

Μα ο λαός τούς μίσησε
κι ας γίνανε κομμάτια,
γιατί το ξέρει πως αυτά
είναι στάχτη στα μάτια.

Και τώρα θέλει αλλαγή
μ' άλλα μυαλά κι ιδέες,
νά 'χουν πατρίδα στην καρδιά
και λαϊκές κεραίες.

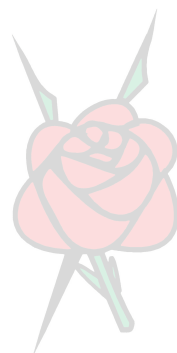
Ο ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΣ
ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ 2012

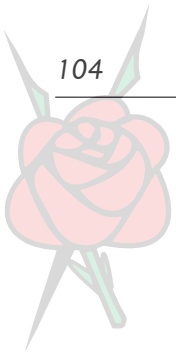
Είκοσι πέντε του Μαρτιού,
κι όλοι μας ας σκεφθούμε
αύριο στην παρέλαση
στο ύψος να σταθούμε.

Καιρός να ξεχωρίσουμε
τ' αυγά απ' τα πορτοκάλια,
κι ας μην επαναλάβουμε
τα περσινά μας χάλια.

Ας δείξουμ' ότι είμαστε
λαός με ιστορία
κι όσοι μας απαξίωσαν
ας έχουν απορία.

Και ας παρακαλέσουμε
τον Ευαγγελισμό της,
να ρίξει μια ματιά σε μας,
στον άσωτο λαό της.

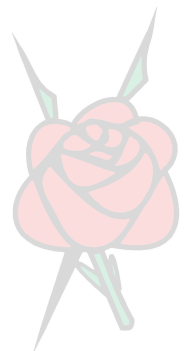
Ο ΕΧΘΡΟΣ* ΜΑΣ

Και τότε δανειστήκαμε,
να στήσουμε το κράτος
με όρους τοκογλυφικούς,
που λήξανε προσφάτως.

Θύμα και τότε η φυλή
απ' την αρχομανία,
κι επίσης πάλι τρόικα
Άγγλο-Γάλλο-Ρωσία.

Και του πολέμου ο σκοπός
ίδιος και τώρα ακόμα:
Το πώς θα μας αρπάξουνε
τ' αγιασμένο χώμα.

Με μόνη τη διαφορά
τότε, με τον καιρό μας,
είναι που τώρα βλέπουμε
εχθρό το είδωλό* μας.

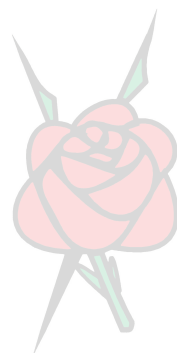

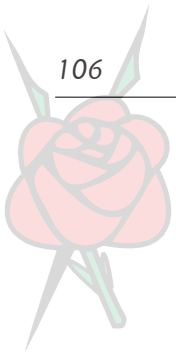
ΕΥΧΗ ΓΟΝΙΟΥ, ΕΥΛΟΓΙΑ ΘΕΟΥ

Ποτέ δεν πρέπει να κλωτσάς,
γιέ μου, τα γονικά σου,
γιατί θα πάθεις δυστυχώς
τα ίδια απ' τα παιδιά σου.

Όμως ευχή απ' το γονιό,
αν έχεις χαϊμαλί σου,
την ευλογία του Θεού
θα έχεις στη ζωή σου.

Κι εμείς, για σας στις προσευχές
ζητάμε μόνο ένα:
- Να 'στε γερά και τυχερά
και πάντα αγαπημένα.

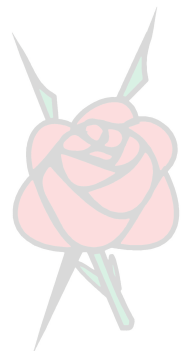

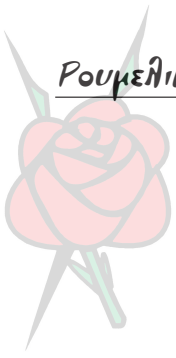
Ο ΣΤΑΥΡΟΣ ΜΑΣ

Ρε, πώς και ξελασκάραμε
όλοι μας τελευταία!
Πώς έγινε και γίναμε
μια ξέγνοιαστη παρέα!

Τα ραβασάκια κόπηκαν,
δεν έρχονται στο σπίτι
ούτε στην πιάτσα φορατζής
τώρα δε σκάει μύτη.

Είδες, τί κάνει ο σταυρός,
τι δύναμη που έχει;
Αφού και το μνημόνιο
μπροστά του δεν αντέχει.

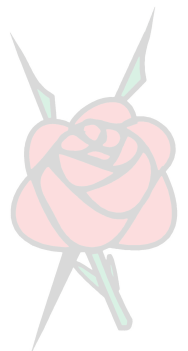
ΤΟ... ΚΟΛΑΟΥΖΟ

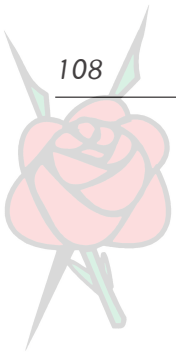
Ροδάνι πάει το στόμα της
κι η γλώσσα της γαλιάντρα,
κι όλοι μαζί στο Κου Κου Ε
είναι η Αλεξάνδρα.

Γι' αυτό τη σέβονται πολλοί
και τη φοβούνται όλοι,
τη σκιάζεται κι ο δαίμονας,
την τρέμουν κι οι διαβόλοι.

- Όμως, Θανάση φίλε μου,
συμμάζεψέ την λίγο.
Δεν γίνεται να φτάσουμε
έτσι μέχρι τον τρύγο.

- Κόψ' το τιμόνι απ' αλλιώς,
βάλε νερό στο ούζο,
γιατί σας βλέπω σύντομα
στον Τσίπρα κολαούζο.

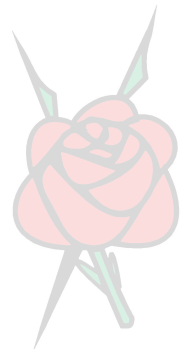
ΤΟ... ΤΑΜΑ

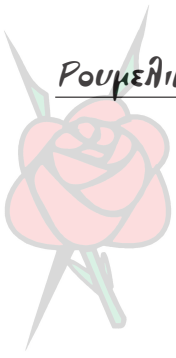
Τάξανε στα νοικοκυριά
να δώσουν ένα χέρι
και, μόλις το απλώσαμε,
μας είπανε: Καρτέρει.

Κι αντί να δώσουν ζήτησαν
διπλά απ' τον κοσμάκη,
ενώ κανείς τους δεν ζητά
τις αρπαχτές του 'Ακη.

Και δεν τους καίγεται καρφί
αν ο λαός πεινάει.
Γιατί γνωρίζουν, δυστυχώς,
πως σύντομα ξεχνάει.

- Γι' αυτό σου λέω, φίλε μου,
άσε με, να τους βρίσω.
Άσε που δεν προτίθεμαι
ποτέ να τους ψηφίσω.

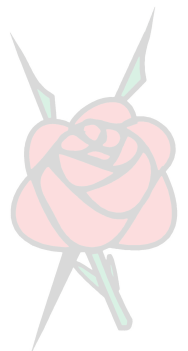
ΚΑΝΕΙΣ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΑΛΛΑΞΕΙ

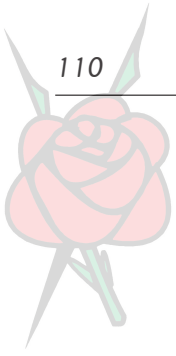
Ποιος είδε τέτοιο πόλεμο
με θύματα χιλιάδες,
και οι τριακόσιοι θύτες μας
να ζουν σα βασιλιάδες.

Κι όμως δε βάλανε μυαλό
και κάνουνε τα ίδια,
γιατί νομίζουν ο λαός
πως παραμένει γίδα.

Θέλουνε με διλήμματα
τον κόσμο να τρομάξουν
και, όπως πάντα, ριφιφί
τους ψήφους μας ν' αρπάξουν.

Φέτος όμως αισθάνομαι
πως θα το παρακάνουν
και άλλα θα μας... τάξουνε
και άλλα θα μας... βάλουν.

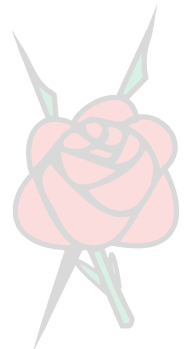

ΕΝΑ ΣΑΠΙΟΚΑΡΑΒΟ ΕΞΟΜΟΛΟΓΕΙΤΑΙ...
(Αληθινή ιστορία)

- Παπά μου, είμ' αμαρτωλός
κι η προσευχή μ' δεν πιάνει,
για να ζητήσω απ' το Θεό
άγιο να σε κάνει.

Μα είσαι άγιος για μας
για όλα αυτά που δίνεις·
χορταίνεις και την πείνα μας
και το κορμί μας ντύνεις.

Γ' αυτό χαλάλι, Δέσποτα,
τα τόσα σου παγκάρια,
αρκεί μες στο λιμάνι σου
να δένουνε καράβια.

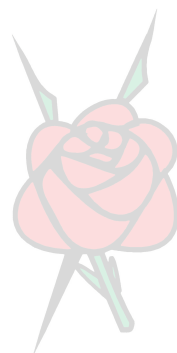

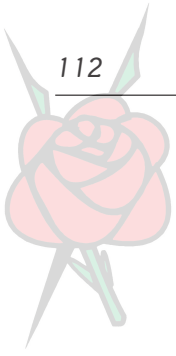
Η ΑΝΟΙΞΗ ΤΟΥ 2012

Φέτος μας ήρθε η άνοιξη
λιγάκι μαραμμένη,
ίσως, γιατί κι η τσέπη μας
είναι απελπισμένη.

Παρότι φουσκοδενδριές,
τίποτα δεν σαλεύει,
ακόμα και ο πονηρός
σπανίως αναδεύει.

Είναι σημεία των καιρών.
Χάσαμε τα πασχάλια.
Όλα μάζ 'γίναν δύσκολα
και θέλουν... παρακάλια.

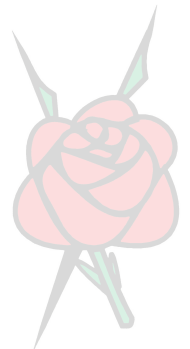
ΛΑΖΑΡΕ: ΑΡΧΗΓΕ ΜΑΣ!!

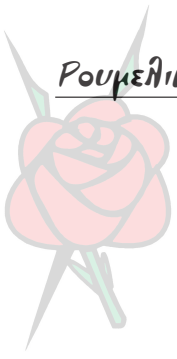
Λάζαρε, καλωσόρισες!
Είσαι ο αρχηγός μας,
αφού με ψίχουλα κι εδώ
τη βγάξει ο λαός μας.

Μάθε πως αυτοκτόνησε
κι ο γέρος στην πλατεία,
για λίγα ψίχουλα κι αυτός...
- Δεν είναι αμαρτία;

Γι' αυτό να κάνεις προσευχή
στο Φίλο σου με πάθος,
να μας φωτίζει για ζωή
κι αποστροφή στο λάθος.

Και μια ματιά αν ευκαιρεί,
ας ρίξει στους εχθρούς μας
κι ας εξαιρέσει απ' αυτούς
δυο τρεις πολιτικούς μας.

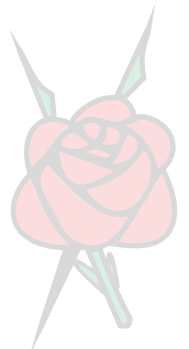
Ο ΛΑΟΣ ΤΗΣ ΑΜΑΚΑΣ!

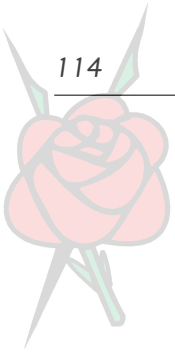
Ρε, τι λαός γενήκαμε
και τι μυαλό φοράμε;
Αυτοί μας κάναν κόλαση
κι εμείς χειροκροτάμε.

Ρουσφέτια κάνουν φανερά
μεσ' στην Βουλή για λίγους
κι αδιαφορούν ξεδιάντροπα,
αν θίγουν τους κολίγους.

Μας χώνουν φόρους σωρηδόν,
μας πήραν το κεφάλι,
και όμως βλέπω πονηρούς
με τις σημαίες πάλι.

Γι' αυτό σου λέω, είμαστε
κοπρολαός της πλάκας,
λάτρες της κουτοπονηριάς
και θύματα αμάκας.

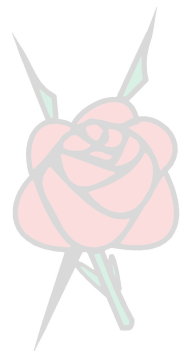
Η ΥΠΕΡΒΑΣΗ ΤΩΝ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΩΝ

Μέρα Βαΐων ο Χριστός
ανέβηκε στην Πόλη,
ν' αρχίσει επανάσταση,
να τον συλλάβουν όλοι.

Την ίδια μέρα ζήτησαν
οι Θεσσαλοί κολίγοι,
να πάρουν τον ιδρώτα τους
και τ' άδικο να φύγει.

Αυτή τη μέρα διάλεξαν
και οι Μεσολογγίτες
να κάνουνε την έξοδο
ανάμεσα στους θύτες.

Κι οι τρεις τους την υπέρβαση
την πλήρωσαν με αίμα.
- Εμείς τί περιμένουμε
να μας τη στείλουν δέμα;

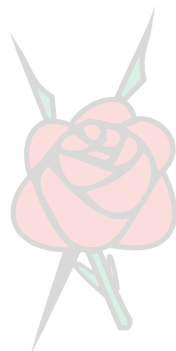
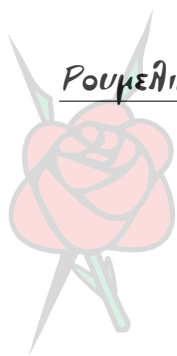

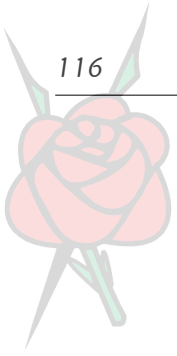
Η ΠΡΟΣΕΥΧΗ
(των Ελλήνων)

Πάτερα μας Θεάνθρωπε,
που βάδισες μαζί μας,
την προσευχή μας δέξου την,
και σώσε τη φυλή μας.

Αλώσαμε τον βίον μας,
στην καλοπέρασή μας
και φθάσαμε στο Γολγοθά
και στην καταστροφή μας.

Μην επιτρέψεις, Εύσπλαχνε,
άλλο τη σταύρωσή μας
και μια ελπίδα δώσε μας
για την ανάστασή μας.

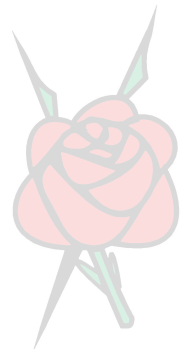
ΣΗΜΕΡΑ ΜΑΥΡΟΣ ΟΥΡΑΝΟΣ 2012

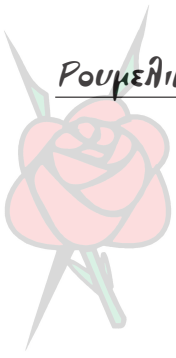
Σήμερα μαύρος ουρανός
και ο Χριστός κρεμάται
και ο περιούσιος λαός
μακάρια κοιμάται.

Πέσαμε σε κατάθλιψη
και πια δεν αντιδράμε·
έρχονται μέρες λαμπερές
και δε χαμογελάμε.

Σαν κουρδιστοί βαδίζουμε,
τίποτα δε γλυκαίνει,
κι ο φόβος μας ανησυχεί
στο τι μας περιμένει.

Κινείται η κατάσταση
σ' ανέλεγκτους ρυθμούς,
στη χώρα αυτή που λάτρεψε
τους πιο πολλούς Θεούς.

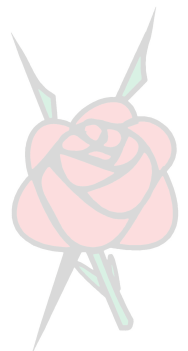
Η ΠΑΣΧΑΛΙΑΤΙΚΗ ΣΥΝΤΑΓΗ

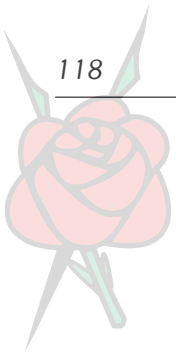
Δεκάδες σεφ και μάγειροι
μέσα απ' την Τι-Βι τους
μας δείχνουνε τις νοστιμιές
που δίνει η συνταγή τους.

Σήμερα ζήλεψα κι εγώ
να δώσω τη δική μου,
παρμένη απ' τους παππούδες μας,
βγαλμένη απ' τη ζωή μου.

Για να πετύχει το φαΐ,
θέλει πολύ μεράκι,
θέλει αγάπη, όρεξη,
παρέα και κρασάκι.

Τότε, κι οι πέτρες γίνονται
ολόγλυκες σαν μέλι,
και φτάνει για την Πασχαλιά
κι ένα μισό κουνέλι.

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ 2012

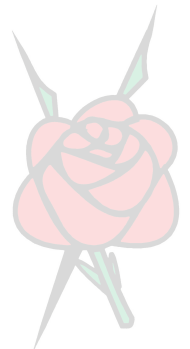
Χρόνια πολλά σας φίλοι μου
 σας εύχομαι το Πάσχα,
 και μη ξεχνάτε η ζωή
 θέλει λιγάκι λάσκα.

Ξεχάστε τις επιταγές
 και τις υποχρεώσεις
 και γράψτε στα πατζάκια σας
 τις τράπεζες και δόσεις.

Φάτε και πιείτε, ήρωες,
 με όλη την ψυχή σας,
 μόνο να μη ξεχάσετε
 τροφή... για το πουλί σας.

Και, ευτυχώς που η ζωή
 δεν είναι μόνο χρήμα,
 και, αν το καταλάβουμε,
 όλα θα πάνε πρίμα.

Γι' αυτό, θέλω απ' όλους σας
 μια χάρη να ζητήσω·
 πέντ' έξι μέρες άδεια,
 για να την κοπανήσω.

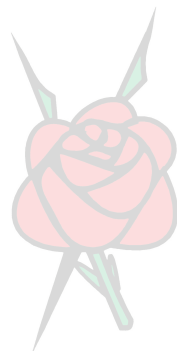

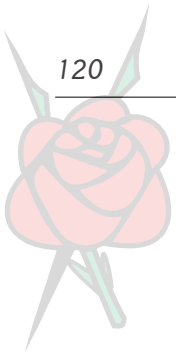
ΣΤΟ ΔΗΜΗΤΡΗ ΜΗΤΡΟΠΑΝΟ!

Σίγησε μια λαϊκή φωνή
μ' αντρίκιο χαρακτήρα,
μ' ένα ποτήρι θάνατο
που πήρε απ' τη μοίρα.

Μας έφυγε ένα πρότυπο
τραγουδιστή κι ανθρώπου,
της νύχτας η πανσέληνος,
τ' αηδόνι αυτού του τόπου.

Σβήνουν τ' αστέρια τ' ουρανού
κι αμέσως ξημερώνει,
μα όταν σβήνουν του λαού
μαυρίλα τον πλακώνει.

ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΣΤΙΣ ΡΙΖΕΣ ΜΑΣ...
(Μεγ. Πέμπτη 2012)

Μπήκα κι εγώ στην εκκλησιά,
ένα κερί ν' ανάψω,
και τ' άπειρα τα πάθη μου
στη φλόγα του να κάψω.

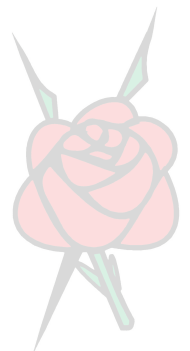
Κι είδα λαό, προσκυνητές,
απ' όλα τα λημέρια,
και το Χριστό να καρτερεί
με Σταυρωμένα Χέρια.

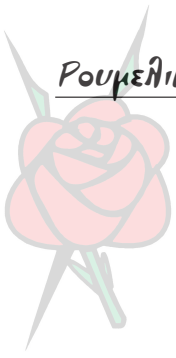
Να προσκυνήσουν μπαίνανε,
με πρόσωπα σφιγμένα,
μα, όταν φεύγαν, έλαμπαν
γλυκά και φωτισμένα.

Άκουσα κλάματα βουβά
μπροστά στο Σταυρωμένο,
και ένιωσα τη χάρη Του
σε κάθε πονεμένο.

Να, γιατί ξαναγέμισαν
κόσμο οι εκκλησιές μας,
γιατί δεν βρίσκουν βάλαμο
αλλού πια οι καρδιές μας.

Παπά μου, τον προδώσανε
βάνουσα το λαό μας.
Γι' αυτό κοντά μας ζύγωσε,
γίνε ο άνθρωπός μας.

Ο ΒΟΘΡΟΣ
(των οικονομικών σκανδάλων)

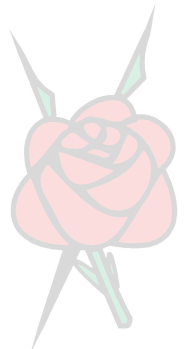
Μας ντελαλήσαν εκλογές
και μας ζητάνε ψήφια,
αυτοί που κάναν όργια
και χίλια τόσα μύθια.

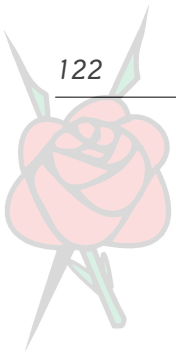
Και τώρα σαν τις παστρικές
ρίχνουνε την ευθύνη
πως τάχα φταίει ο ντουινιάς
που βγάλαν το μπικίνι.

Έχουνε σπάσει τα κοντέρ
από τη γαϊδουριά τους,
κι ο κόσμος πια τους εκτιμά
όσο την κοπριά τους.

Βρωμάει όλη η Βουλή
σαν βόθρος που 'χει σπάσει
κι οσνούπω θα φανούν
αυτά που θα ξεράσει.

Βόθρος εδώ, βόθρος εκεί,
βόθρος και παραπέρα,
σκατά στεριά και θάλασσα
σκατά και στον αέρα.

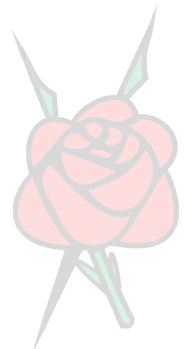

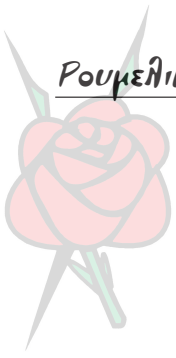
ΤΑ ΠΟΛΙΤΙΚΑ ΚΟΥΤΣΟΥΡΑ

Φέτος σ' αυτές τις εκλογές,
χαρείτε το λιγάκι,
πρώτη φορά δεν έχουμε
κούτσουρα από τζάκι.

Δεν λέω, τα συνήθισα,
μου λείπουν σαν τσιγάρο.
Πενήντα χρόνια καπνιστής
το 'κοψα, και τρακάρω.

Βλέπεις, μας έγιν' εθισμός
και το οπαδιλίκι.
Εμείς σημαία, απαντοχή,
κι αυτοί αρχηγιλίκι.

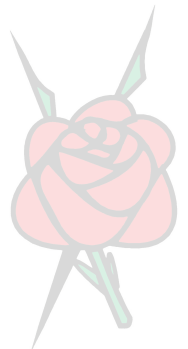
ΤΟ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟ ΓΚΑΛΟΠ

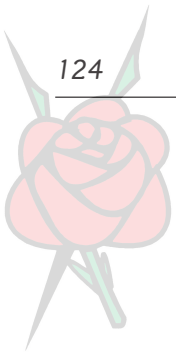
Αντώνη μ', άσε το μπλα-μπλα
για αυτοδυναμία.
Είσαι μεγάλο πια παιδί,
κόψ' την... αντωνυμία.

Εγώ, σας βλέπω δύσκολα
να πιάνετε το στόχο,
εκτός κι αν ο Βαγγέλης μας
εκλέξει ένα λόχο.

Καλού κακού όμως, παιδιά,
σ' αυτήν την πασαρέλα,
ζητήστε και για σιγουριά
της Ντόρας την ομπρέλα.

Κι, αν θες τ' αποτελέσματα
και ποσοστά μ' ακρίβεια,
πριν κάνεις το λογαριασμό
καθάρισε... κρεμμύδια.

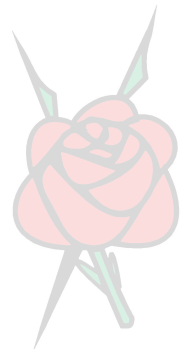
ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΑ 2012

Ανθοβολιά, Πρωτομαγιά,
νόμιμη απεργία,
με τρεις στους δέκα, δυστυχώς,
να 'ναι στην ανεργία.

Της εργασίας η χαρά
γι' αυτούς δεν περισσεύει,
καθένας ζει στη φτώχεια του
και μόνος το παλεύει.

Και μεις της κρίσης θεατές,
για αλληλεγγύη λέμε,
μια ιστορία ψεύτικη
και μόνο που δεν κλαίμε!

Έτσι είν' ο κοσμος, φίλε μου,
σαν θέατρο φτιαγμένος,
που γίνεται σενάριο
ο κάθε πικραμένος.

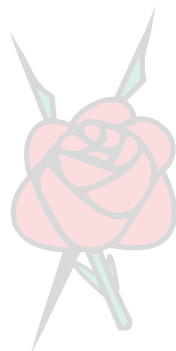
Ο ΧΩΡΙΑΤΗΣ...
(στον πολιτευτή)

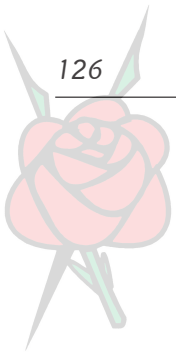
Δε με νοιάζει τι μου γνέφεις
και τι θέλεις από μένα,
για να κάνουμε κουβέντα:
- Φέρτε πίσω τα κλεμμένα!

Νισάφι! Σε βαρέθηκα!
Ψέματα ν' αραδιάζεις,
να παίρνεις τα χαρτάκια μας
και να μας παπαριάζεις.

Κι επειδή είμαι χωριάτης
και κρατώ από γενιά,
πιες το κέρασμα στο πόδι
κι άδειασέ μας τη γωνιά.

Αλλιώς θα λύσω τα σκυλιά,
για να σε κυνηγήσουν,
κι οι φτέρνες σου τον πισινό
θα τον καταμαυρίσουν.

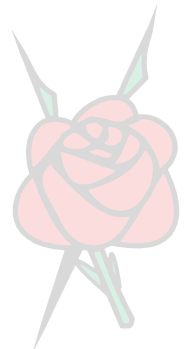
ΤΑ ΣΚΟΥΠΙΔΙΑ (της πολιτικής)

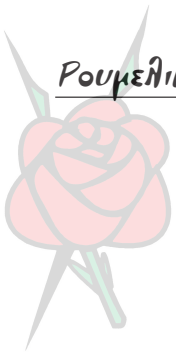
Συγχώρεση μάς ζήτησε
ο Γιώργος για τα λάθη
και σκέφθηκα τ' ανέκδοτο
με τον καντηλανάφτη.

Και μίλησε κι ο Κώστας μας,
κάτι για την Ελλάδα,
κι ακούστηκε σα ρέψιμο
από μακαρονάδα.

- Πόσο μικροί κι ασήμαντοι
φαίνονται δίχως στέμμα!
Σαν τα σκουπίδια μοιάζουνε
στο κάρο για το ρέμα.

Και όμως, τους εκλέγαμε
ως Μερσεντές για χρόνια,
και τώρα που τρακάρουμε
σκορπίσαν σαν... μπουλόνια.

ΟΙ ΝΕΚΡΟΘΑΦΤΕΣ!..

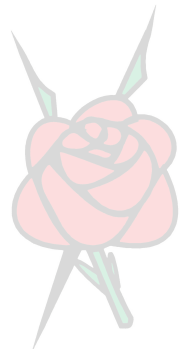
Μας λένε για καλύτερες
μέρες για το λαό μας,
κι αυτά, ώσπου ν' αρπάξουνε
τον τίμιο... σταυρό μας.

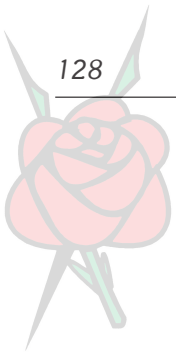
Μας θεωρούνε, δυστυχώς,
όλους τραχανοχάφτες,
αυτοί οι δήθεν φίλοι μας
και πρώην νεκροθάφτες.

- Και πώς θ' αλλάξει η ζωή,
αν μας ζητάνε δις;
- Μας θεωρούν τόσο πολύ
νούμερα κι αφελείς;

- Γι' αυτό ψηφίστε, φίλοι μου,
τώρα με την καρδιά σας
και μην ακούτε συμβουλές
τάχα στα λογικά σας.

Χρόνια τώρα τούς παίζαμε
χωρίς εξτρέμ καθόλου.
Γι' αυτό και η Ελλάδα μας
πήγε κατά... Αιόλου.

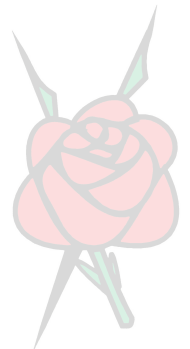
ΤΟ ΞΕΣΠΑΣΜΑ
(στις εκλογές του Μαΐου)

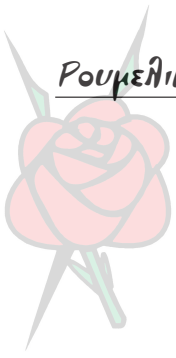
Ξέσπασε χθες ο Έλληνας
απ' τ' άγριο αμόκ,
και την πληρώσαν όλοι τους,
με πρώτο το ΠΑΣΟΚ.

Σε όλους έπεσε ταμπλάς
και μια μεγάλη πίκρα.
Μόνο τα χείλη γέλαγαν
του σταυρωμένου Τσίπρα.

Κι αντί να βγούνε και να πουν:
Κάτι για το λαό μας,
μας είπαν να ζητήσουμε
βοήθεια απ' το θεό μας.

Γι' αυτό ας πάνε στο καλό
- και ο θεός μαζί τους -
και όταν μάθουν τράπουλα
ας παίζουν την... ξερή τους.

Ο ΕΓΩΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΑΛΕΞΗ

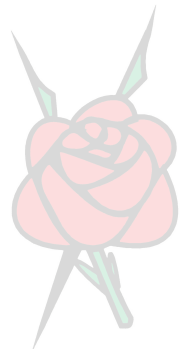
Της Δεξιάς μας το εγώ
είναι το κάτι άλλο,
μα είδα χθες τ' Αλέξη μας
να είναι πιο... μεγάλο.

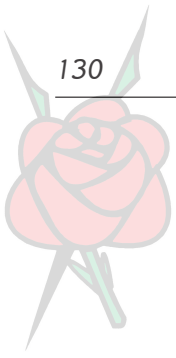
Κοντολογίς εξήτησε
από τα φιλαράκια
να κατεβάσουν ελαφρώς
τα δυο τους μποξεράκια.

Μάζεψε, ρε αγόρι μου,
τη μακρυά σου... φύση,
γιατί περνάει η φάλαγγα
και θα στην επατήσει.

Μην τον σηκώνεις απαρχής
ψηλά τον... αμανέ σου,
και πού και πού, να μη βρωμάς,
να κάνεις τον μπιντέ σου.

- Όμως δε φταίει το Παιδί,
μα φταίει ο λαός μας,
γιατί τον σταύρωσε πολύ
και χρίστηκε θεός μας.

Ο ΠΑΝΖΟΥΡΛΙΣΜΟΣ
(των εκλογών του Μαΐου)

- Τί να σας πω, ωρέ παιδιά,
και τί να μολοήσω,
πρώτη φορά μού έλαχε
πανζουρλισμό να ζήσω.

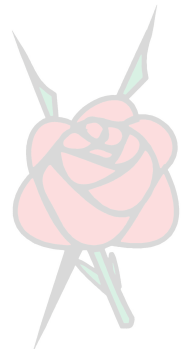
Είδα σ' αυτές τις εκλογές,
να μπαίνουν στα σαλόνια,
μαζί με τους λαντζέρηδες
και δυο παλιά γκαρσόνια.

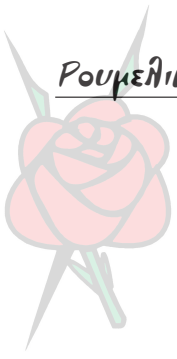
Είδα τους πάλοι κραταιούς
να έχουνε κολλώσει
και να ζητούν στον όλεθρο
κάποιον να τους γλιτώσει.

Είδα τα κάστρα να ζητούν
ιππότες για την πάλη
κι αυτοί να τρέχουν να κρυφτούν
φοβούμενοι τ' αλάνι.

Μέχρι και τους βρυκόλακες
είδα 'να μεσημέρι,
να 'χουν στα χέρια τους φωτιά
και νά 'ναι στο καρτέρι.

Όμως κανείς τους, το λαό
δεν βγήκε, ν' αγαντάρει.
Και δεν αλλάζει ο καιρός
μόνο... απ' το φεγγάρι.

Η ΒΥΣΣΙΝΑΔΑ...
(του Προέδρου της Δημοκρατίας)

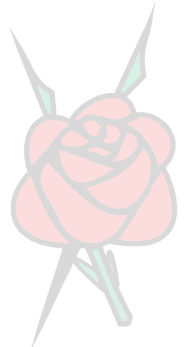
Τα πανηγύρια τέλειωσαν,
και τώρα, βρε παιδιά,
κάποιος πρέπει τα κάστανα
να βγάλει απ' τη φωτιά.

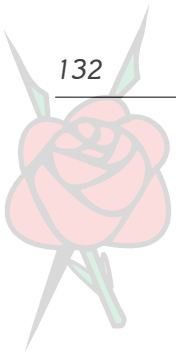
Σας δώσαμε την εντολή
κυβέρνηση να βρείτε,
κι εσείς την εκποιήσατε,
για να ωφεληθείτε.

Κι έχουμε επανάληψη
εικόνας Παπαδήμου,
σ' ένα παλιό σενάριο
της εποχής του Φίνου.

Γι' αυτό προτείνω, Πρόεδρε,
εξαγορά με χρήμα,
να δεις για πότε γίνεται
εφτάψηφο το σχήμα.

Αλλιώς, εκεί που έρχονται,
κέρνα τους βυσσινάδα,
και βάλ' τους μέσα ράουνταπ
και Σώσε την Ελλάδα!

ΓΡΑΜΜΑ ΣΤΟΝ ΑΛΕΞΗ

Αλέξη μου, τη χούφτωσες
λίγο την εξουσία,
και σ' άνοιξε η όρεξη
και για τη... συνουσία.

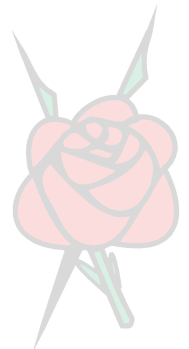
Όμως, για πρόσεξε καλά,
τα ανδρικά παιχνίδια
θέλουνε πλάτες δυνατές
και δυο κιλά... κρεμμύδια.

Αυτά που λες ακούγονται
καλά για τον μπατίρη,
μα πρέπει να εγκρίνονται
κι από το νοικοκύρη.

Το μήνυμα που στείλαμε
σας έγραφε: Ελλάδα·
μα σεις για λύση δώσατε
στους Έλληνες ζαλάδα.

Κι εσύ, ο πλέον πονηρός,
στων εκλογών το θέμα,
παράτησες το τ'ρόγαλο
και μάζευες την κρέμα.

- // -

- // -

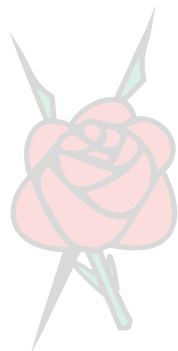
Με τέτοιους, όμως, η Ελλάς,
μάγους έχει μπουχτίσει:
- Έρχεστε, τρώτε, πίνετε
και μένει το... μεθύσι!

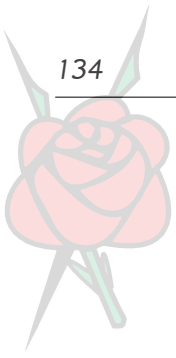
Γ' αυτό και δεν μας έπεισες,
στα δύσκολα πως κάνεις.
Αφού, για νά 'σαι παιχταράς,
θα πρέπει και να χάνεις.

Και μην την πάθεις σα σκυλί,
που κούρσα κυνηγάει,
κι, όταν την πιάσει, ευτυχώς
ποτέ δεν οδηγάει.

Εγώ πάντως σε ψήφισα,
για να τους τιμωρήσω,
μα τώρα που σε γνώρισα,
ξαναγυρίζω πίσω.

Και στις καινούργιες εκλογές,
για νά 'ρθει η δύναμή σου,
να μην κοιτάζεις με φακό
το πράμα στο βρακί σου.

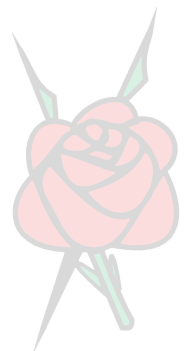
ΣΤΟ ΠΑΝΟ ΤΟΝ... ΚΑΗ(Μ)ΜΕΝΟ

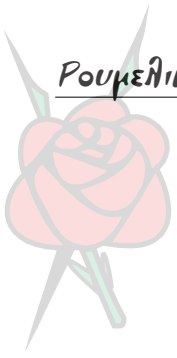
Δε φταίει για τα καμώματα
ο Πάνος ο Καη(μ)μένος,
φταίει ο καμένος ο λαός
που είναι πικραμένος.

Επήφισε, το άχτι του
να βγάλει, μ' ένα τρικ,
και τού 'ρθε χοντρο-φάντασμα
με φόντο τον Κουίκ.

Κι απ' το μηδέν στο τίποτα,
κι απ' τ' όχι στο καθόλου,
αυτή μας η προσπάθεια
πήγε κατά... χαχόλου.

Και τώρα πάμε σ' εκλογές
ξανά σ' αυτόν τον τόπο
να λεν πως θα μας σώσουνε
οι ίδιοι μ' άλλον τρόπο.

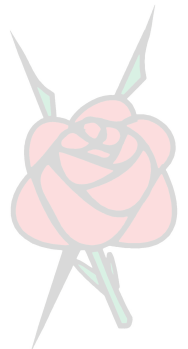
ΣΤΟΝ ΑΝΤΩΝΗ...

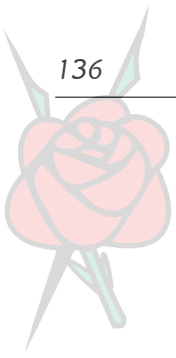
Στα γεγονότα, Αντώνη μου,
αν τρέχεις από πίσω,
για ψάλτης κάνεις δεξιός
να τους κρατάς το ίσο.

Δεν ξέρεις, στην πολιτική
ποτέ δεν διαιρούνε,
και πως μονάχα πρόσθεση
κάνουν και τραγουδούνε;

Κι εσύ το παραξήλωσες
το κόμμα σου, Αντώνη,
και τώρα βλέπεις με μπλα μπλα
πως δεν σου μεγαλώνει.

Γι' αυτό, αν θες η Δεξιά
να συσταθεί και πάλι,
άνοιξ' τα χέρια αγκαλιά
και κρύψε το κεφάλι.

ΣΤΟ ΒΑΓΓΕΛΗ...

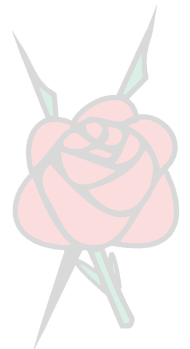
Βαγγέλη μου, τα κόμματα
θέλουνε και πτυχία,
μα θέλουν οπωσδήποτε
και μια διπλωματία.

Είδες πώς τα κατάφερε
ο φίλος ο Αντώνης;
Ενώ εσύ, σαν μου μιλάς,
νομίζω με... μαλώνεις.

Και ούτε σοσιαλιστής
νοείται στην Ελλάδα
να είναι, ρε Βαγγέλη μου,
σαν όρθια γελάδα.

Γι' αυτό, κλεισ' το κατάστημα,
το πάλαι τιμημένο,
και άνοιξε χασάπικο
μαζί με τον Καμμένο.

Αλλιώς σε βλέπω κολλητό
με τον Καρατσαφέρη,
αυτός να ρίχνει πετονιά
κι εσύ με το πανέρι.

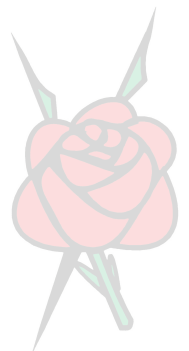
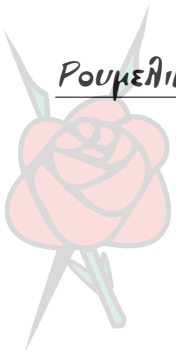
ΣΤΗΝ ΑΛΕΚΑ...

Αλέκα μου, μας κούφανες
να λες, σαν βγεις στους δρόμους,
έχεις τη δυνατότητα
να καταργείς τους νόμους.

Και όμως σε φωνάξανε
για να συγκυβερνήσεις,
μα συ, το παίζεις δύσκολη,
κι έβαζες αντιρρήσεις.

Γι' αυτό, ν' αλλάξεις όνομα
στο κόμμα των φτωχών,
σε κόμμα υποστήριξης
των συντεχνιακών.

Αλλιώς, κάν' το περίπτερο,
τσιχλίτσες να μοιράζει,
νά 'ρχεται ο Αλέξης μας
να τις αναχαράζει.

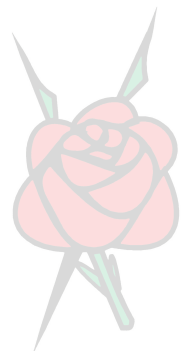
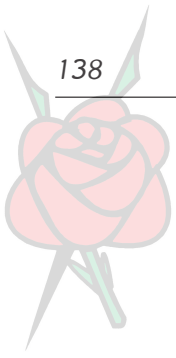
ΤΑ ΠΑΛΤΑ

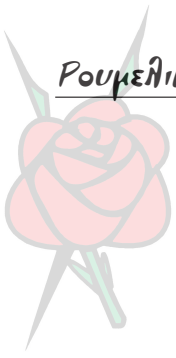
Ο κόσμος πια τους έστειλε
να παν να μάσουν χόρτα,
και τώρα μας ξανάρχονται
από την πίσω πόρτα.

Κι αυτό, γιατί μεταγραφές
κάνουν τ' αφεντικά τους
και φέρνουν στην ομάδα μας
τα άχρηστα παλτά τους.

Θέλουνε σώνει και καλά
τώρα να μας γλιτώσουν
κι αδιαφορούν για το λαό
που λέει· να μη σώσουν.

Καλά, δεν αφουγκράζονται
τι πρέπει στο λαό τους;
Μονάχα το συμφέρον τους,
έχουνε στο μυαλό τους;

ΟΙ ΣΥΝΤΑΓΕΣ ΤΟΥ ΑΚΗ

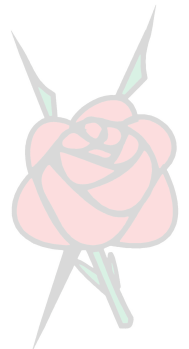
Και ξαφνικά αγάπησε
ο Βάγγος τον Αντώνη
κι όπου ο ένας το χαλά,
ο άλλος το μπαλώνει.

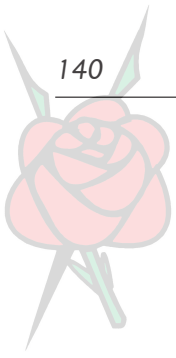
Και στρέψανε τα βέλη τους
οι δυο τους στον Αλέξη,
μα για βρωμιές στα σπίτια τους,
ποτέ δεν βγάζουν λέξη.

- Μήπως τους βραχυκύκλωσε
απ' το κλουβί τ' αηδόνι
και βλέπουνε τη θύελλα
που 'ρχεται να ζυγώνει;

Λένε πως βρήκαν συνταγές,
που βγαίνουν στον αέρα,
και πως θα έχουμε φαΐ
να τρώμε κάθε μέρα.

Πάντως, αν ξεφουρνίσουμε
πριν απ' τις εκλογές,
πρέπει να χτίσουν για αρχή
τρακόσιες φυλακές.

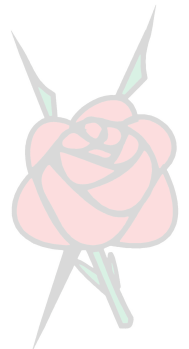
ΧΑΜΕΝΑ ΟΝΕΙΡΑ

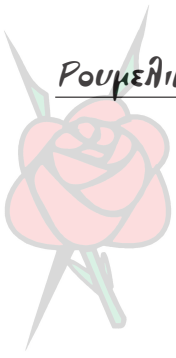
Μας χτύπησε η αστραπή,
μ' εξαίρεση καμία,
μέχρι και στα βλαστάρια μας
φαίνεται στα σχολεία.

Δεν παίζουν πια αυθόρμητα,
δεν τρέχουν δεν γελάνε,
κ' ούτε στο κυλικείο τους
πηγαίνουν, κι ας πεινάνε.

Βλέπεις, στις Πανελλήνιες
μάτια απελπισμένα,
να ψάχνουνε για όνειρα
που τα 'χουνε χαμένα.

Και, δυστυχώς, δεν απαντά
κανείς απ' τα μπουλούκια·
μόνο τους φταίει η Χρυσαιγή
που δρα με τα παλούκια.

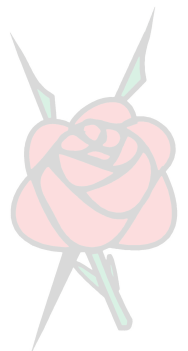
ΣΤΟΝ ΑΛΕΚΟ ΜΑΣ

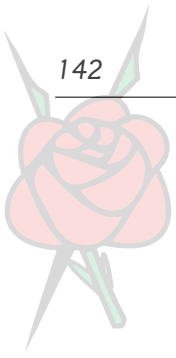
Μες στις πολιτικής το ρινγκ,
στείλαμε τον Αλέξη
και, όσοι είν' απέναντι,
άσχημα έχουν μπλέξει.

Ρίχνει μπουνιές αδιάκριτα,
για χάρη του λαού μας,
κι απ' τη μεγάλη φούρια του,
βαράει και τους δικούς μας.

Είναι ακόμα άψητος,
νέος στην αγορά,
γι' αυτό και τον συγχώρησε
κι ο Γάλλος Φρανσουά.

Αυτός είν' ο Αλέξης μας,
- ωραίος και βαρβάτος -,
κι, αφού έχει τα νούμερα
είναι και νουμεράτος.

ΣΤΟ ΓΙΩΡΓΟ ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗ

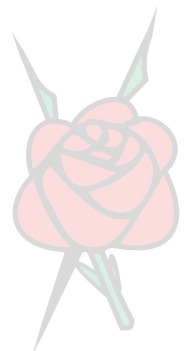
Έχει ο καιρός γυρίσματα
κι ο κόσμος πια το ξέρει,
πως χώρισε η πολιτική
απ' τον Καρατζαφέρη.

Οι σύντροφοι τον πρόδωσαν,
μονάχο τον αφήκαν,
και βγήκανε στην αγορά
και σ' άλλη πόρτα μπήκαν.

Είδες, Γιώργο, τι κάνουνε
οι στραβοτιμονιές σου;
Τρακάρεις και στα χέρια σου
σού μένει.. ο λεβιές σου.

Πάντως, εγώ λυπήθηκα
που 'μεινες δίχως λύση,
γιατί σε σένα όλοι μας
είχαμε... επενδύσει.

Γι' αυτό, απόψε, αρχηγέ,
θα πάω στο μπαράκι,
για να ξεχάσω τη φυγή
του Μέγα... Ανατολάκη.

Ο ΚΛΑΚΑΔΟΡΟΣ...

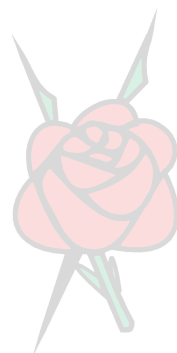
Σε είδα, Κώστα μου, προχθές
σα να 'σουν κλακαδόρος,
τα παλαμάκια να βαράς
και να 'χει γίνει ντόρος.

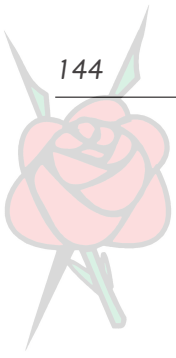
Μα το σπουδαίο ήτανε
πως χτύπαγες τ' Αντώνη
και ένιωσα στις φλέβες μου
το αίμα να φουντώνει.

Και τότε δεν τη γλίτωσα
τη μούτζα του χεριού μου,
για τα δεινά που έφερε
ο κάλος του μυαλού μου.

Κώστα, δεν σε περίμενα
ποτέ σ' αυτό το χάλι·
εσύ, πιλότος αετός,
να κάνεις το χαμάλη.

Πάντως, αν τ' έχεις για δουλειά,
καμιά ντροπή δεν έχεις,
αρκεί να είναι τίμια
και φάσκελα ν' αντέχεις.

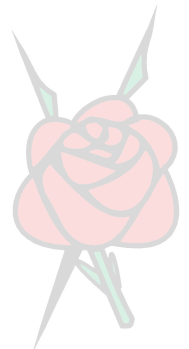
Ο ΧΑΖΟΥΛΗΣ!

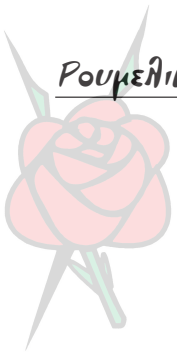
Ποια καρακάξα είν' αυτή
του Δου Νου Του που βρίζει
και τ' αχαμνά του Έλληνα
αδίκως τα ζαλίζει;

Δεν ξέρει μέσα στο χωριό,
υπάρχει κι ο χαζούλης,
που όλοι τον συνδράμουνε
να ζήσει ο φτωχούλης;

Καλά! Δεν έχουνε καρδιά,
δεν έχουνε συμπόνοια,
αρέσκονται, να βλέπουνε
πτώματα στην Ομόνοια;

Και δεν ζητάμε φαγητό
- αυτό δεν θα τ' αντέξω -,
ας στέλνουν μόνο χρήματα
και παίρνουμε απ' έξω.

ΤΟ ΑΙΜΑ ΤΩΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΩΝ

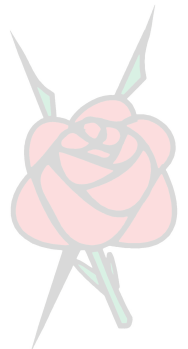
Για θυμηθείτε, φίλοι μου,
παλιές, καλές ημέρες·
όλοι μας με τα μαγαζιά
είχαμ' αλλάξει βέρες.

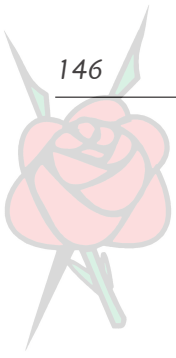
Με πάθος τα ανοίγαμε,
βάζαμε τα καλά τους,
κι αυτά, για την αγάπη μας,
δίναν τον έρωτά τους.

Και τώρα πια κατάντησαν
σαν στέκια επαιτείας,
ν' αναζητούν, μισάνοιχτα,
πελάτη απελπισίας.

Και δε γελούν, δε χαίρονται
κι ούτε σεφτέ μάς κάνουν
κι όπως πάει, δυστυχώς,
μια μέρα θα πεθάνουν.

Αίμα ζητούν, να ζήσουνε,
κι οι τράπεζες δεν έχουν,
ούτε γεμίζει η θάλασσα,
όταν την... καταβρέχουν.

Ο ΝΟΜΟΣ
(περί ευθύνης Υπουργών)

Πέντε χιλιάδες προ Χριστού
οι τότε, στην Αθήνα,
κάνανε νόμο αυστηρό
για τις κλοπές στο χρήμα.

Κι όποιος το μέλι έγλειφε,
με μιας η Εκκλησία *
τού δήμευε το σύνολο
απ' την περιουσία.

Και από τότε έγινε
δεκτός παντού με πάθος
εκτός από τους Έλληνες
που τον εβρήκαν λάθος.

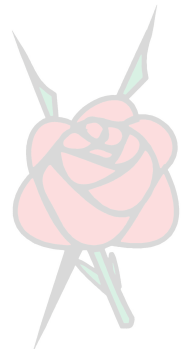
Γι' αυτό και τον διόρθωσαν,
στα νέα δεδομένα,
με τον ευθύνης υπουργών
να φ'λάει τα κλεμμένα.

Και τώρα πια στη χώρα μας
πάει η δουλειά κανόνι,
αυτοί τα παίρνουνε χοντρά
και ο λαός πληρώνει.

131

02/06/2012

* Η τότε Βουλή

Η ΠΑΡΑΚΛΗΣΗ
(στο Άγιο Πνεύμα)

Τ' Αγίου Πνεύματος προχθές,
τριήμερος αργία,
θα έπρεπε οι Έλληνες
να πάμε εκκλησία.

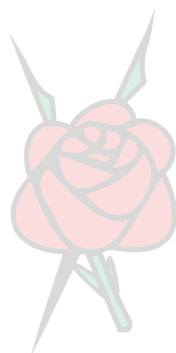
Κι εκεί απ' τον Παράκλητο,
με προσευχή μεγάλη,
φώτιση να ζητήσουμε
σ' αυτή την παραζάλη.

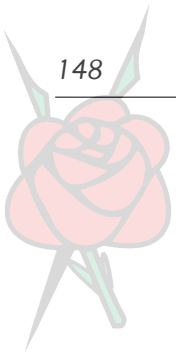
Να ξεκολλήσει τα μυαλά
τ' Αντώνη, του Βαγγέλη,
γιατί με τις σοφίες τους
γινήκαμε κουρέλι.

Στο νεαρό Αλέξη μας
να δώσει λίγη γνώση,
πως, αν προδώσει μια φορά,
προδότης θα τελειώσει.

Στο Γιώργο και στον Πάνο μας,
στο Φώτη, στην Αλέκα
να δώσει τόσους βουλευτές
να πάρουν από δέκα.

Και στο λαό μας που πονά,
τον κακομαθημένο,
ας δώσει μια κυβέρνηση
χωρίς τον... πικραμμένο.

Η... ΑΡΧΗΓΑΡΑ
(ο Αλέξης)

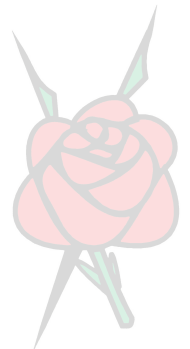
- Τ' ακούσατε πως λάλησε
και πάλι το αηδόνι;
Είπε σταράτα πράγματα
και δίχως να κολώνει.

Μιλάμε πως μας κούφανε,
- χρυσόστομος, στ' αλήθεια, -
με λόγια που τα θέλουμε
κι ας μοιάζουν παραμύθια.

Αυτά που κουβεντιάζουμε
εμείς στα καφενεία,
μας τά 'δωσε σαν πρόγραμμα
για την οικονομία.

Και σ' όλους κάτι έταξε,
- μοίρασε και φιλέτα, -
μα τίποτα δεν άκουσα
γι' αμπάρες και λουκέτα.

- // -

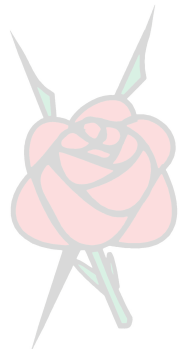
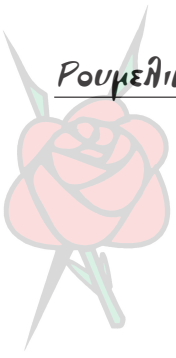
- // -

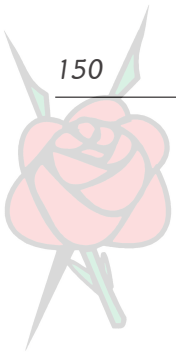
Μου φάνηκαν αντιγραφή
από παλιά μπαλκόνια,
μ' αραχνιασμένη φορεσιά,
λιωμένη απ' τα χρόνια.

Αλλιώς, καλά τα διάβασε
τα μέτρα ο μαθητής,
μόνο που θέλαν γυάλισμα,
χάριν προσαρμογής.

Γι' αυτό σας λέω· ο Μικρός
τον πιάνει τον... σφυγμό μας
και την ελπίδα απλόχερα
τη δίνει στο λαό μας.

- Ρε, μπας και δεν το βλέπουμε
πως είναι ταλεντάρα
και πως μπορεί στην Εθνική
να γίνει αρχηγάρα;

Η... ΑΝΕΞΕΤΑΣΤΕΑ ΒΙΑ

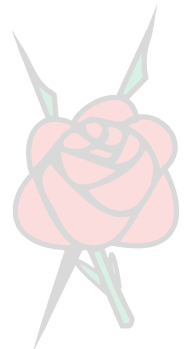
Η βία τ' αποφάσισε
πτυχίο για να πάρει,
μέσω τ' αντιπροσώπου της,
του Λιά του Τσαμπουκάρη.

Κι απάνω στην εξέταση
για τα προφορικά,
λόγο σε λόγο πιάστηκε
σ' ένα σκυλοκαβγά.

Οπότε του σηκώθηκε
το αίμα στο κρανίο.
Και μόλις είδε κόκκινο,
όρμησε σα θηρίο.

Ρίχνει μπουινίες αδέσποτες
κι ευθύβολες σαν βέλη,
και βρίσκουν μες στο πρόσωπο
τη Λιάνα την Καημένη.

- // -

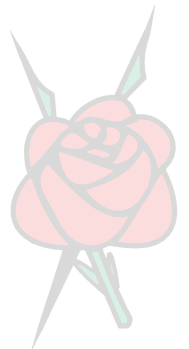
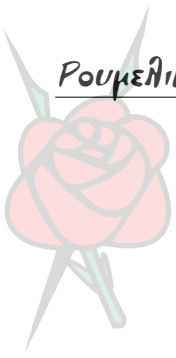

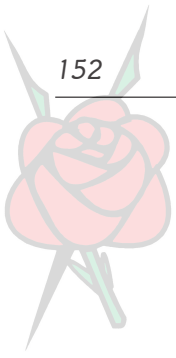
- // -

Κι αμέσως, για βοήθεια,
έτρεξε ο αστέρας
και, μόλις είδε τις γροθιές,
του 'φυγε ο αέρας.

Αρένα, το παράθυρο,
κι η ασφάλεια στο πόδι,
να πιάσουν απ' τα κέρατα
το μανιασμένο βόδι.

Οπότε είναι σίγουρο·
η βία η μοιραία
πως πάει για το Σεπτέμβριο,
ως ανεξεταστέα.

ΣΤΟΥΣ ΠΟΛΙΤΕΥΤΕΣ ΜΑΣ

Σχεδόν δυο μήνες πέρασαν,
κι έχουμ' αγανακτήσει,
ν' ακούμε και να βλέπουμε
το κηφνο-μελίσι.

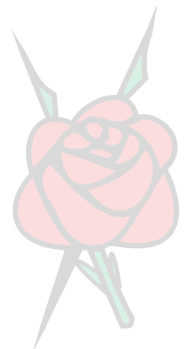
Από τη μια μνημόνιο,
- κακό, μα αναγκαίο, -
κι από την άλλη το κενό,
- το άγνωστο, το νέο -.

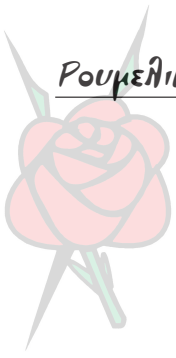
Και δεν μιλούν για άστεγους,
για φάρμακα, συντάξεις,
ούτε και για τους Άκηδες,
μιλούν οι παρατάξεις.

Γι' αυτοκτονίες δεν μιλούν
τόσων απελπισμένων
ούτε και για τα δάνεια
χιλιάδων χρεωμένων.

Γι' ακάλυπτες επιταγές
δε λένε ούτε λέξη,
ούτε και για το Σύστημα
Υγείας αν θ' αντέξει.

Κι αναρωτιέμαι ο φτωχός
για τους πολίτευτές μας:
- Τι θε' να κυβερνήσουνε,
εμάς ή τις... ψυχές μας;

ΤΟ ΧΑΣΤΟΥΚΙ ΤΟΥ ΚΑΣΙΔΙΑΡΗ

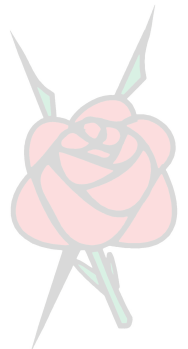
Κι όμως, του κόσμου ο θυμός
δεν έχει ξεθυμάνει
κι αποζητά ενέργειες
τέτοιες που να γλυκάνει.

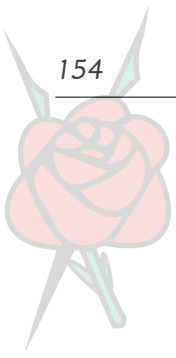
Τόσο πολύ το σύστημα
πλήγωσε το λαό μας,
που, αν δεν πέσουνε κορμιά,
δεν στρώνει το μυαλό μας.

Ορθώς καταδικάστηκαν
οι φάπες στο κανάλι,
κι όμως, ο κόσμος ήθελε
να τρώγανε κι οι άλλοι.

Κι αφού ο ίδιος δεν μπορεί
να τους ξυλοφορτώσει,
επικροτεί τον Τσαμπουκά
και bonus θα του δώσει.

Γι' αυτό, αν θέλει η κεφαλή
το πρόσταγμα να έχει,
τα πόδια που τη συγκρατούν
πρέπει να τα προσέχει.

ΟΙ... ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΕΣ ΠΟΛΙΤΕΥΤΕΣ

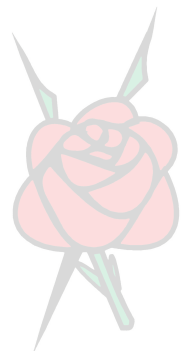
Γεμίσαν τα παράθυρα
παίκτες και καλλιτέχνες,
τον τόπο μας να σώσουνε
από τους ψευτο-κλέφτες.

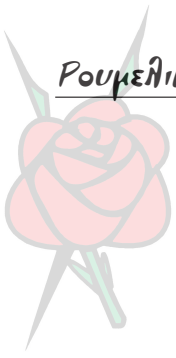
Και με υφάκι σοβαρό
ζητούν απ' το λαό μας,
αντί για χειροκρότημα,
να πάρουν το σταυρό μας.

Το τι κοτσάνες πέφτουμε
και τι μαργαριτάρια,
τ' ακούν και κοκκινίζουνε
στον κήπο τα παντζάρια.

Πάντως, ο ρόλος τους αυτός
τούς πάει караμέλα,
όπως και του γαιδάρου μου,
όταν φοράει σέλα.

Γι' αυτό, εδώ που φτάσαμε,
- το παίζω fifty-fifty -
πως θά 'ρθουνε για... σπρώξιμο
κι απ' τον ξηριά οι... γύφτοι.

Ο ΚΑΥΣΩΝΑΣ 2012

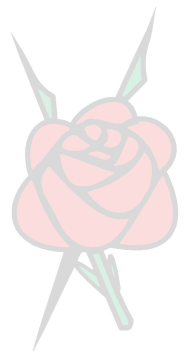
Σφίξαν οι ζέστες, φίλοι μου,
και γίναμε καμίνι
και τώρα θέλει υπομονή
να δούμε τι θα γίνει.

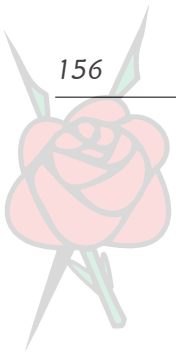
Και είχαμε δεν είχαμε
τα χάλια τα δικά μας,
μάς πρόσθεσε κι ο καύσωνας
δουλειά στην τεμπελιά μας.

Τώρα μέσα στα σπίτια μας
ζούμε φυλακισμένοι,
άλλοι με κλιματιστικό
και άλλοι ιδρωμένοι.

Κι όσο ξαπλώνεις μοναχός
και το σκαρί παρκάρει,
τόσο ο δαίμονας ο νους
δουλεύει και σαλτάρει.

Με κάλπη-κα προβλήματα
και ζέστη στους σαράντα,
μάς βλέπω να γινόμαστε
τον Αύγουστο, Ουγκάντα.

ΟΙ ΔΙΑΚΟΠΕΣ (των μαθητών)

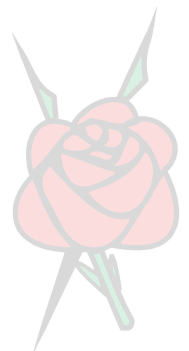
Μέσιασε ο Ιούνιος
και τα σχολειά μας κλείνουν,
και τα παιδιά για τρίμηνο
στα σπίτια τους θα μένουν.

Εκεί, μες τα προβλήματα
της κρίσης, θα χωθούνε
κι αντί να παίζουν,
τους γονείς, αμίλητα θα ακούνε.

Θέλουν αγάπη τα παιδιά.
Γνώση, Θεό, Πατρίδα,
ν' αλλάξουνε επίπεδο
κι ο τόπος μας σελίδα.

Να μάθουνε από μικρά
πως, με δουλειά κι αγώνα,
μπορεί να 'ρθει η Άνοιξη
και μέσα στο Χειμώνα.

Μόνο έτσι η χώρα μας
θα πάει παραπέρα,
αλλιώς θα τρώμε δανεικά
και φάπες κάθε μέρα.

ΤΟ ΔΙΛΗΜΜΑ
(της ψήφου)

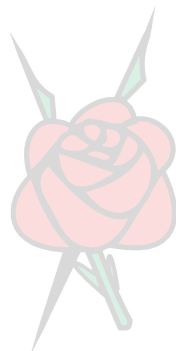
Είμαι σε δίλημμα διπλό
τι πρέπει να διαλέξω.
- Να πάω ίσως παραβάν
ή μήπως να ψαρέψω;

Κι έρχομαι και σε σύγκρουση
με τις παλιές αγάπες,
με την πραγματικότητα
και τις οφθαλμαπάτες.

Τι τάχα υπεράσπιση
να βρω για τους σωτήρες,
που μας ισοπεδώσανε
σαν τους οδοστρωτήρες;

Η προσφορά τους, ευτυχώς,
για μένα μέχρι τώρα
είναι, γιατί μ' αφήσανε
να ζω σ' αυτή τη χώρα.

- // -

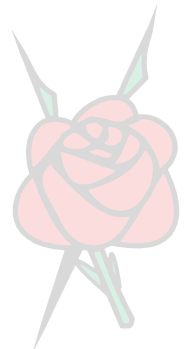
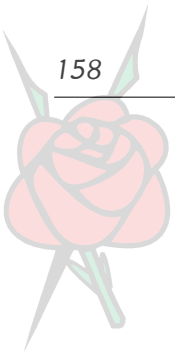
- // -

Και ψάχνω τώρα πρόσχημα,
για να μετανοήσω,
κι απ' την παλιά τη γειτονιά,
να μην παραστρατήσω.

Όμως, η κρίση, η λογική
κι όλα τα γεγονότα
μου σπρώχνουνε τα βήματα,
ν' ανοίξω άλλη πόρτα.

Μα την απόφαση αυτή,
που είναι ολωνών,
ΛΟΤΤΟ ας μην την παίξουμε
ούτε α μπε μπα μπλον.

Και μια ευχή σε όλους μας:
- Να είναι η Δευτέρα
η πιο καλή του δώδεκα,
ελπιδοφόρα μέρα.

ΓΚΑΛΟΠ

Δυόμισι μήνες τζερτζελές
διλήμματα και φόβοι
και με τον Παναγόπουλο*
το αίμα να μας κόβει.

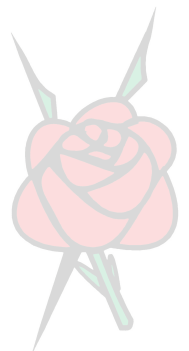
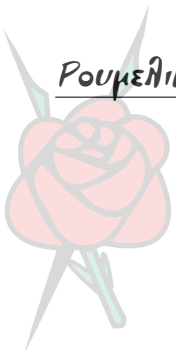
Και, μόλις έφτασε εφτά,
είδαμε στο γυαλί μας
ελπιδοφόρα ποσοστά
κι ανάσανε η πνοή μας.

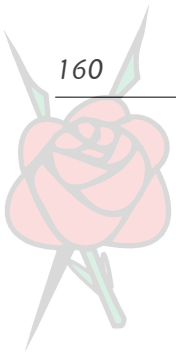
Ξεφούσκωσε και ο Μικρός
από την αγωνία,
γιατί, αν έπαιρνε πρωτιά,
είχε μια δυσκολία.

Και τώρα φτου κι' απ' την αρχή
και μία απ' τα ίδια!
Να κυνηγάει η αλεπού
του τράγου τα... βαρίδια.

- Θα κάνουμε κυβέρνηση;
- Ο τόπος θα ανασάνει;
- Ή τα θηρία του βορρά
θα μπουν μέσα στη στάνη;

Κι ας μην το περιμένουμε
πως θα μας λυπηθούνε.
Έρχονται με διάθεση
το αίμα να μας πιούνε.

ΣΤΟ ΓΕΡΟΥΣΙΑΣΤΗ
(Κώστα Κουτσογιαννακόπουλο)

Κώστα συγχαρητήρια!
Σε ξέρω από χρόνια·
τότε που στο μπακάλικο
μάζευες τα χαρτόνια.

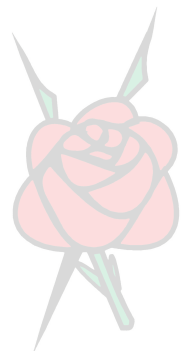
Και από τότε κύλισε
πολύ νερό στ' αυλάκι,
ενώ εσύ μεγάλωσες
κι έγινες αστεράκι.

Σε τοπικό επίπεδο
μπόρεσες να περάσεις
- με άριστα πραγματικά -
όλες τις εξετάσεις.

Και τώρα η Φθιώτιδα
σ' έστειλε εκπρόσωπό της
να μεριμνάς ως βουλευτής
γι' αυτήν και το λαό της.

Φίλε μου Γερουσιαστή,
ξέρω πως θα πετύχεις,
γιατί έχεις ανάστημα
κι' είναι μικρός ο πήχυς

Και τώρα μία συμβουλή:
- Εκεί που πας, θυμήσου
πως η αγάπη του λαού
είναι η... αμοιβή σου.

Ο ΓΑΜΟΣ
(της συγκυβέρνησης)

Η νύφη το 'θελε πολύ
και ο γαμπρός επίσης,
μα όμως οι συμπέθεροι
'θέλαν διευκρινίσεις.

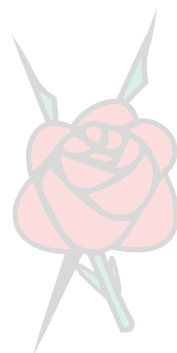
Ζητούσαν εξασφάλιση
της νύφης, για να ζήσει,
χωρίς καυγάδες και φωνές
το σπίτι της να στήσει.

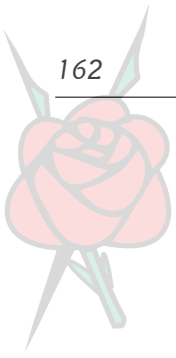
Μα, όμως, είναι δυνατόν
ο γάμος να πετύχει,
αφού μέσα στο σπίτι της
η πεθερά θα βήχει;

Γι' αυτό αργήσανε πολύ,
για να περάσουν βέρες,
κι, ώσπου να συμφωνήσουνε,
περάσαν πέντε μέρες.

Κι 'μαι πολύ περίεργος
να δω την πεθερά της,
αν της αρπάξει το φαΐ
και κλαίνε τα παιδιά της.

Δύσκολη συγκατοίκηση
- πολύ παλιό μοντέλο -
κι όσες φορές το στήσανε,
το κάνανε... καπέλο.

Η ΣΥΜΦΩΝΙΑ (για συγκυβέρνηση)

Αντώνη μας Πρωθυπουργέ
και κομματά-κια τρία
σας εύχομαι από καρδιάς·
Καλή επιτυχία.

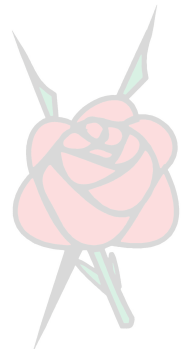
Χαλάλι η καθυστέρηση
για τη συμμετοχή σας·
το εκλαμβάνω θετικό
για την κυβέρνησή σας.

Και ούτε και με χάλασε
ποιοι μπήκαν στα σαλόνια·
αρκεί να στρώσουν στη δουλειά
χωρίς μεγάλα λόγια.

Και δός τους να χωνέψουνε
ότι σ' αυτόν τον τόπο
δε φτάνει μόνο να το λες
το εθνικό γαμώτο.

Και ας ξεχάσουν τα γνωστά,
τους φίλους και τις χάρες,
γιατί παραμπουχτήσαμε
ανήψια και κουμπάρες.

Γι' αυτό και το ταξίδι σας
δεν είν' αναψυχής
ούτε και εισιτήριο
έχει επιστροφής.

Η ΑΧΑΡΙΣΤΙΑ!!!

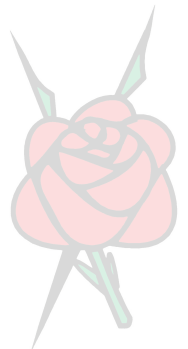
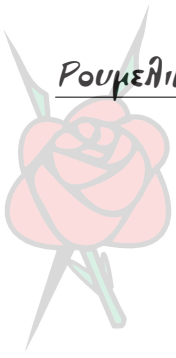
Τριάντα χρόνια πράσινα,
κίνημα-δυναστεία,
φείγ βολάν, συνθήματα,
ιδέες, μεγαλεία.

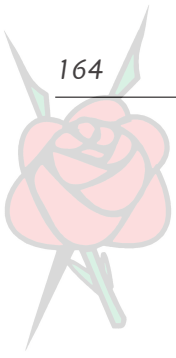
Και δεν υπάρχει Έλληνας,
μεσαίος ή ακραίος,
τότε να μην ροκάνισε
σαν άλλος αρουραίος.

Όλοι αυτοί οι νηστικοί
και τώρα βολεμένοι
ψηφίζουν τότε δαγκωτό
χωρίς καμιά χαμένη.

Μα τώρα αυτομολήσανε
κι έμεινε ο ευεργέτης,
να ψάχνει για τους φίλους του
σαν δυστυχής επαίτης.

- Μ' αχαριστία σύντροφοι
πληρώσατε το κόμμα
και όμως απ' τα χέρια του
τρώτε ψωμί ακόμα.

Η ΓΚΑΝΤΕΜΙΑ (του πρωθυπουργού)

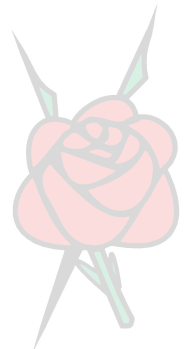
Η γκαντεμιά μάς χτύπησε,
και στο Νοσοκομείο
έστειλε τον πρωθυπουργό
να μπει στο χειρουργείο.

Γιατί 'ταν λάθος ν' αρνηθεί
στον πύργο της Βαβέλ,
μια καρεκλίτσα στα παιδιά
του αρχι-Δρακουμέλ.

Γι' αυτό κι ήταν επόμενο,
αφού καλά δεν πράττει,
με του γκαντέμη την ευχή
να χάσει και το μάτι.

Κι έτσι ζητιάνος και τυφλός
με δυο μαύρα γυαλάκια,
θα φτάσει για βοήθεια
μέχρι τα Κινεζάκια.

Συγνώμη όμως, ξέφυγα.
Πρέπει να ευχηθούμε:
- Περαστικά, πρωθυπουργέ,
και ταύρο να σε δούμε.

ΟΙ... ΚΟΛΛΗΤΟΙ ΤΗΣ ΕΞΟΥΣΙΑΣ

Ανέκαθεν, αν ήθελες
κάποια δουλειά να πιάσεις,
έπρεπε, για επάρκεια
να δώσεις εξετάσεις.

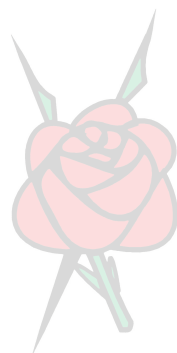
Εκτός κι αν στην κυβέρνηση
γουστάρεις υπουργός·
οπότε είναι εύκολο,
αν είσαι κολλητός.

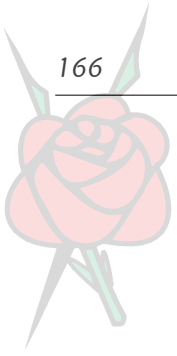
Δεν σε ρωτούν ποιος είσαι τι
και τι καπνό φουμάρεις
κι ούτε στην φοροδιαφυγής
τη λίστα αν φιγουράρεις.

Δεν σε ρωτούν πώς τα 'φτιαξες
κι αν έχεις αμαρτίες
ούτε και εξωχώριες
αν έχεις εταιρείες.

Κι όταν πιαστείς στο δόκανο
και λάμψει η αλήθεια,
σφυρίζουνε αδιάφορα
σαν τρύπια κολοκύθια.

Γι' αυτό στη στάνη βάλαμε
ΔΗΜΑΡ να τη φυλάει
κι όποιο λαμόγιο ρίχνεται,
να το πυροβολάει.

ΟΥΡΕΣ, ΟΥΡΕΣ, ΟΥΡΕΣ...

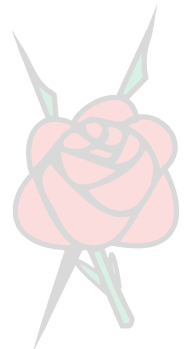
Ουρές του κόσμου η ντροπή,
μπροστά στα φαρμακεία,
κόντρα στην εγκατάλειψη
και στην αδιαφορία.

Ουρές και στα ταμεία μας
τα ασφαλιστικά,
το δίκιο μας να ψάχνουμε
σαν την παρηγοριά.

Ουρές στο μοίρασμα τροφών
και στα φτωχοκομεία,
ουρές για ψήγματα ανθρωπιάς
και στα γηροκομεία.

Ουρές στα δικαστήρια,
ουρές στην Εφορία,
ουρές για επιδόματα
από την ανεργία.

- // -

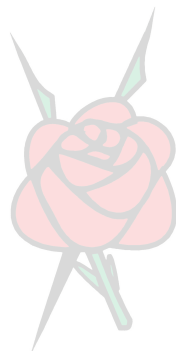

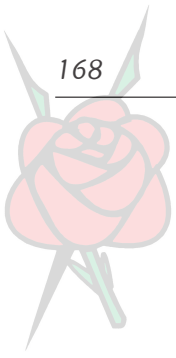
- // -

Ουρές για τις συντάξεις μας
και τις απολαβές μας,
ουρές και περιφρόνηση
για τις βουβές ματιές μας.

Ουρές και ανασφάλεια,
φόβος και αδικίες.
Χριστέ μας, πότε σώνονται
για μας οι αμαρτίες;

Κι όσο αυτές μακραίνουνε
και δεν υπάρχουν τρόποι,
τόσο κι εμείς θα είμαστε
ουρά για την Ευρώπη.

Ο ΑΓΙΑΣΜΟΣ
(της κυβέρνησης Σαμαρά)

Αλέξη, χθες στον Αγιασμό
δείξατε στο λαό σας
πως προσκυνάτε για Θεό
μόνο τον εαυτό σας.

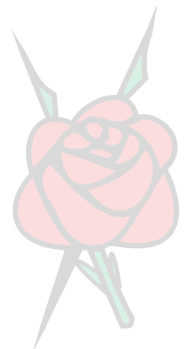
Αδιάφορος και ασεβής
μπροστά στην αγιαστούρα,
αντί να πας να ασπαστείς,
γελούσες με μουρμούρα.

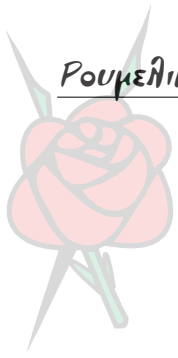
Σε ψήφισα και θα στο πω
ότι δεν συμφωνάω,
προκλητικά ν' αδιαφορείς
γι' αυτά που εκτιμάω.

Και μάθε στην Ελλάδα μας,
που όλοι αγαπάμε,
Χριστό και οικογένεια
πάντα θα προσκυνάμε.

Κι όσο για τις ιδέες σου,
με τις ωραίες λύσεις,
πρόσεχε στο κατούρημα
να μην τις μαγαρίσεις.

Κι αν δε σ' αρέσει το παλιό
και η Ορθοδοξία,
πάρε τα μπογαλάκια σου
και άϊ στη... Μαλαισία.

ΩΧ, Η ΤΡΟΪΚΑ!!!

Η τρόικα ξανάρχεται
κι αρχίζουν τα παζάρια,
αφού θα βρούνε άπλυτα
και άδεια τα συρτάρια.

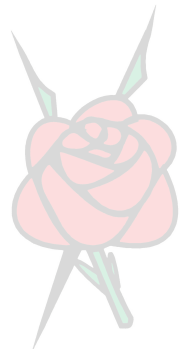
Θα φταίει πάλι ο λαός
γι' αυτές τις αστοχίες.
Και θα 'ναι πάλι το ρεφραίν'
νέες φορολογίες.

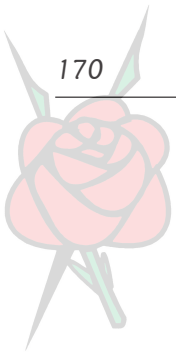
Αν έτσι σχεδιάζετε,
Αντώνη, να φερθείτε,
βάλτε μια πέτρα στο λαιμό
και πάτε να πινιγείτε.

Γιατί οι δυό σας εκλογές
που'γιναν στην Ελλάδα,
ήταν, για να αρπάξετε,
Αντώνη μ,' την κουτάλα.

Και δε γελιέται ο λαός
- πλέον σας έχει μάθει -
και ξέρει ποιος ευθύνεται
για τα δικά του πάθη.

Γι' αυτό, τα όποια πρόστιμα
η τρόικα ζητήσει,
να τα πληρώσετε εσείς
που έχετε κερδίσει.

ΕΠΙΛΟΓΟΣ

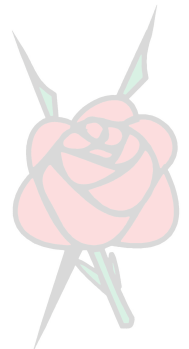
Η ΝΤΡΟΠΗ ΜΟΥ!!!

Σ' όσους με ξέραν αριθμό,
θέλω να τους θυμίσω,
πως, πάντα ήμουνα παιδί,
κι' έτσι θα συνεχίσω.

Και κάπου δω τελειώσανε,
οι πρώτες Μαντινάδες,
και μού 'φυγε, μα το... κρασί,
το άγχος κι οι μπελάδες.

Πιστεύω πως το δίδυμο,
που θα 'ρθει σε έξη μήνες,
θα 'ρθει με πόνους γνώριμους
και πιο γλυκές οδύνες.

Και τώρα αναγνώστη μου,
αν σ' άρεσε λιγάκι,
να το συστήσεις θα 'θελα
και σ' άλλο φιλαράκι.

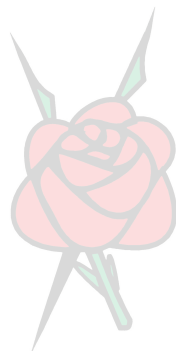
- // -

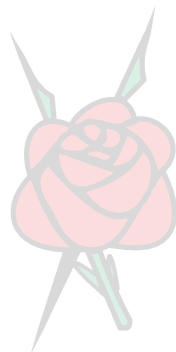
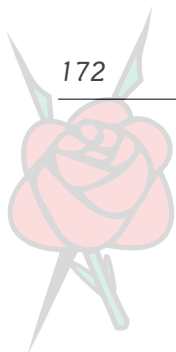
Κι' όλοι μαζί, με μια ψυχή,
να δώσουμε, να γίνει,
κάτι που το 'χω μέσα μου,
και τάμα έχει μείνει.

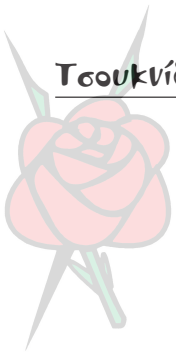
Και σας το λέω, με ντροπή,
ότι απ' το βιβλίο,
όσα εισπράξω θα δοθούν,
στο ορφανοτροφείο.

Γι' αυτό και σας ευχαριστώ,
για την προτίμησή σας.
Κερδίσατε χαμόγελα,
και Φώς για την ψυχή σας.-

17/09/2013

ΚΡΙΤΙΚΗ ΑΓΓΕΛΙΚΗΣ ΓΙΑΝΝΕΛΟΥ

"Ευρηματικός, με χιούμορ και καυστικότητα, ο Χ. Τ. Βιτ'λιώτης, όχι μόνο καταδεικνύει και φέρει σε φως τα κακώς κείμενα του πολιτικού και κοινωνικού μας βίου των σύγχρονων Ελλήνων- του Ρωμηού του 21ου αιώνα- της οικονομικής και δυστυχώς και πνευματικής υποτέλειας, αλλά ραπίζει ανηλεώς μέσα από τη δύναμη της σάτιράς του τους υπευθύνους για αυτή την φθίνουσα πορεία μας, τόσο τους πολιτικούς ταγούς όλου του πολιτικού φάσματος, όσο και τους κατέχοντες διάφορες "θέσεις" και "αξιώματα".

Γλώσσα ρέουσα, ρυθμική, ευθύβολη, ειρωνική ή και κατά τόπους ακραία, με υπαινιγμούς -σατιρική αδεία- αιχμηρούς, υπηρετεί και θεραπεύει με συνέπεια αυτό που είναι: σάτιρα κυρίως.

Μέσα από αυτήν ψηλαφώνται οι πληγές της σύγχρονης πραγματικότητας - αυτής των τελευταίων κυρίως δεκαετιών του νεοέλληνα και μέσα από αυτήν την γλώσσα αφήνονται κάποιες αχνές αναλαμπές ελπίδας ως αντίβαρο του σημερινού ζόφου.

Πολεμά τα πάθη μας ο Χ. Τ. Βιτ'λιώτης αλλά στέκεται με σέβας μπροστά στην Πίστη και στις αξίες της φυλής μας, μη εγγίζοντας έτσι την 'Υβρι.

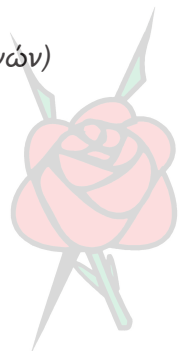
Θεωρώ ότι η παρούσα συλλογή των σατιρικών ποιημάτων του Χ.Τ. Βιτ'λιώτη ταυτίζεται άριστα σε όλη την έκτασή της - με εξαιρέσεις τα ποιήματα προσευχές - με το " Ποιος είδε κράτος λιγοστό" του Γ. Σουρή, συνοψίζοντας έτσι την κατάσταση στην οποία έχει περιέλθει ο σύγχρονος Ρωμηός, κρίμασι των ταγών του."

Εύχομαι καλή επιτυχία και καλοτάξιδο.

Αγγελική Γιαννέλου

Ποιήτρια

(βραβείο Ακαδημίας Αθηνών)

ΚΡΙΤΙΚΗ ΒΑΣΙΛΗ ΠΑΠΑΧΑΤΖΗ

Στην ιδιαίτερα κρίσιμη εποχή μας με τα χαρακτηριστικά της αβεβαιότητας, αλλά και της οργής και της αγανάκτησης για το σκοτεινό μέλλον της κοινωνίας και της χώρας μας, μια ευχάριστη έκπληξη αποτέλεσε η έκδοση των στιχουργημάτων του ευαίσθητου φίλου και συμπολίτη μας (Βιτ'λώτη) Χ.Τ.

Μέχρι τώρα γνωρίζαμε ότι η μαντινάδα είναι ένα στιχούργημα με δύο συνήθως δεκαπεντασύλλαβους στίχους με ομοιοκαταληξία ή και με τέσσερα ημιστίχια που δεν ομοιοκαταληκτούν απαραίτητα. Αποτελεί μέσο έκφρασης, ιδιαίτερα στη νησιωτική χώρα, αλλά ξακουστή είναι η Κρητική μαντινάδα που γίνεται τραγούδι στην καθημερινότητα, αλλά και σε ιδιαίτερες στιγμές της ζωής του Κρητικού λαού.

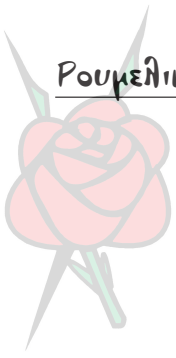
Οι «ρουμελιώτικες μαντινάδες» δεν έχουν να ζηλέψουν τίποτα από τις ξακουστές Κρητικές μαντινάδες. Ο (Βιτ'λώτης) Χ.Τ. αποτύπωσε στις μαντινάδες του με απλό, ευχάριστο αλλά και αιχμηρό τρόπο τις σκέψεις του και τους προβληματισμούς του για την καθημερινότητα, την πολιτική, τις συμπεριφορές, αλλά κυρίως για τα δεινά που πλήττουν τη σύγχρονη Ελλάδα και σε ορισμένες απ' αυτές αναφέρεται ειδικότερα στη Λαμία και την ευρύτερη περιοχή της Στερεάς Ελλάδας. Αντλεί τη θεματολογία του κυρίως από τα φλέγοντα πολιτικά ζητήματα, χωρίς να πολιτικολογεί, αλλά και από ζητήματα κοινωνικού περιεχομένου. Καυτηριάζει με τρόπο δηκτικό το πολιτικό σκηνικό στη χώρα μας, κάνοντας εύστοχη κριτική σε βουλευτές, πολιτευτές και σε κατέχοντες τοπικά αξιώματα, καταδεικνύοντας το μέγεθος της οικονομικής κρίσης και την ασυδοσία των πολιτικών που κυβερνούν. Αν και σε ορισμένα σημεία θα μπορούσε να πει κανείς ότι «λαικίζει», τελικά κατορθώνει να ισορροπεί μεταξύ λαικισμού, ρεαλισμού και πατριωτισμού πράγμα που απαιτεί ιδιαίτερες ικανότητες.

Ο (Βιτ'λώτης) Χ.Τ. μέσα από τις μαντινάδες του καταφέρνει με εύγλωττο τρόπο και ευρηματικό στίχο να αφυπνίσει πολιτική συνείδηση και κοινωνική ευαισθησία, αποδεικνύοντας ότι είναι ένας σκεπτόμενος και βαθιά προβληματισμένος πολίτης.

Η ενσασχόλησή του με τα οικονομικά δεν τον έκανε ψυχρό υπολογιστή, δεν τον «στέγνωσε», αλλά του έδωσε τη δυνατότητα να μετουσιώσει την ευθυκρισία και την πείρα ζωής σε κατανοητό ποιητικό λόγο.

Του εύχομαι από καρδιάς υγεία και μακροήμερευση, γιατί πιστεύω πως έχει πολλά ακόμα να προσφέρει.-

Βασίλης Παπαχατζής
Φιλολόγος

ΚΡΙΤΙΚΗ ΛΟΥΛΑΣ ΛΙΑΝΟΥ-ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ

Η έκφραση της καθημερινότητας με στίχους είναι δύσκολη προσέγγιση.

Ο σατιρικός όμως ποιητής Χρήστος «Βιτ'λώτης» με τη στιχουργική του ευπλασία, αναδύει με γλαφυρότητα, κάθε τι που αντιλαμβάνεται γύρο του.

Με τα ευτράπελα και κωμικά στοιχεία των στίχων του, καταφέρνει, με επιτυχία να μαστιγώνει τα στραβά και τ' ανάποδα της ζωής και να στηλιτεύει τις αδυναμίες των ανθρώπων.

Ψυχογραφεί καθημερινούς τύπους της κοινωνίας μας, προσωπικότητες της πολιτείας η καταστάσεις, σε μια προσπάθεια να βελτιωθούν οι συνθήκες της ζωής και ο άνθρωπος να μη γίνεται θύμα εκμετάλλευσης της πολιτείας και των αρχών.

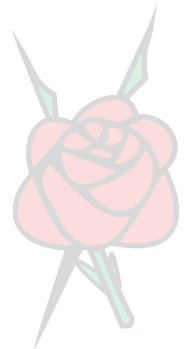
Με την οξυδέρκειά του αναδεικνύει τα προσωπικά και κοινωνικά προβλήματα των ανθρώπων και τα μετουσιώνει σε τέχνη, για να μείνουν στην ιστορία, γιατί η ποίηση είναι η μόνη δύναμη που αντέχει στο χρόνο.

Τα ποιήματα του τέρπουν τον αναγνώστη, του χαρίζουν γέλιο, τον ψυχαγωγούν αλλά και τον προβληματίζουν.

Γράφει απλά, ζωντανά εξασφαλίζοντας μια ευχάριστη επικοινωνία με τον αναγνώστη.

Σας συγχαίρω για την σπουδαία προσφορά σας, και εύχομαι ολόψυχα τη συνέχιση του έργου σας.

Λούλα- Λιανού Χριστοδούλου
Φιλολόγος

ΚΡΙΤΙΚΗ ΓΙΩΡΓΟΥ ΝΤΕΛΗ

Πάει καιρός, σχεδόν δυό χρόνια, όταν ως καθημερινός αναγνώστης του Λαμιακού Τύπου, διάβασα τον έμμετρο Βιτ'λιώτη, με το κλαρίνο και τον ολόρθο Βλάχο με την γκλίτσα του, ίσα με το μπόι του.

Με ξάφνιασε ο λόγος, το ύφος και ο τρόπος που εμφανίστηκε.

Τον βρήκα ξανά και ξανά, στην ίδια θέση, στην ίδια σελίδα, του «Λ.Τ.» και συνεχίζα να τον διαβάζω. Πολλές φορές πριν από το πρώτο θέμα της εφημερίδας. Ο Βιτ'λιώτης στόχευε πάντοτε στο κείμενο και επίκαιρο για τον τόπο μας ή για την πατρίδα μας θέμα, σαν έμπειρος δημοσιογράφος, σαν έμπειρος και φτασμένος γελοιογράφος ή κωμωδιογράφος, ή και τραγικός συνάμα ποιητής.

Με τον καιρό στα γραπτά του ήταν όλα μαζί.

Έγινε φανατικός αναγνώστης του χωρίς να τον γνωρίζω, μέχρι που τηλεφώνησα στον «Λ.Τ.» και μου τον αποκάλυψαν.

Μπράβο Χρήστο Βιτ'λιώτη του είπα, όταν τον συνάντησα. Με τις μαντινάδες σου, με την μεστή και κοφτή σαν νυστέρι γραφή σου, εκφράζεις την καθολική σκέψη των συμπολιτών μας, αδιακρίτως ηλικίας, μόρφωσης, πολιτικής και κομματικής τοποθέτησης.

Η διαπεραστική ματιά, η κρίση, και η πρότασή σου, γίνεται έμμετρη γραφή οργής, ικανοποίησης, διεκδίκησης, παραίνεσης, ακόμα και τιμωρίας για όσους – πρέπει – και σε όσους αρμόζει, αφού δεν χαρίζεται σε κανέναν.

Προφανώς τα ίδια του είπαν και πολλοί αναγνώστες και ο Βιτ'λιώτης συνεχίζει δυό χρόνια τώρα « να τα λέει με την γκλίτσα και το κλαρίνο», ευρηματικός, ετοιμόλογος, σατιρογράφος, κοινωνιογράφος, πολιτικογράφος, με τις Μαντινάδες του να μοιάζουν με ποιήματα, με γελοιογραφίες, με σκηνογραφημένο θεατρικό μονόπρακτο μαζί.

Αξιαγάπητος δημιουργός, που τον χαίρονταν μέχρι τώρα μόνον οι αναγνώστες του Λαμιακού Τύπου. Τώρα θα τον χαίρονται μέσα από την έκδοση σε βιβλίο, των Ρουμελιώτικων Μαντινάδων του, όλοι, ακόμα και όσοι δεν τον είχαν γνωρίσει μέχρι τώρα.

Βιτ'λιώτη σχοινοβάτη μου, προχώρα ελεύθερος και σίγουρος στο τεντωμένο σχοινί σου, που στηρίζεται « στο μπορώ σου» και «στο θέλω σου», και μην φοβάσαι, ούτε τον παπαγάλο, ούτε τα «από κάτω» τριβόλια. Αυτά είναι και χαμηλά και δεν σε φτάνουν, αλλά και μικρά κι' ασήμαντα, για να σε βλάψουν.-

Γιώργος Ντελής

Δικηγόρος - πρώην Δήμαρχος Λαμιέων

ΚΡΙΤΙΚΗ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΚΑΡΑΝΤΖΑΒΕΛΟΥ

Από διετίας και πλέον διαβάζω τα στιχουργήματα, στο Λαμιακό Τύπο, του Χρήστου Βιτ'λιώτη, στην αρχή από περιέργεια, αργότερα για διασκέδαση και τώρα και για τα μηνύματά τους .

Για το λόγο αυτό δεν με εξέπληξε η έκδοση του πρώτου Βιβλίου με τις Ρουμελιώτικες μαντινάδες, απεναντίας το περίμενα και με ευχαρίστησε.

Το Χρήστο τον γνωρίζω από παλιά και ξέρω το χαρακτήρα του, τις ευαισθησίες του, τις δυνατότητές του, τα αποθέματά του, τη «μαστοριά» του το ταλέντο του και πιστεύω ότι έχει πολλά και διαφορετικά του εμμέτρου λόγου, ακόμα να μας δώσει.

Οι Ρουμελιώτικες μαντινάδες, άγνωστες μέχρι χθες, είναι πνευματικό παιδί του Βιτ'λιώτη και πήραν τη θέση τους, ως ένα σατιρικό, έμμετρο, δεκαπεντασύλλαβο χρονογράφημα.

Από τους στίχους του αναβλύζει σαρκασμός, κριτική διάθεση, πολιτική διαίσθηση, καθαρή σκέψη, πατριωτικό φρόνημα και θρησκευτικό συναίσθημα.

Τα θέματά του παρμένα από την καθημερινότητα, έχουν σαν στόχο, να στηλιτεύσουν καταστάσεις και πρόσωπα και να επιβραβεύσουν πρότυπα και ευαισθησίες.

Στοχεύουν , με το πρώτο πρόσωπο, άμεσα τον αίτιο, εμπαιίζουν την ανικανότητα, ψέγουν τη δολιότητα, και χειροκροτούν την άδολη προσφορά, την αξιοσύνη, το ταλέντο, τον Άνθρωπο.

Ο στίχος του απλός, κατανοητός, ντόμπρος, καλοδουλεμένος ,περιεκτικός με εξαιρετική ισορροπία στην καταγγελία και στην προσβολή, που σχεδόν πάντα, στοχεύει σε δεύτερο επίπεδο.

Φίλε Χρίστο, τον θαυμασμό μου θα τον εκφράσω, εν πολλοίς, όταν εκδόσεις τα βιωματικά σου ποιήματα, και όχι μόνο. Τα περιμένω.

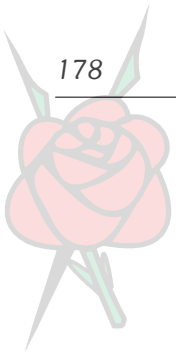
Σου εύχομαι ο θεός να σου δίνει υγεία και δύναμη για να μας εκπλήσσεις όλο και περισσότερο, γιατί και το μπορείς και το θέλεις.

Το πρώτο σου βιβλίο θα το βάλω στο σαλόνι μου και δεν θέλω να το έχεις υποχρέωση, αφού με χαρά, θα στολίζει την βιβλιοθήκη μου.

Το αξίζεις, ειλικρινά.

Δημ. Καραντζάβελος
Δικηγόρος

ΚΡΙΤΙΚΗ ΠΑΝΤΕΛΗ ΡΙΖΟΥ

Και ιδού το Α' ποιητικό βιβλίο του αγαπητού μας και φίλου, Χρ. Βιτλ'ιώτη, που ήρθε στο φως της παρουσίασης από το «Λ. Τύπο».

Συγχαρητήρια θερμά αξίζουν στο αγαπητό μας Ρουμελώτη και συμπατριώτη! Προβάλλει στον ορίζοντα της φιλάτης πατρίδας μας, ως νεόδμητος εκ φύσεως νεοσσός ποιητής, προγεροντικής ηλικίας και λάμπει ο ίδιος από χαρά διότι ευτύχησε, έστω και τόσο αργά να πραγματοποιήσει έναν κρυπτόμενο δημιουργικό πόθο, που από τα παιδικά του χρόνια τον κρατούσε ως σπίθα φαινή μέσα στα ευγενικά σώψυχά του.

Άλλωστε πιστεύω πως ο εν λόγω γνωστός μας ανάδοχος και δημιουργός των «Ρουμελιώτικων Μαντινάδων» Χρήστος Βιτλ'ιώτης δεν έχει ανάγκη από επαινετικά λόγια για τούτο το πρωτόλειο έργο του.

Ως επίλογο στην κριτική μου προσέγγιση ας δεχθεί τουλάχιστον μια μικρή αντιμαντινάδα, από μένα το Ροβολιαρίτη ποιητή.

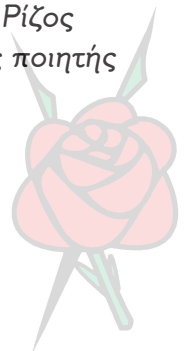
-//-

Και ιδού... οι Μαντινάδες του Βιτ'λιώτη του ανδρός
του αγνώστου «ριμογράφου» που στο σκότος... ρίχνει φως.

Μα σωστά εβαπτιστήκαν Ρουμελιώτικης... κοπής,
και ο «Λαμιακός Τύπος» τις τυπώνει... «δι' ευχής»

Να ριζώσουν ... να προκόψουν κι η «φαρέτρα» ευτυχώς,
του γνωστού μας στιχογράφου, θα εκπέσει κι άλλο... φως!!!.-

Παντελής Ρίζος
Ο Ροβολιαρίτης ποιητής

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

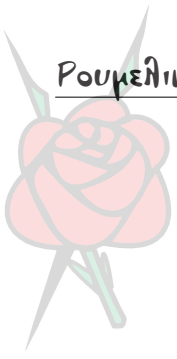
Αντί προλόγου	σελ. 11
Καλό ταξίδι	σελ. 13
Το λιμάνι μας	15
Η αστοχία των επιλογών	16
Τιτανικός	17
Η διαγραφή του Σωτήρη Χατζηγάκη	18
Καλώς όρισε, πρωθυπουργέ!	19
30 χρόνια μετά	20
Τι Παπαδήμος, τι Παπα...	21
Ρε κόλλημα	22
Παροιμίας συνέχεια...	23
Τι σκουπίδια, τι α...ντίδια	24
Το μπόι του Αντώνη	25
Στον Τακούλη μας...	26
Μ.αλλό καπέλο	27
Η λιγούρα της εξουσίας	28
Χριστουγεννιάτικη Λαμία 2011	29
Παγκόσμια πρωτοτυπία	30
Τα παγώνια	31
Ο εργολάβος	32
Η εγκατάλειψη...	33
Παγκάλιου ρήσης...	34
Αμ κλέφτες, αμ προδότες	35
Η τελευταία μας ελπίδα	36
Η ροζ πολιτική	37
Το πτώμα	38
Χριστούγεννα με... Ζόχια	39
Λαμία σαν εσένα καμιά	40
Τσουκνίδες πατριώτ'	41
Το σάλιο μας	42
Siemens: (Το πλυντήριο της Βουλής)	43
Μονός καυγάς δεν γίνεται... (Στον π. Εφραίμ)	44
Χρόνια Πολλά	45
Ευχές στους αναγνώστες	46
Τα λαμόγια των υπουργών	47
Εφραιμ-ιάδα	48
Η τρικυμία του Γ.Α.Π.	49

Αλλάξτε βιολί	50
Μπαγιατίτικο κουλούρι	51
Χρωστωμυκίνη	52
Παραείστε προκλητικοί	53
Εθνική υπερηφάνεια	54
Προεκλογικές προβλέψεις	55
Τα μπάζα	56
Ανταλλακτήρια αγορά (της Λαμίας)	57
Λες να τη γλιτώσουμε;	58
Πρώτα πατρίδα κι ύστερα...	59
* Δυστυχώς πάντα ο λαός	60
SIEMENS; Ρε, τι με λες;	61
Ντενεκέδες ξεγάνωτοι!	62
Τα φορολογικά μέτρα (του Παπαδήμου)	63
Καλό ταξίδι, Θόδωρε! Εις μνήμη του Θ. Αγγελόπουλου	64
Διαγραφή του χρέους	65
Οι Γερμανοί ξανάρχονται	66
Αει... χάσου!	67
Η προφητεία	68
Η πείνα των μαθητών	69
Οι διαπραγματεύσεις (του Βαγγέλη)	70
Μια κωλοτούμπα (του Αντώνη)	71
Η πολιτική απραξία (της κυβέρνησης Παπαδήμου)	72
Καραγκιόζης πολιτικός...	73
Το κόκκινο πα...ντζάρι	74
Χωρίς προπονητή (είμαστε καφενείο...)	75
Το ρεπορτάζ (προσωπικό)	76
Οι ορχ..ιδέες	77
Τ' αστέρι μας..! (Για τις απειλές των Γερμανών κλπ)	78
Μασκαριλίκια... γενικώς	79
Οι φιλέλληνες	80
Παράπλευρες απώλειες (Του μνημονίου)	81
Γιατί εμείς 42 κι αυτοί 12; (Για την διαφορά υπουργών Ελλάδας-Ιταλίας)	82
Τσικνοπέμπτη 2012	83
Greco μασκαρά!!... (Καρναβάλι 2012)	84
Μ. Σαρακοστή 2012...	86
Οι κατηγορίες (Εις βάρος της Ντόρας)	87
Κοπιάστε να φάμε!	88
Ω, λε λε, μανούλαμου!!!!	89
Προεκλογική ακυβερνησία!!!	90
Η παρέλαση...	91

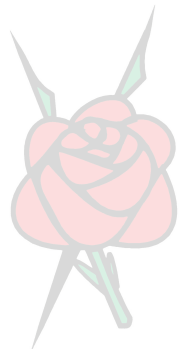
Η κρίση δημιουργεί... ευκαιρίες!!!	92
Μακρακώμης vs Σπερχειάδας (Η αιώνια διένεξη)	93
Στη Δόμνα Σαμίου (με σεβασμό)	94
Ανακοίνωση των εκλογών (του Μαΐου 2012)	95
Τα λάθη μας!	96
Τα σκάνδαλα του ΙΚΑ	97
Ζέχνει ο τόπος (απ' τα σκάνδαλα)	98
Το κλείσιμο της Συνεταιριστικής	99
Τα κουκουλώματα	100
Στους γονείς της Χρύσας	101
Η στάχτη...	102
Ο Ευαγγελισμός της Θεοτόκου 2012	103
Ο εχθρός μας	104
Ευχή γονιού, ευλογία Θεού	105
Ο σταυρός μας	106
Το... κολαούζο	107
Το... τάμα	108
Κανείς δεν έχει αλλάξει	109
Ένα σάπιοκάραβο εξομολογείται... (Αληθινή ιστορία)	110
Η άνοιξη του 2012	111
Λάζαρε: Αρχηγέ μας!!	112
Ο λαός της Αμάκας!	113
Η υπέρβαση των επαναστατών	114
Η προσευχή (των Ελλήνων)	115
Σήμερα μαύρος ουρανός 2012	116
Η πασχαλιάτικη συνταγή	117
Χριστός Ανέστη 2012	118
Στο Δημήτρη Μητροπάνο!	119
Επιστροφή στις ρίζες μας... (Μεγ. Πέμπτη 2012)	120
Ο βόθρος (των οικονομικών σκανδάλων)	121
Τα πολιτικά κούτσουρα	122
Το τελευταίο γκάλοπ	123
Πρωτομαγιά 2012	124
Ο χωριάτης (στον πολιτευτή)	125
Τα σκουπίδια (της πολιτικής)	126
Οι νεκροθάφτες!..	127
Το ξέσπασμα (στις εκλογές του Μαΐου)	128
Ο εγωισμός του Αλέξη	129
Ο πανζουρλισμός (των εκλογών του Μαΐου)	130
Η βυσσινάδα... (του Προέδρου της Δημοκρατίας)	131
Γράμμα στον Αλέξη	132

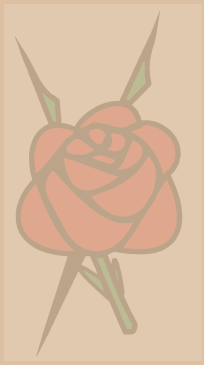
Στο Πάνο τον... καη(μ)μένο.	134
Στον Αντώνη...	135
Στο Βαγγέλη...	136
Στην Αλέκα...	137
Τα παλτά.	138
Οι συνταγές του Άκη	139
Χαμένα όνειρα	140
Στον Αλέκο μας.	141
Στο Γιώργο Καρατζαφέρη	142
Ο κλακαδόρος...	143
Ο χαζούλης!	144
Το αίμα των καταστημάτων	145
Ο νόμος (περί ευθύνης Υπουργών)	146
Η παράκληση (στο Άγιο Πνεύμα)	147
Η... αρχηγάρα (ο Αλέξης)	148
Η... ανεξεταστέα βία	150
Στους πολιτευτές μας.	152
Το χαστούκι του Κασιδιάρη.	153
Οι... καλλιτέχνες πολιτευτές	154
Ο καύσωνας 2012	155
Οι διακοπές (των μαθητών)	156
Το Δίλημμα (της ψήφου).	157
Γκάλοπ.	158
Στο γερουσιαστή (Κώστα Κουτσογιαννακόπουλο)	160
Ο γάμος (της συγκυβέρνησης)	161
Η συμφωνία (για συγκυβέρνηση)	162
Η αχαριστία!!!	163
Η γκαντεμιά (του πρωθυπουργού)	164
Οι... κολλητοί της εξουσίας	165
Ουρές, ουρές, ουρές...	166
Ο αγιασμός (της κυβέρνησης Σαμαρά)	168
Ωχ, η τρόικα!!!	169
Επίλογος: Η ντροπή μου!!!	170
Κριτικές.	173
Περιεχόμενα	179

Το βιβλίο του Χρήστου Τσουράκη
με τίτλο
“Ρουμελιώτικες Μαντινάδες”
τυπώθηκε το Νοέμβριο του 2013
στις εγκαταστάσεις
της “ΛΑΜΙΑΚΟΣ ΤΥΠΟΣ” α.ε.

“ΛΑΜΙΑΚΟΣ ΤΥΠΟΣ” α.ε.

